

OSHO

வார்த்தைதகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைதகள்

WORDS FROM A MAN OF NO WORDS

ஒஷோ

கவிதா வெளியீடு

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

ஒலோ

தமிழாக்கம் :
சுவாமி ஆனந்த் பர்மேஷ்

கவிதா பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123
8, மாசிலாமணி தெரு,
பாண்டி பஜார்,
தியாகராய நகர்,
சென்னை - 600 017.

☎ 044-2436 4243, 2432 2177
☎ +91-7402222787
✉ kavitha_publication@yahoo.com
✉ kavithapublication@gmail.com
🌐 www.kavithapublication.in

விஜயா பதிப்பகம்

☎ 90470 87053, 90470 87058

Vaarthakalatra Manithanin Vaarthaigal (Tamil)

Originally published in English as
Words from a Man of no words

Under the author name OSHO

Tamil Translation Copyright © 1989 Osho International Foundation.
All rights reserved.

Copyright © - all revisions 1953-2004 Osho International Foundation.

Osho is a registered trademark of Osho International Foundation, used under license.

Translated by	: Swamy Anand Parmesh
Coordination by	: Swamini Dhyan Indu
Publishing Editor	: Sethu Chockalingam
First Edition	: 1994
Fifth Edition	: November, 2010
Sixth Edition	: December, 2012
Seventh Edition	: September, 2015
Eighth Edition	: April, 2021
Pages	: 144
Price	: Rs.100.00

Printed at : Jothy Enterprises, Chennai - 5.

Published by:

KAVITHA PUBLICATION

8, Masilamani Street,

Pondy Bazaar, Thyagaraya Nagar, Chennai - 600 017.

Phone : 044 - 24364243 / 24322177 / 4216 1657 Whatsapp : 7402222787

E-mail : kavithapublication@gmail.com

Website : www.kavithapublication.com

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means electronic or mechanical including photocopying or recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from Osho International Foundation.

முன்னுரை

“நான் மறுபடியும் பேசுவதற்கு சிறிது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வார்த்தையால் தொடரமுடியாத அனைத்து பற்றிப் பேசுவது என்பது எனக்கு எப்பொழுதுமே கஷ்டமாகத்தான் உள்ளது. இப்பொழுது இன்னும் கஷ்டமாக உள்ளது. 1315 நாட்கள் பூரண மௌனத்தில் இருந்த பிறகு, உங்களை மீண்டும் எந்திக்கும் பொழுது, நான் ஏதோ வேறு உலகத்திலிருந்து, புதிதாக வந்திருப்பது போல உணர்கிறேன். உண்மையில், அதுதான் எரி, ஏனெனில், வார்த்தைகள், மொழிகள், கொள்கைகள் நிரம்பிய இந்த உலகத்திற்கும், அந்த மௌன உலகத்திற்கும், கொஞ்சம்கூட ஒற்றுமை இல்லை. இரண்டும் வெவ்வேறு கோணத்தில் இயங்குகிறது. அவைகள் எங்கேயும் எந்திக்கவே முடியாது...”

மௌனமாக சுமார் 4 வருட காலம் இருந்து, 1984ம் வருடம் அக்டோபர் மாதம், ஒஷோ தன் விரதத்தை முடித்துக்கொண்டு, பொதுமையில், ஆற்றிய முதல் உரையின் முன்பகுதிதான் மேலே தரப்பட்டுள்ளது. அப்பொழுது, தான் வகுத்த மத்தன்மைதான், ஆரம்பமும், கடைசியாகவும் இருக்கும் என்று அறிவித்தார். இந்த அறிவிப்பின், உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்பதை, சில நாட்கள் கழித்து, தன் நெருங்கிய சீடர்கள் அடங்கிய குழுவில், விளக்கினார்.

மனிதனை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுதல், இயற்கையோடு முழுமையாக இயைந்து வாழ்தல் என்ற கொள்கையில், தான் வகுத்த மதமற்ற மதம்தான் முதலும், முடிவும் ஆகும். இந்த முழுமை (Whole) என்பதுதான், தன்னைப் பொறுத்தவரை புனிதமானது (Holy) ஆகும். புனிதம் என்று எதுவும் தனிப்பாக இல்லை. இந்த முழுமையை அங்கீகரித்தலே, அந்தப் புனிதம் ஆகும் என்று விளக்கினார்.

“என்னுடைய அணுகுமுறை வித்தியாசமானது. நீங்கலெல்லாம் சர்க்கை செய்யும் அளவுக்கு நான் எந்த கோட்பாட்டையோ, கொள்கை தெரிமுறைகளையோ கொடுக்கவில்லை. ஆகவேதான், என்னுடைய மதம் கடைசியானது என்று சொல்கிறேன். சில செயல்பாடுகளை (Methods) அறிமுகப்படுத்துகிறேன் அல்லவாதான். அதை, நீங்கள் விருப்பினால் முயற்சி செய்து பார்க்கலாம். இல்லாவிட்டால், விட்டுவிடலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி சர்க்கை செய்ய உங்களுக்கு முடியாது. நீங்கள் முயற்சி செய்தால், அதன் இலக்கைக் கண்டாய்ந்தால், அதை என் அணுபந்தத்தில் சொல்கிறேன். ஆகவே, அதுபற்றி எந்தச் சந்தேகமும் வேண்டாம். ஆனால், முயற்சி செய்யாமலேயே, அதைப்பற்றிப் பேச உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. நான் உங்களுக்கு அளிப்பதில் எந்த ரகசியமும் இல்லை. அது ஒரு திறந்த பரிசோதனை. யார் மேன்மொனாவும் முயற்சி செய்து பார்க்கலாம். ஜாதி, மதம், கலாச்சாரம், மொழி, நாடு என்ற எதுவும் குறுக்கே வராது” என்றார்.

நம்முடைய உண்மையான மதத்தன்மையை அடைவதற்கு இடையூறாக இருக்கும், அதே சமயத்தில், நம் உணர்வுக்கும், அறிவுக்கும் புரியாத வகையில், எந்தனையோ மூட்கொள்கைகளை, நம்பிக்கைகளை, உதாரணமாக கடவுள்

கதைகள், தலையா-சரி, புண்ணியம்-பாடம் போன்ற கருத்துக்களின் அடிப்படையை, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மக்களுக்குப் புரியும் வகையில், தெளிவாக எடுத்து உரையத்தில் ஒலோ அவர்கள், தன் பெருமாலான காலத்தைச் செலவிட்டார் என்றே கூறவேண்டும். நாம், 'மதத்தின்மை' கொண்டது என்று கருதும் பல கருத்துகள், சொற்கள்கள்- எவ்வளவு நளினமாக, நாகரீகமாக, ஆழமாக, நம் உணர்வுக்கே தெரியாத வகையில், நம் சமூகமும், பழைய மதங்களும், நம்முள் விதைத்திருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவோடு, விழிப்போடு பார்க்கும், அறிந்து ஆச்சரியமும், வேதனையும் அடைகிறோம். அவைகள் எவ்வளவு முட்டாள்தனமானவைகள், எவ்வளவு அற்புத்தமானவைகள் என்று இந்தப் புனித ஆன்மீக யாத்திரையில், தெள்ளத் தெளிவாகின்றன.

ஓர் உண்மையான ஒரு மூலமாக நடத்தும் இந்தப் புனித யாத்திரை, எவ்வளவு மகிழ்ச்சியானது. அப்பொழுது ஒவ்வொரு மாலையும், பல நிலைகளையும், அறிவுப்பூர்வமான தர்க்கத்தையும், உணர்வுப் பூர்வமான குழந்தைக் கதைகள், கித்திக்குக் கூடிய சிப்பி சிறுகதைகள், மூடக் கொள்கைகளை அறுத்து எறியும் கருத்துகள், இப்படி எத்தனையோ புரட்சிக் கருத்துக்களை, நல்லெண்ணத்தோடு பின்னிப் பிணைத்து அன்புடன் ஒலோ வழுவுவதை காண்கிறோம். அங்கு, அவர் அமைதியின் வடிவமாகவே வீற்றிருக்கிறார்.

கிட்டத்தட்ட 35 வருடங்களாக, இந்த அமைதி நிறைந்த வார்த்தைகளற்ற மனிதன், தன் வார்த்தைகளை, உங்கள் உணர்வையும், அறிவையும் தூண்டி, எந்தோரடித்த நீங்கள் எரியான பாறையில் நடக்க, நீங்கள் செய்யும் தவறுகளைச் சுயக் கட்டி, அனுபவம் ஏற்பட, தவறான வழிகளிலும் செல்லும்படியும் தூண்டி இப்படி பலவழிகளிலும் உங்களிடம் ஓர் அழிச்சியை ஏற்படுத்தி, உங்கள் மனதை வெறுமையாக்கி, இந்த வார்த்தைகள் அடங்கிய உலகத்திலிருந்து, அந்த வார்த்தைகளற்ற உலகத்திற்கு, ஒரே தாவலாக தாவும் யுக்தியைச் சொல்லி வருகிறார். இந்த வார்த்தைகளற்ற உலகத்தைப் பற்றி, பல ஞானிகள் குறிப்பிட்டிருந்து, ஒலோ மிகவும் மாறுபட்டு, அதனுடைய நறுமணத்தை வெகுதூவியவாக, தேர்ந்தெடுத்த வார்த்தைகளால் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

அமெரிக்காவில், ஒலோ தங்கி உரையாற்றும் பொழுது முதல் 60 நாட்களில் செய்த பிரசங்கத்திலிருந்து, பல அருமையான முத்துக்களைத் திரட்டி, இப்பத்தகத்தில் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் மிகவும் ஆயிரவாணவடி, பல உரைகளிலிருந்து தேர்ந்து எடுத்தவை. மிகவும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

மா தேவ சரிதோ
(MA DEVA SARITO)

புனா, 1989

ஒலோ
“வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்”

1. மனம் ஒன்றை அறியும்பொழுது, அதை விஷய ஞானம் (Knowledge) என்று அழைக்கிறோம். (Know என்பதிலிருந்து Know-ledge என்று வந்தது) இதயம் ஒன்றை அறியும்பொழுது, அதை அன்பு, காதல் என்று அழைக்கிறோம்.

உங்கள் உயிர்த்தன்மை ஒன்றை அறியும் பொழுது, அதை தியானம் என்று அழைக்கிறோம்.

2. கேள்விகளில், மிகச்சிறந்தது எது என்றால், “நான் யார்?” என்பதே. இதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளுவதற்கு ஒரே வழி, நீங்கள் மிகவும் அமைதியாக, ஜாக்கிரதையாக, விழிப்புணர்வோடு, உங்கள் எண்ணங்களைச் சாட்சியாக நின்று உற்று கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுது எண்ணங்கள் மறைய ஆரம்பிக்கும். ஒருநாள், எல்லா எண்ணங்களும் மறைந்து, ஒரு சிறு எண்ணம்கூட இருக்காது. காலம் நிற்பதுபோல், எண்ணங்களும் நின்று போய்விடும். திடீரென்று, தூக்கத்திலிருந்து, நீண்ட கனவிலிருந்து விழித்து எழுவுங்கள். அப்பொழுது, நீங்கள் உண்மையிலேயே யார் என்பதை உணருவீர்கள்.

3. ஒரே ஒரு கதவுதான், உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அந்தக் கதவு உங்கள் உள்ளேயே இருக்கிறது. உங்கள் உள்ளே ஒரே தாவலாகச் செல்லுங்கள். அப்பொழுது இப்பிரபஞ்சத்தோடு

ஐக்கியமாகி விடுவீர்கள். அந்தக் கணத்தில், நீங்கள் முழுமையாக, இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையோடு ஒன்றாகக் கலந்திருப்பதை உணருவீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் ஒருக்காலும் தனிமையை உணர மாட்டீர்கள். தனிமையை உணருவதற்கு, உங்களைத் தவிர வேறுயார் உங்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள்? நீங்கள் தான் பலவித கோணங்களில், உங்களால் முடிந்த பல பரிமாணங்களில் விரிந்து, பரந்து செல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் மரத்தில் பூக்கும் மலராக, நகரும் வெண் மேகமாக, கடலில், ஆற்றில், விலங்கு மற்றும் ஏனைய மனிதர்களில் கலந்து இருக்கிறீர்கள்.

4. நான் உங்களுக்கு, எந்த புதிய கொள்கைகளையோ, நம்பிக்கைகளையோ, எதிர்பார்ப்புகளையோ, மற்றும் நீதிகளையோ போதிக்கப் போவது இல்லை. என்னுடையது முற்றிலும் வேறானது. நீங்கள் இதுவரை என்ன சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்களோ, அவைகளை எடுத்துச்செல்லுவதுதான், என் முழு வேலை. அதற்குப் பதிலாக, நான் வேறு எதுவும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்போவது இல்லை. வேறு ஒரு நம்பிக்கையை, உங்களிடம் வளர விட மாட்டேன். நான், வெறுமனே அழிக்கும் தன்மையில் இருக்கிறேன். இதை, நீங்கள் அறிந்ததும், மிகவும் ஆச்சரியம்தான் அடைவீர்கள். உங்களிடம் எவையெல்லாம் திணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகள் அனைத்தையும் அழிக்கவே விரும்பு

கிறேன். அதற்குப் பதிலாக வேறு எதையும், நான் திணிக்கப் போவது இல்லை. படைத்தல் (Creativity) என்பது உங்களது இயல்பான சக்தியின் செயல். நான் அதற்காக உங்களிடம், எதையும் செய்யத் தேவையில்லை.

உங்களுக்குள்ளே இருக்கும் தடைகளை அகற்றினாலே போதும். நீங்கள் தானாகவே, இயல்பாக வளர ஆரம்பித்துவிடுவீர்கள். ஆறுபோல் உங்கள் சக்தி இயல்பாக ஓட-ஆரம்பிக்கும். உங்களை நீங்கள் உங்களுக்குள் தேட ஆரம்பித்து விடுவீர்கள். அப்பொழுது, உங்களைப்பற்றி உண்மையாக சிறிது தெரிந்தாலும் போதும். உங்களுக்குப் புதிய பலமும், புதிய சக்தியும் தானாக உண்டாகிவிடும். அப்பொழுது ஓர் புதிய மகிழ்ச்சி, ஆனந்தம் ஏற்படும். அது நீங்கள் இதுவரை அறிந்திராதது. புதுமையானது, உங்களிடமே ஏற்பட்ட இந்த புதிய கண்டுபிடிப்பு, உங்களை வேறுவிதமான தன்மையில் இயங்க வைக்கும். ஏனெனில், உங்களிடம் உண்மை பிறந்திருக்கிறது. இதுவரை, அது விதை வடிவத்தில் இருந்தது. இப்பொழுதுதான் முளை விட ஆரம்பித்திருக்கிறது

5. உங்களுடையது என்று எத்தனை எண்ணங்கள் உள்ளன என்று எண்ணிப்பாருங்கள். கிட்டத்தட்ட எல்லாமே, வெளியிலிருந்து வந்தவைதான். உங்களால் கடன் வாங்கப்பட்டவைதான். மேலும்,

உங்களமேல் நினைக்கப்பட்டவை அல்லது நீங்களே முட்டாள்தனமாகத் திணித்துக் கொண்டவைதான். அவைகளில் உள்ளதில், உங்களுடையது என்று ஒன்றுமே இருக்காது. நன்றாக ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

6. ஒன்றை நீங்கள் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, உண்மையிலேயே, நீங்களாக அனுபவப்பட்டு, அறிந்தவைதான் மதிப்பு மிக்கது. அதை மற்றதுபோல் நீங்கள் தொலைக்கமுடியாது. அகற்ற முடியாது. தொலையக்கூடியதும், நீங்கள் அதன்மேல் பற்று, பாசத்துடன் இருப்பதும், மதிப்பு இல்லாதது. அது, எந்தநேரமும் உங்களை விட்டு அகன்றுவிடும். நீங்கள், உங்கள் அனுபவரீதியாக அறிதலே, உண்மையில் உங்களுடையது.

7. நான் உங்களை மூளைச்சலவை செய்வதாக, மக்கள் கூறிக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் ஒருக்காலும் அப்படி செய்வதில்லை. அதற்கு பதில், அவர்களது மூளையை உலரும் சலவை (Dry-cleaning) செய்கிறேன்

8. எந்தவிதமான தீர்மானமோ, நம்பிக்கையோ அல்லது படிப்போ இல்லாமல், வெறுமையாக, புத்தம் புதியதாக உங்கள் ஆன்மீகத் தேடலை ஆரம்பி யுங்கள். அப்பொழுது, உண்மை என்ன என்பது பற்றி அறியக்கூடிய சாத்யக் கூறுகள் உங்களுக்கு ஏற்படும். உண்மை என்பது, ஹிந்து, முகமதியம் மற்றும் கிறிஸ்துவ மதங்களுக்கு உரியது அல்ல. அது உங்கள் பைபிளிலேயோ, குரானிலேயோ, மற்றும்

கீதையிலேயோ இருப்பது அல்ல. உண்மை எங்கே யும் எழுதப்படவில்லை என்பதை அறியும்பொழுது, உங்களுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருக்கும். அதை யாரும் இதுவரை வார்த்தையால் தொடட்டில்லை. இனிமேலும், யாராலேயும் தொடமுடியாது.

9. உங்களுடைய மனம் எப்பொழுதும், 'ஏன், எதற்கு' என்ற கேள்வியை கேட்ட வண்ணமாகவே இருக்கும். 'எதற்காக' என்ற கேள்விக்கு எப்பொழுது விடை கிடைக்கவில்லையோ, அப்பொழுது, அந்தக் கேள்வி யின் முக்கியத்துவம் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக குறை கிறது. பிறகு மதிப்பேயில்லாமல் மறைந்து விடுகிறது. அன்புக்கு ஏது மதிப்பு? எப்படி அதன் மதிப்பை எடைபோடுவீர்கள்? அது உங்களை எங்கே அழைத்துச்செல்லும்? அதனால் நீங்கள் அடையப் போகும் ஆதாயம் என்ன? நீங்கள் அதனால் சொர்க்கத்தை, அல்லது சுகபோக வாழ்வை அடைய முடியுமா? இந்த வகையில், அன்பினால் எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை. அதனால், நீங்கள் எந்த இலக்கையும் அடைய முடியாது.

அழகினால் என்ன பயன்? நீங்கள் ஓர் அழகிய சூரிய அஸ்தமனத்தைப் பார்த்து, மகிழ்ச்சியில் வாய் பேசாது, அதந்துபோய் நிற்கிறீர்கள். அதனுடைய அழகு அப்படி ஓர் கவர்ச்சியை உங்களுக்குள் ஏற்படுத்திவிட்டது. ஆனால், ஓர் முட்டாளன், உங்க ளைப் பார்த்து "அதனால் என்ன பிரயோஜனம்?"

என்று கேட்டால் ஆச்சரியப்பட்டு வதற்கில்லை. அப்படி கேட்டால், நீங்கள் என்ன பதில் சொல்லு வீர்கள்? உங்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அப்படி என்றால், அதை மீண்டும் எதற்காகப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறீர்கள்? தேவை இல்லையே? ஓர் அழகிய மலர்; அழகிய ஓவியம், அல்லது சங்கீதம், கவிதை, இவற்றிற்கெல்லாம் எந்த இலக்கும் கிடையாது. அவைகளால், நீங்கள் இந்த உலகத்திலு் அடையக்கூடிய ஆதாயம் எதுவும் இல்லை. வாக்கு வாதம் செய்து, அதை நிரூபிக்க முடியாது. இந்த உலகத்தில், ஏதாவதொன்றுயிர்த்தன்மையோடு, விழிப்போடு இயங்குகிறது என்றால், அதற்கு உண்மையிலேயே இலக்கு என்று ஒன்றும் இருக்காது. மீண்டும் சொல்கிறேன்: இலக்கு என்று ஒன்று இல்லாமல், அர்த்தம் என்று ஒன்று இல்லாமல், உங்களை எந்த முடிவுக்கும் அழைத்துச் செல்லாமல், அதனால் நீங்கள் எந்தப் பயனையும் அடையாமல், அவைகளெல்லாம் உயிர்த்துடிப்போடு இயங்குகிறதோ, அவைகளெல்லாம் அழகு நிரம்பியவைகள், ஆனந்தமயமானவைகள். வேறுவிதமாகச் சொன்னால், வாழ்தல் என்பதன் முக்கியத்துவம் அதனுள்ளேயே இருக்கிறது.

நாம் வசதியோடு, நீண்டநாள் வாழ்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால், வாழ்வு என்றால் என்ன என்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்க

நியாயமில்லை, இந்த கேள்வி, உங்கள் வாழ்வு பூரா நிலைத்து நிற்கும். நீங்கள் இறக்கும் வரை, அது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கும்.

11. நான் உங்களுக்கு கடவுளின் அரண்மனைக்கு நீங்கள் செல்லுவீர்கள் என்று எந்த உறுதியும் அளிக்கவில்லை. நீங்கள் எதையும் அடையப்போவது இல்லை. ஏனெனில், நீங்கள் ஏற்கனவே அதை அடைந்து விட்டீர்கள். அதுதான் உங்கள் வாழ்வு. அதை அன்புசெலுத்தி, வணங்கி, அதனுடன் இயைந்து செல்லுங்கள்.

12. இந்த உலகம் பூரா, மக்கள் வெள்ளம், வாழ்வு என்றால் என்னென்றே தெரியாமல் வாழ்ந்து மடிக்கிறார்கள். என்ன விநோதம்! இது ஒவ்வொரு நாளும் நடைபெறுகிறது. ஆனால், பெரும்பாலோர் இறப்பதற்கு சற்று முன்தான் அதை உணருகிறார்கள். அப்பொழுது, அவர்கள் மிகவும் அதிர்ச்சியோடு, “ஐயோ, இவ்வளவு காலமும் என் உண்மையான வாழ்வைத் தவறவிட்டு விட்டேனே?” என்று ஆதங்கம் அடைகிறார்கள். நீங்கள் எதற்காக இங்கு வாழ வந்தீர்கள்? பிறரிடம் அன்பு செலுத்தி, மகிழ்ச்சியாக, ஆனந்தமாக இருப்பதற்குத்தான். இல்லாவிட்டால், நீங்கள் வாழ்ந்து என்ன பிரயோஜனம்?

13. வாழ்வை மதியங்கள், அன்பு செலுத்துங்கள். வாழ்வைவிட, புனிதமானது வேறு எதுவும் இல்லை.

அதைவிட தெய்வீகமானது வேறு எதுவும் கிடையாது.

14. உயிராற்றலுக்கு (Existence) எந்த அர்த்தமோ, இலக்கோ கிடையாது. அதே சமயம், அர்த்தமற்றதும் இல்லை. உலக ஆதாயம் என்ற நிலையில், அது அர்த்தமற்றது. ஆனால் அதன் இயல்பில் அது முழு அர்த்தம் நிறைந்தது. அது அடையக்கூடிய இலக்கு இந்த உலகத்தில் எதுவும் இல்லை. அது எங்கேயும் செல்லுவதற்கில்லை. அது அதுவாக இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

15. அர்த்தமுடைய செயல், இலக்கு உடையது. ஏதோ ஒன்றை அடைய, எண்ணங்களை நெறிப்படுத்தி, அர்த்தமுடையதாகி, செயலைச் செய்கிறார்கள். இதற்கு உங்கள் மனம் அவசியமாகிறது. உங்களிடம் எழும்பும் கேள்விகள் அனைத்திற்கும், உங்கள் மனம்தான் காரணம். இருப்பதைக் கொண்டு மனம் ஒருபோதும் நிரூபிதி அடையாது. அலைபாய்தல் தான் அதன் இயல்பு.

உங்களுடைய பொய்யான பழைய மதங்கள் அனைத்தும், உங்கள் மனதை நெறிப்படுத்துதலிலேயே முனைந்து நிற்கின்றன. ஆனால், உண்மையான மதம், உங்கள் மனதை விலக்கி வைப்பதிலேயே குறியாக இருக்கிறது. ஒருவகையில், இது எளிதான காரியம்தான். ஆனால், அந்த நெறிப்படுத்துதல் என்பது மிகவும் கஷ்டமான

காரியம். மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல் (Concentration) என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம்.

ஏனெனில், மனத்தின் இயல்பே அலைபாய்தல் தான். ஒன்றிலேயே இருப்பது என்பது அதனால் முடியாது. அது எதிர்க்கும், போராடும். அது, தன் பழைய பழக்கத்திற்கே செல்ல முனையும். திரும்பவும், உங்கள் முயற்சியில், ஒன்றின்மேல் நிலைபெற வைக்க முனைவீர்கள். மறுபடியும் தப்பித்து ஓடும். இப்படியேதான் திரும்பத் திரும்ப நடக்கும். இது ஒரு கலபமான வேலை இல்லை.

ஆனால், அதை ஒரு பக்கம் தள்ளி வைப்பது என்பது கஷ்டமான காரியம் இல்லை. மிகச் சலபமானது. நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அதை சாட்சியாக நின்று பார்க்குதான். உங்கள் மனதில், என்ன எண்ணங்கள் வருகிறதோ, அதை அப்படியே அனுமதியுங்கள். குறுக்கே புருந்து, இது நல்லது, அது கெட்டது என்று விமர்சனம் செய்ய முயலாதீர்கள். அதைத்தடுத்து நிறுத்த முயற்சிக் காதீர்கள். எதுவும் செய்யாமல், வெறுமையாகப் பார்த்துக் கொண்டுருங்கள். நீங்கள் ஏதாவது செய்தால், அது மனதை ஒழுங்கு படுத்துதல் ஆகிவிடும். அதனால் உங்கள் மனதை ஒதுக்க முடியாது. ஆனால், நெறிப்படுத்தலாம். இது ஆத்மீகத்தில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் கொடுக்காது.

மனதைப் பற்றி, மிகவும் புதிரான விஷயம் என்னவென்றால், நீங்கள் அதை வெறுமனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், அது தன்னால் மறைய ஆரம்பிக்கும். எப்படி வெளிச்சம், இருளை விரட்டுகிறதோ, அதுபோல, சாட்சிபோல் நின்று பார்ப்பது, எண்ணங்களை விரட்டிவிடும். ஒரு கட்டத்தில், எண்ணங்களே இல்லாமல் ஆக்கிவிடும். ஆகவே, தியானம் என்பது வெறுமையாக, விழிப்போடு உங்கள் எண்ணங்களைப் பார்த்தல் ஆகும். அப்பொழுது உண்மை, தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும். அது எதையும் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்காது. ஆனால், ஏற்கனவே இருப்பதைத் தெளிவு படுத்திக் காட்டும்.

அங்கு என்னதான் இருக்கிறது? முடிவு இல்லாத, ஆழமான, மிகவும் அழகான, அமைதியான, ஒளிமயமான, நறுமணமிக்க கடவுளின் அரண்மனைக்குள் செல்லும் உணர்வைப் பெறுவீர்கள். என்னுடைய வார்த்தையில் சொல்லுவதானால், நீங்கள் கடவுள் தன்மைக்குள் செல்லுகிறீர்கள். அப்படி இந்த பரந்த வெட்டவெளி யில் நுழைந்துவிட்டால், நீங்கள் வெளியே திரும்பி வரும்பொழுது, முற்றிலும் மாறுபட்டு இருப்பீர்கள். ஒரு புதிய பிறவியை எடுத்திருப்பது போன்று உணர்வுகள். இப்பொழுது உங்களிடம் உள்ள

முகம்தான், உண்மையான முகம். எல்லா வேஷங்களும் மறைந்துவிட்டன.

நீங்கள் இந்த உலகத்தில்தான் வாழுவீர்கள். ஆனால், உங்களுடைய வாழ்க்கையின் தன்மை வேறுவிதமாக இருக்கும். நீங்கள் அதே மக்கள் மத்தியில்தான் வாழுவீர்கள். ஆனால், இப்பொழுது உங்களது அணுகுமுறை, வேறுவிதமாக இருக்கும். தண்ணீரில் மிதக்கும் தாமரையைப் போல், ஒட்டாமல் வாழுவீர்கள். உங்கள் உள்ளே மலரும் தாமரை மலரை வெளியே கொண்டு வருதல்தான், ஒரு உண்மையான மதத்தன்மையின் வேலை.

17. நீங்கள் திருட்டு போய்விட்டீர்கள். உங்களை மறுபடியும் உங்களிடம் சேர்ப்பதுதான் என் முழு முயற்சி எல்லாம். நீங்கள் மூடக்கொள்கையால், மற்றவர்கள் கருத்து நீதி போன்றவற்றால் மூடப்பட்டு இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மையத்தை அடைவதற்கான பல கதவுகளை, அவர்கள் மூடிவிட்டார்கள். உங்களிடம் கதவுகளையும், ஜன்னல்களையும் இப்பொழுது உண்டாக்குவதே என் முழுவேலை எல்லாம். எல்லா கவற்றையும் இடித்து விட்டு, உங்களை வெறும் வெளி மைதானத்தில் விட்டால், அப்பொழுது உண்மையான மதத்தன்மை என்ன என்பதை நீங்களே புரிந்து கொள்வீர்கள்.

18. உண்மையான அன்பு எப்படி இந்த உலகத்தை விட்டு மறைந்து விட்டதோ, அதைப்போல, உண்மையான

நட்பும் இந்த உலகத்தைவிட்டு மறைந்து விட்டது. ஏனெனில், நீங்கள் மனம் விட்டு, எதையும் மறைக்காமல் பழகாவிட்டால், உண்மையான நட்பு ஏற்பட வழியில்லை. அதே போலத்தான் உண்மையான அன்பும். இரண்டும் நீங்கள் நீங்களாகவே இருந்தாலொழிய மலராதது. அங்கு எந்த வேஷமும் இருக்கக் கூடாது. அப்பொழுது ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து நெருங்கும்பொழுது, அங்கு அன்பு, நட்பு ஏற்பட்டு உண்மையான மத்தன்மையை அடைய வழி வகுக்கிறது.

19. நீங்கள், உங்கள் உள்ளே செல்லும்பொழுது, உங்கள் மனம் விசாரித்துக் கொண்டே இருந்தால், அது ஆபத்தில் முடியும். ஏனெனில், நீங்கள் இதுவரை புரியாத ஒன்றினுள் செல்லுகிறீர்கள். அங்கு என்ன நடக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. நீங்கள் அது வரை அனுபவித்த சகல வசதிகளையும் விட்டுவிட்டு, அறிந்திருந்த பல விஷயங்களையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு, எதுவுமே தெரியாத ஒன்றினுள், அடுத்த கரை என்று ஒன்று உண்டா என்று நிச்சயமற்ற நிலையில், பிரயாணம் செய்ய இருக்கிறீர்கள். ஒன்று மக்கள், கடவுள் நம்பிக்கையில் ஒட்டிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். கொஞ்சம் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திப்பவர்கள், நாஸ்திகக் கொள்கையில், தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, தாங்கள் சுதந்திரமானவர்கள், சுய மரியாதை உள்ளவர்கள் என்று காட்டிக்

கொள்ளுவார்கள். ஆனால், இருவருமே, தங்களின் அடிப்படை சந்தேகத்திலிருந்து தப்பிக்கவே நினைக்கிறார்கள். சந்தேகத்திலிருந்து தப்பிப்பது என்பது, விசாரித்தலிலிருந்து தப்பிப்பதற்குச் சமம்தான். சந்தேகம் என்றால் என்ன? அது ஒரு கேள்விக்குறி. அது உங்களுக்கு விரோதி இல்லை. உங்கள் உள்ளே கிளம்பும் அந்த கேள்வி, அடுத்து விசாரிப்புக்கு அழைத்துச் செல்லும். சந்தேகம் என்பது உங்கள் நண்பன்தான். இந்த விசாரிப்பு, முடிவில் உங்கள் அடிப்படை சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யும்.

20. முதன்முதலில், நீங்கள், நீங்களாக இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அடுத்து, உண்மையில் நீங்கள் யார் என்று அறிய முனையுங்கள். முடிவில், நீங்களாக, இயல்பாக இருங்கள். வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். உங்களிடம் இப்படி இயல்பாக ஓடும் உயிர்த் தன்மையைப் பற்றிய பிரக்ஞையை, விழிப்புத்தன்மையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் இருதயத் துடிப்பை உண்டாக்குவது யார்? உங்கள் மூச்சுக்குப் பின்னால் யார் இருந்து இயக்குகிறார்கள்? விசாரியுங்கள்.
21. உங்கள் கூடவே பிறந்ததுதான், உங்களுடைய இயல்பான தன்மை (Self). ஆனால், அகங்காரம் (Ego), என்பது, நீங்களாக உண்டாக்கிக் கொண்டது,

நட்பும் இந்த உலகத்தைவிட்டு மறைந்து விட்டது. ஏனெனில், நீங்கள் மனம் விட்டு, எதையும் மறைக்காமல் பழகாவிட்டால், உண்மையான நட்பு ஏற்பட வழியில்லை. அதே போலத்தான் உண்மையான அன்பும். இரண்டும் நீங்கள் நீங்களாகவே இருந்தாலொழிய மலராதது. அங்கு எந்த வேஷமும் இருக்கக் கூடாது. அப்பொழுது ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து நெருங்கும்பொழுது, அங்கு அன்பு, நட்பு ஏற்பட்டு உண்மையான மதத்தன்மையை அடைய வழி வகுக்கிறது.

19. நீங்கள், உங்கள் உள்ளே செல்லும்பொழுது, உங்கள் மனம் விசாரித்துக் கொண்டே இருந்தால், அது ஆபத்தில் முடியும். ஏனெனில், நீங்கள் இதுவரை புரியாத ஒன்றினுள் செல்லுகிறீர்கள். அங்கு என்ன நடக்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாது. நீங்கள் அது வரை அனுபவித்த சகல வசதிகளையும் விட்டுவிட்டு, அறிந்திருந்த பல விஷயங்களையும் தூக்கி எறிந்து விட்டு, எதுவுமே தெரியாத ஒன்றினுள், அடுத்த கரை என்று ஒன்று உண்டா என்று நிச்சயமற்ற நிலையில், பிரயாணம் செய்ய இருக்கிறீர்கள். ஒன்று மக்கள், கடவுள் நம்பிக்கையில் ஓட்டிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். கொஞ்சம் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திப்பவர்கள், நாஸ்திகக் கொள்கையில், தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, தாங்கள் சுதந்திரமானவர்கள், சுய மரியாதை உள்ளவர்கள் என்று காட்டிக்

கொள்ளுவார்கள். ஆனால், இருவருமே, தங்களின் அடிப்படை சந்தேகத்திலிருந்து தப்பிக்கவே நினைக்கிறார்கள். சந்தேகத்திலிருந்து தப்பிப்பது என்பது, விசாரித்தலிலிருந்து தப்பிப்பதற்குச் சமம்தான். சந்தேகம் என்றால் என்ன? அது ஒரு கேள்விக்குறி. அது உங்களுக்கு விரோதி இல்லை. உங்கள் உள்ளே கிளம்பும் அந்த கேள்வி, அடுத்து விசாரிப்புக்கு அழைத்துச் செல்லும். சந்தேகம் என்பது உங்கள் நண்பன்தான். இந்த விசாரிப்பு, முடிவில் உங்கள் அடிப்படை சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்யும்.

20. முதன்முதலில், நீங்கள், நீங்களாக இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். அடுத்து, உண்மையில் நீங்கள் யார் என்று அறிய முண்டியுங்கள். முடிவில், நீங்களாக, இயல்பாக இருங்கள். வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். உங்களிடம் இப்படி இயல்பாக ஓடும் உயிர்த் தன்மையைப் பற்றிய பிரக்ஞையை, விழிப்புத்தன்மையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் இருதயத் துடிப்பை உண்டாக்குவது யார்? உங்கள் மூச்சுக்குப் பின்னால் யார் இருந்து இயக்குகிறார்கள்? விசாரியுங்கள்.

21. உங்கள் கூடவே பிறந்துதான், உங்களுடைய இயல்பான தன்மை (Self). ஆனால், அகங்காரம் (Ego), என்பது, நீங்களாக உண்டாக்கிக் கொண்டது,

சேர்த்துக் கொண்டது. ஏன், இதை உங்களது சாதனை என்று கூட சொல்லலாம். உங்கள் இயல்பு தன்மை, இப்பிரபஞ்சம், உங்களுக்குக் கொடுத்த பரிசு. அதை, நீங்கள் முயற்சிசெய்து, தேடி சேகரிக்க வில்லை. அது உங்கள் சாதனையின் விளைவு அல்ல. ஆகவே அதை யாரும் எடுத்துக் கொண்டு செல்ல முடியாது. அது ஒரு போதும் நடக்காது. ஏனெனில், அதுதான் உங்களது இயல்பான தன்மை, உங்கள் உயிர்த்தன்மை எல்லாம்.

22. சந்தேகப்படுங்கள். ஆனால் அரைமனதாக அல்ல. உங்கள் சந்தேகத்திலு, உங்கள் முழுமை முழுவதும் அடங்கி இருக்கட்டும். அப்பொழுது அது திரண்டு, வாள்போல் கூர்மையாக இருக்கும். நீங்கள் சேர்த்து வைத்த குப்பை மூட்டைகளை, அது வெட்டி வீழ்த்தட்டும். சந்தேகம், உங்கள் விஷய ஞானம், மூடக்கொள்கை போன்றவற்றை வெட்டி வீழ்த்தட்டும். தியானம் உங்களை விழிப்புறச் செய்யட்டும். அந்த விஷயஞானம் என்ற மூட்டை, உங்களைத் தூங்கச் செய்யும். அதனுடைய வேலை அது தான். ஆகவே, ஜாக்கிரதையாக, விழிப்போடு இருங்கள்.

23. நீங்கள் ஒன்றைப்பற்றி, முழு விழிப்போடு இருந்தால், அதை மாற்றக்கூடிய சாத்தியம், உங்களிடம் தானே ஏற்படும். வாழ்வின் ஓர் பகுதியாக, முன்செய்த வினைப்பயன் என்று, தங்களது துன்பத்திற்கு காரணம் கற்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அது, ஏன்,

எதற்காக உண்டாகிறது என்று யாரும் எண்ணிப் பார்க்க இல்லை. அதை அப்படியே, இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

24. உண்மையைப் பற்றி, மிக ஆழமான முக்கியத்துவம் ஒன்று உண்டு. அதாவது, நீங்கள் உங்கள் முயற்சி யால், அதைக் கண்டு பிடிக்காவிட்டால், அது உங்க ளுடையதாகாது. வேறு ஒருவர் அதை அடைந்து, அவரிடமிருந்து நீங்கள் அடைந்தால், அது கடன் வாங்கப்பட்டது ஆகும். அது ஒருக்காலும் உங்களுக்குச் சொந்தமாகாது. அதுமட்டுமல்ல. உங்களைப் பொறுத்தவரை, அது உண்மை அல்ல. பொய்தான். அந்த உண்மையை, நீங்களே அனுபவரீதியாகப் பெற வேண்டும்.

25. முதலில் எதையும், 'இது இல்லை, அது இல்லை' என்று எதிர்மறையிலேயே ஆராய்ந்து கொண்டே செல்லுங்கள். "ஆமாம், இதுதான் அது" என்ற கண்டுபிடிப்புக்கு, நீங்கள் ஆயிரம் 'இல்லை'களை ஒதுக்கிக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஏனெனில், பல மக்களால், உங்கள் முழு வாழ்வு வீணாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம், நீங்கள் மறுப்பு சொல்லித்தான், உங்கள் பாதையைத் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும். அதுதான் உங்களது சொந்த, உண்மையான பாதையாகும்.

26. உலகத்திலேயே மிகுந்த தந்திரசாலி யார் என்றால், உங்கள் மதபோதனையாளர்கள் தான், பாதிரிமாள்

கள்தான். இதுவரை யாருமே பார்த்திராத, அறிந்திராத ஒன்றை, உங்கள் தலையில் கட்டி விடுகிறார்கள். அது மாதிரமல்ல; அதை இனிமேலும் யாருமே பார்க்கவும் முடியாது.

27. நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், எதை நினைத்தாலும் எதை முடிவு பண்ணினாலும், ஒன்றை மட்டும் நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது உங்கள் உள்ளே இருந்து வருகிறதா அல்லது வேறு யாரிடமிருந்தாவது வருகிறதா என்று நன்றாக உற்று கவனியுங்கள். அப்பொழுது அதன் உண்மைத் தன்மை என்னவென்று புரியும். ஒரு சமயம், அது உங்கள் தாயின் குரலாக இருக்கும். அல்லது தந்தையின் குரலாக இருக்கலாம். கொஞ்சம் தந்தையின் பார்த்தால், அது யாருடைய குரல் என்பதை நீங்கள் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். அது உங்கள் மனத்தில், ஏற்கனவே பதிவாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது, மீண்டும் ஒலிக்கிறது. அது கட்டளையாக இருக்கலாம், ஒழுக்க போதனையாக இருக்கலாம், கடவுள் பக்தியாக இருக்கலாம். இவைகளை முதலில் இனம் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

28. நாகரீகம், சமூக அந்தஸ்து, கல்வி, பணம் போன்றவற்றால், உங்களுடைய அகங்காரம் வலிப்பெறுகிறது. இவைகளுக்கு உறுதுணையாக, பள்ளி, காலேஜ் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. அங்கு அவைகளை மிகவும் தீவிரமாகச் சேர்க்கிறீர்கள்.

உங்கள் சக்தியைச் செலவழித்து, உங்கள் முயற்சியாக, அதை சேகரிக்கிறீர்கள். உங்களுடைய, நீங்கள் மறக்கும் அளவுக்கு, அவைகள் உங்களை முழுகடித்து விடுகின்றன.

29. உங்கள் உள்ளே ஏகப்பட்ட குரல்கள் ஒலிக்கின்றன. அது உங்களது தாயார், தகப்பனார், ஆசிரியர், மதபோதகர், நண்பர்கள் குரலாக இருக்கலாம். அவைகளை தைரியமாக ஒதுக்கி வெளியே தள்ளுங்கள். அப்பொழுது, உங்கள் உள் ஆழத்திலிருந்து, ஒரு மெல்லிய குரல், இதுவரை நீங்கள் கேட்டிராத புதுமைக்குரல் ஒன்று ஒலிப்பதை, கவனமாக இருந்தால், கேட்கலாம். அது யாருடைய குரல் என்பது முதலில் உங்களுக்குக் குழப்பமாக இருக்கும். அது உங்களுடைய சொந்தக்குரல்தான் என்பதை அறியும்பொழுது, நீங்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இதுவரை, அதைக் கேட்காததால், அது யாருடையது என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில், இதுவரை பிறர் குரலையே கேட்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதுதான் காரணம். ஆகவே, முதலில், உங்கள் சொந்தக் குரலைக் கண்டு பிடியுங்கள். பிறகு, பயப்படாமல், அது சொல்லுவது போல் நடங்கள். அது உங்களின் உண்மையான இலக்கை நோக்கித்தான் அழைத்துச் செல்லும். அங்குதான், நீங்கள் உங்கள் மகிழ்ச்சியை, முழுமையை, பூர்ணமாக அடைவீர்கள். அங்குதான், நீங்கள்

மலர ஆரம்பிப்பீர்கள். அந்த மலர்ச்சியில், நீங்கள் யார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

30. நீங்கள், உங்கள் உண்மையான குரலைக் கேட்டு விட்டால், அதை ஒருக்காலும் உங்களால் மறக்க முடியாது. அதை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம்கூட இல்லை. அதுதான் அந்த உண்மையான குரலின் விசேஷம். பொய்யைத் தான், நீங்கள் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக, பொய் பேசுபவனின் ஞாபகசக்தி, உண்மையைப் பேசுபவனைவிட அதிகமாகவே இருக்கும். உண்மையைப் பேச, எதையும் ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ளத் தேவை இல்லை. ஒரு பொய், பல பொய்களை உண்டு பண்ணுவதால், (அதற்குக் கார்ப்பத்தடை கிடையாது) ஒருவன், எதை, யாரிடம் சொன்னோம் என்பதை சதா ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உண்மை என்பது கலியாணமாகாத பிரம்மச்சாரி. பொய் என்பது கலியாணமாகி, பல பிள்ளைகளைப் பெற்றது.

31. புரட்சிகரமாக, எதிர்க்கக்கூடிய, மனவலிமை உள்ள வர்களிடம்தான் உண்மை பேசும். ஆனால், அப்படி வாழ்வது என்பது, மிகவும் ஆபத்தானதுங்கூட.

32. "எது உங்களுக்கு வசதியாக, சுலபமாக இருக்கிறதோ, அதைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்

ஹங்கள்" என்று சமூகம் உங்களுக்குப் போதனை செய்கிறது. ஆதாம் ஏவாளிடமிருந்து, உங்களின் முன்னோர்களுக்கு முன்னோர்கள் நடந்துவந்த சௌகரியமான, ஆபத்தில்லாத பாதையில் செல்லுங்கள் என்று அது போதிக்கிறது. அப்படி சென்றால், நீங்கள் தவறு செய்யவே மாட்டீர்கள் என்று உறுதி கூறுகிறது.

ஒன்றை, நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உண்மையை, கூட்டமர்ந மக்கள் அறிந்து கொள்ளவே முடியாது. தனிமனிதனிடம் தான், சுயமாக கிந்திப்பவனிடம்தான், தைரியமாக முடக்கொள்கைகளை எதிர்ப்பவனிடம்தான், உண்மை தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்.

உங்களிடம் ஏற்பட்ட விடைகளைத் தூக்கி எறியுங்கள். இல்லாவிட்டால், நான் அவைகளைக் கொண்டு விடுவேன். உங்களிடம், என்றைக்கு கேள்வியோ, பதிலோ எதுவும் இல்லாமல், வெறுமையாக, அமைதியாக, எந்தவித முணுமுணுப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறீர்களோ, அன்றைக்குத்தான், நீங்கள் உங்கள் சொந்த வீட்டை அடைந்திருக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம்.

34. அபாயத்தில் வாழ்வது என்றால், எப்பொழுதாவது வசதியான மாற்று ஒன்று ஏற்படுமேயானால், ஜாக்கிரதையாக இருக்கவும். வசதிகள் நிறைந்த, சுகமான, சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, மதிப்புக்

கொடுக்கும் எந்த மாற்றுவழியையும், நன்றாக உற்று கவனித்து, ஆராய்ந்து மேற்கொள்ளவும். பெரும்பாலும், அவைகள் உங்கள் ஆன்மீகத் தன்மைக்கு ஒத்து வராது. உங்கள் இதயத்தைத் தொடும். எந்தச் செயலையும் தயங்காமல் செய்யுங்கள். சமூகம் என்ன நினைக்கும், அதனால் முடிவில் அடையப் போகும் பயன் என்னவென்று எதைப்பற்றியும் சிந்திக்காமல், தைரியமாக செயலில் இறங்குங்கள். அது அபாயகரமானது என்றாலும், தைரியமாக எதிர்நோக்குங்கள்.

கோழைகள்தான் பயனை எதிர்பார்த்து, காரியங்களைச் செய்வார்கள். உண்மையான மதத்தன்மையுடையவன், எதைப்பற்றியும், யாரைப் பற்றியும் கவலை கொள்ள மாட்டான். அவன், அந்த நேரச் செயலில்தான் கவனத்தைப் பூர்ணமாகச் செலுத்துவான். "இந்தச் செயல் செய்வது எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. ஆகவே, இதைச் செய்கிறேன்" என்பான். அதன் விளைவு எதுவாக இருந்தாலும், அதைப் பற்றிக் கவலையோ, வருத்தமோ அடைய மாட்டான். ஏனெனில், அவன் உள் உணர்வுக்கு மாறாக எதையுமே செய்யமாட்டான். அதனால், விளைவைப் பற்றிக் கவலை கொள்ள என்ன இருக்கிறது?

35. நான் உங்களுக்குப் போதிப்பது என்னவென்றால், நீங்கள் உண்மையாக, முழுமையாக, உங்கள் மேலே

மிகவும் மரியாதை செலுத்தி, தனித்தன்மையோடு வாழுங்கள்.

36. சமூகம், ஒரு தனிமனிதனுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை, கௌரவம் எல்லாம் மிகவும் மென்மையான முகமுடி. அந்த நாள் முதல், இந்த நாள் வரை, இந்த சமூகம் ஒவ்வொருவரையும் ஏமாற்றியே வந்திருக்கிறது. அது கொடுக்கும் மரியாதை மற்றும் கௌரவத்திலேயே, உங்கள் கவனம் எப்பொழுதும் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்கிறது. அதுதான் உங்கள் தனித்தன்மை என அது உங்களை நம்ப வைக்கிறது.

சமூகம் கொடுப்பது மரியாதை, அந்தஸ்து, கௌரவம். இதுமிகவும் மேலோட்டமானது. மாறக்கூடியது. உங்களுடைய தனித்தன்மை என்பது உங்கள் கூடவே பிறந்து, இயல்பாக வளருவது. அதை யாரும் கொடுக்க முடியாது. அதைப் போல எடுக்கவும் முடியாது.

சமூகம் கொடுக்கும் மரியாதை, அந்தஸ்து, இவைகளுக்கு நீங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்தால், அதை என்னைக்காவது இழந்துவிடுவோம் என்ற அச்சம் உங்கள் அடி மனத்தில் இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஏனெனில், அவைகளெல்லாம், உங்கள் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் நண்பர்கள், சுற்றத்தார் இவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவை. அவர்களுடைய நோக்கத்தில், உங்களைத் தயார்ப்ப

படுத்தி இருக்கிறார்கள். உண்மையில், உங்கள் இயல்பு, அதற்கு மாறாக இருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்காக உங்கள் வாழ்க்கையை, உங்கள் தனித்த இயல்புக்கு மாறாக நடத்த வேண்டியுள்ளது. இது துன்பத்தைத்தான் கொடுக்கும். ஏனெனில், நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், அவர்கள்தான், உங்கள் முன்னே நின்று, இதுசரி, இதுதவறு என்று சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இது எவ்வளவு வேதனை? இதுதான் உங்களுடைய சிறை. நீங்கள், அவர்களது எண்ணங்களால், சிறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால், அதைவிட்டு வெளியே வருவதற்கும் பயப்படுகிறீர்கள். உங்களை சமூகம் தூக்கி எறிந்து விடுமோ என்ற அச்சமும், அதற்குப் பிறகு என்ன என்பது தெரியாத நிலையில், மிகவும் துன்பம் அடைகிறீர்கள்.

உங்களுடைய நிலைமை, எப்படி இருக்கும் என்றால், உங்கள் ஆடைதான், நீங்கள் என்று இதுவரை கருதிவந்திருக்கிறீர்கள். அதைக்கலைந்து விட்டு, வெற்று உடம்போடு நிற்க, நீங்கள் இயற்கை மிலேயே பயப்படத்தான் வேண்டும். ஏனெனில், சமூகம் உங்களைக் கௌரவிக்காது. ஆக, சமூகம் கொடுக்கும் கௌரவம், அந்தஸ்து, அந்த ஆடையைப் போல, சுழற்றக் கூடியதே.

37. நீங்கள் எப்பொழுது விஷய ஞானத்திலிருந்து (எண்ணங்கள்) விடுதலை அடைகிறீர்களோ, அப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் இறக்கைகளை விரித்து, உங்களுக்காகக் காத்திருக்கும் இப்பிரபஞ்சத்தில், சுதந்திரமாகப் பறக்க ஆரம்பித்து விடுவீர்கள்.

38. உங்கள் வார்த்தைகள், இதயத்திலிருந்து வந்தால், அதற்கென்று தனிப்பட்ட அழுத்தம் ஏற்படும். உங்கள் கைகள் ஏதாவது செய்ய விரும்பினால், அதை அவைகள் தானே முழுமையாகச் செய்யும். அதற்காக, நீங்கள் முயலவேண்டாம். உங்கள் கைகளுக்கு, ஏதாவது நேரிடவேண்டுமென்றால், அது தானே வரட்டும். இல்லாவிட்டால், உங்கள் முழுமை, முழுமையாக இருக்காது.

39. அபாயத்தில் வாழ்வது என்றால், உங்களுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையில், பல நீதி கோட்பாடுகளைத் திணிக்காமல், வாழ்வதே. அடுத்தது, வசதிகள், சுகம், கௌரவம், அந்தஸ்த்து என்று எதையும் குறுக்கே கொண்டு வராதிர்கள். இவைபோன்ற சகலத்தையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, வாழ்வதானே, அது இயல்பாக உங்களிடம் மலர அனுமதியுங்கள். முடிவு என்ன என்று அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படாதிர்கள். உங்கள் உள் உணர்வுப்படி செயலாற்றுவீங்கள். அது தவறோ, சரியோ, கௌரவமோ, கௌரவமில்லையோ, எதைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டாம். வாழ்வை விழிப்புடன் நடத்திக்

செல்லுங்கள். நடப்பதை ஒரு சாட்சியாக நின்று பார்க்கவும்.

நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், உதாரணமாக நடப்பது, உட்காருவது, சாப்பிடுவது, அல்லது ஒன்றுமே செய்யாமல் சுயமாக இருப்பது, வெறுமனே ஓய்வாக இருந்து, சீராக மூச்சை விடுவது, இப்படி எந்த சிறு செய்கையைச் செய்தாலும், அதை ஓர் சாட்சியாக நின்று பார்க்கவும். ஆனால், இந்தச் சாட்சித்தன்மையை, நீங்கள் அடிக்கடி மறந்து விடுவீர்கள். பலநேரங்களில், உங்கள் எண்ணம், உணர்வு, மகிழ்ச்சி, கற்பனை, மூடக்கொள்கை, இப்படி எவற்றிலாவது, உங்களை சம்மந்தப்படுத்திக் கொண்டு, இந்த சாட்சித்தன்மையை இழந்துவிடுவீர்கள். அப்பொழுது மீண்டும் ரூபகப்படுத்திக் கொண்டு, அந்த சாட்சியின் மையத் தன்மைக்கு விரைந்து வாருங்கள்.

40. சாட்சியாக இருந்து பார்த்தல் என்பது ஒரு செய்கை அல்ல. நீங்கள் வெறுமனே உட்கார்ந்து, சூரிய அஸ்தமனத்தை, நகரும் மேகங்களை, பாறையில் செல்லும் மக்களை, எப்படி உங்களை சம்மந்தப் படுத்திக் கொள்ளாமல் பார்ப்பீர்களோ, அப்படி உங்கள் எண்ணங்களை அது உபயோகமுள்ளதோ அல்லது உபயோகமற்றதோ, கனவோ, அல்லது நனவோ, எது உங்கள் மனத்தில் வந்தாலும், அதை வெறும் சாட்சியாக நின்று பார்க்கவும். அது குறித்து கவலைப்

படாமல், இது நல்லது, இது கெட்டது என்று ஆராயாமல், வெறுமனே, அப்படியே பாருங்கள்.

41. உங்கள் அங்காரம், உங்களின் தவறான அணுகு முறையால், உண்டாக்கப்பட்டது. ஆகவே, அதன் இயல்பும் தவறாகவே இருக்கும். இரண்டும், இரண்டும், ஐந்து என்பது போல. ஆனால், நீங்கள் உங்களுக்குள்ளே சென்று, உங்கள் உண்மைத் தன்மையைத் தொடும்பொழுது, இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று கணக்கு சரியாக வரும். நீங்கள் எதையும் விடத்தேவை இல்லை. தேவை யற்றது அப்பொழுது, தானே விலகிச் சென்றுவிடும். இதுவரை, நீங்கள் அவற்றைத்தான் உண்மையான, 'நீங்கள்' என்று கருதி வந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் முழுவாழ்வை உங்கள் உணர்வு இல்லாமல், நீங்கள் அறியாமல், ஒரு புற்று நோய் போல் அரித்து, வீணடித்து அதுதான். உங்கள் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் குறுக்கிட்டு, பாழ்படுத்தியது அதுதான். இவை அனைத்தும், நீங்கள் உங்கள் உள்ளே ஆழமாகச் செல்லச் செல்ல, தானே மறைய ஆரம்பிக்கும்.

42. உங்களை, நீங்கள்தான் சீர்திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். எப்படி என்றால், முதலில் அடுத்தவர்கள் உங்கள் கைகளில் விலங்கு மாட்டுவதைத் தடுங்கள். உங்களை அவர்கள் அதிகாரம் செய்ய, அர்த்தம் இல்லாமல் பாராட்ட அனுமதிக்காதீர்கள். நீங்கள்

தான், உங்களின் உண்மையான கடவுள். தூதுவன். காப்பாற்றக்கூடியவன். மற்றவை அனைத்தும் பொய்.

43. ஒன்றை நன்றாக ரூபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சாட்சியாகப் பார்த்தல் என்பது ஒரு கலை அல்ல. அது ஒரு புத்திசாலித்தனம் மிக்க தந்திரமான (Knack) செயல். முக்கியமாக, உங்கள் உள்ளே ஒடும் உயிர்ச் சக்தியில், முழுகிட வேண்டாம். எப்படி அதில் மூழ்கமுடியும்? நீங்கள் செயலோடு (active) இறங்கினால், அதனால் மூழ்கடிக்கப் படுவீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் உள்ளே செல்லும் பொழுது, எதுவும் செய்யாமல், எதையும் எதிர்கொள்ளும் தன்மையில், மிக ஓய்வாக, அதே சமயம், மிக விழிப்பாகச் செல்லுங்கள். ஏதும் எண்ணங்கள் குறிக்கிட்டால், நல்லதோ கெட்டதோ, எதைப்பற்றி யும் கவலை கொள்ள வேண்டாம். உங்களுடைய ஒரே வேலை, அவைகளை வெறுமனே பார்த்தல் தான். அதை விமர்சிப்பது என்பது செயலாகிவிடும்.

அது தேவையற்றது. பேராசை எண்ணங்கள், கோப எண்ணங்கள், காம எண்ணங்கள் வந்தால் வரட்டும். அதை அப்படியே செல்ல அனுமதியுங்கள். நீங்கள் அதன் குறுக்கே செல்ல வேண்டாம். எதற்காக நீங்கள் குறுக்கே செல்ல வேண்டும்? உங்கள் மனத்தோடு, உங்கள் எண்ணங்களோடு, எதற்காக உங்களை சம்மந்தப்படுத்திக்கொள்ளாது கிறீர்கள்? எதற்காக, “நான் பேராசைக்காரன், நான்

கோபக்காரன்” என்றெல்லாம் உங்களுையே, நீங்கள் நினைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்? அந்த எண்ணங்கள் வரட்டும், போகட்டும். அவைகளை வெறுமனே அனுமதியுங்கள். அவ்வளவுதான். இது செயலில் சேர்த்தி இல்லை.

44. வாய் பேசாது இருப்பது, பேசாநோன்பு இல்லை. உங்கள் வாய், அப்பொழுது பேசாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உங்கள் மனதிற்குள் ஆயிரமாயிரம் எண்ணங்கள் பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கும். இரவும், பகலும், உங்கள் எண்ண ஓட்டத்திற்கு முடிவு ஏது?

45. மேலே மூடிவைப்பதால், புண் ஒருக்காலும் ஆறாது. மதம் என்பது ஒரு மருந்துபோல்தான். மருந்து (Medicine) என்ற வார்த்தையும், தியானம் (Meditation) என்ற வார்த்தையும், ஒரே வார்த்தையிலிருந்து தான் வந்தன. மருந்து, உங்கள் உடலை நோயிலிருந்து மீட்கிறது. தியானம் என்பது உங்கள்மைய உணர்வைச் சரிப்படுத்துகிறது. இது உள்ளே இயங்கும் மருந்து.

46. நன்றாக ரூபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எதை அனுபவரீதியாக உணருகிறீர்களோ, அவைகள் தான் உங்களுக்குச் சொந்தம். நீங்களாக, அவைகளை அறிகிறீர்களோ, அவைகள் தான் உண்மை.

47. நய் நிக்கையின் மூலமாக, நீங்கள் எதையும் காணமாட்டீர்கள். நீங்கள் அப்படி எதையாவது

வார்த்தைகவற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

கண்டிப்புகளென்றால், அது உங்கள் நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பையன்றி வேறில்லை. மனம், உங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப காட்சியைத் தயார் செய்கிறது. ஆனால், அவைகள் உண்மை அல்ல. உங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப, உங்கள் உண்மைத் தன்மை என்ன செய்யும்?

சந்தேகப்படுங்கள்: முழுமையாகச் சந்தேகப்படுங்கள். அப்பொழுதுதான் உங்கள் மனம் சுத்தமாகும். மனத்தில் உள்ள சகல புரியாத விஷயங்களை, அது சுத்தப்படுத்துகிறது. அவைகள், உங்களை மீண்டும் கள்ளம் கபடமற்றத் தன்மைக்குக் கொண்டு செல்லுகிறது. பாதிரியார்கள், பெற்றோர்கள், மதவாதிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளால் வளர்க்கப்பட்ட அந்த குழந்தை விடுதலை அடைந்து, புதிய பிறவியை எடுக்கிறது. அந்த குழந்தையின் உண்மையான ஆத்மீகம், இங்கிருந்துதான் ஆரம்பிக்கிறது.

48. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்தல் என்பது, ஒரு மிகப்பெரிய அதிசயம். நீங்கள் காலையில், அதனுடன் இருக்கிறீர்கள். மாலையிலும் அதனுடன் இருக்கிறீர்கள். சந்தோஷமோ, துக்கமோ, நீங்கள் எப்பொழுதும் அதனுடனேயே இருக்கிறீர்கள். வாழ்விலும், இறப்பிலும் அதில்தான் செயல்படுகிறீர்கள். ஒரு சிறிய காரியத்திலும், அதைவிட்டு, நீங்கள் தனியாக

ஒவ்வொ

இயங்க முடியாது. இதை எவன் ஒருவன் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டு, அதற்கு ஏற்ப, இயல்பாக, ஒய்வாக, அமைதியாக, தொய்வாக, வாழ்கிறானோ, அவனே உண்மையான மதத்தன்மை நிரம்பியவன் ஆவான்.

49. 'மதம்' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தை, நீங்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வார்த்தை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எல்லா பாகங்களையும் இணைத்து, ஒரு முழுமையாக இயங்கச் செய்வதே மதம் எனப்படும். உதிரிகளை ஒன்றாக இணைத்து, முழுமையாக ஆக்குவதே ஒரு மதத்தின் குறிக்கோள். ஒவ்வொரு பாகமும், தனித்தனியே இருந்தால், அது இறப்பிற்குச் சமம். அவைகளை ஒன்றாக இணைத்தால், ஒரு புதிய தன்மை ஏற்படுகிறது. அது முழுமையானது. அந்த முழுமைத் தன்மையை, உங்கள் வாழ்வோடு இணைப்பதே, ஒரு மதத்தின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும்.

அதற்கும், கடவுள் மற்றும் சைத்தானுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆனால், இவ்வுலகத்தில் செயல்படும் பழைய மதங்கள் அனைத்தும், ஒரு வித்தியாசமான கொள்கையில், நம்பமுடியாத வகையில் பல மூடக்கொள்கைகளை வளர்த்துக் கொண்டு, மனிதனைப் பலதுண்டுகளாக்கிவிட்டன.

அதனால், மனிதன் தன் இயல்பான தன்மையை முற்றிலும் இழந்துவிட்டான்.

50. பழைய மதங்களின் கொள்கைப்படி, கடவுள் என்பது உங்களிடம் ஒரு பயத்தையும், ஆறுதலையும் தோற்றுவிக்கவே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதைத் தவிர, அதற்கு வேறு எந்த முக்கியத்துவமோ, அப்படி ஒன்று இருக்கிறது என்பதற்கு வேறு எந்த சான்றோ கிடையாது. யார் ஒருவன் தன்னையே நம்பாமல், தனக்குதியை, தன்முயற்சியை நம்பாமல் இருக்கிறானோ, அவன்தான் கடவுளை நம்புவான். அவனுக்கு சகலவல்லமை பொருந்திய ஒரு பெரிய தகப்பனால், ஒரு பெரிய கரடி பொம்மை தேவைப்படுகிறது.

51. நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களைக் காப்பாற்ற முடியாது. கடவுள் என்று ஒருவர் இருந்து கொண்டு உங்களைக் கண்காணித்து, காப்பாற்றி வருகிறார் என்பது, உங்கள் சிறுவயதில் உங்கள் மேல் திணிக்கப்பட்ட கருத்து. எப்பொழுதும் இந்தக் கருத்துச் சங்கிலியால் நீங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இதிலிருந்து, நான் உங்களை விடுவிப்பது எப்படி? நீங்கள்தான், இதைப்பிரிந்து கொண்டு, விடுதலை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், நீங்கள் இந்த சங்கிலியை விரும்புகிறீர்கள். அதைத் தூக்கியெறியப் பயப்படுகிறீர்கள். பிறகு

என்னிடம்வந்து உங்களைக்காப்பாற்றும்படி வேண்டுகிறீர்கள். இது எவ்வளவு வேடிக்கையாக உள்ளது? உங்களுடைய துன்பத்திற்கும், கஷ்டத்திற்கும் நீங்களேதான் காரணம். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், மறுபடியும், மறுபடியும் அந்தத் துன்பத்திற்கான விதையை விதைத்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். தண்ணீர்விட்டு வளர்க்கிறீர்கள். இப்படி இருக்கும்பொழுது யார் உங்களைக் காப்பாற்றுவது? வேறு யார், உங்களை, எதற்காகக் காப்பாற்ற வேண்டும்?

உங்களைக் காப்பாற்றுவது என் வேலை இல்லை. நீங்கள் இப்படி இருப்பதற்கு, நான் காரணம் இல்லை. ஆது முழுக்க, முழுக்க நீங்களாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்டது. நீங்கள்தான் முயன்று விடுதலை அடைய வேண்டும்.

52. இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையை, முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முயலுங்கள். எங்கும் ஒளி வீசட்டும். அது நிகழாதவரை, நீங்கள் துன்பத்தில் தான் இருப்பீர்கள். உங்கள் வீண் நம்பிக்கையும், முடக்கொள்கையும் ஒருக்காலும் உங்களுக்கு உதவி செய்யாது. அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

53. வெளிச்சம் இருக்கும்பொழுது, இருள் மறைகிறது. இருள் தப்பித்துச் செல்லவில்லை. இருள் இல்லவே இல்லை. ஒளியற்ற நிலையே, இருளாகும். அகங்காரம் என்பது இருட்டைப் போல.

அதற்கென்று தனி உயிர்த்தன்மை கிடையாது. உங்கள் விழிப்பற்ற நிலையே, அகங்காரம் ஆகும். ஆகவே, அகங்காரத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று நான் கூற மாட்டேன். அதற்குப் பதிலாக, அதை சாட்சியாக நின்று கவனித்துப் பார்க்கவும். அதை நன்றாக உற்று கவனியுங்கள். அப்பொழுது, அது பலவித படிவங்களாக ஒன்றின்மேல், ஒன்றாக அடுக்கி இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவீர்கள்.

54.

நீட்சே (Nietzsche), "நீங்கள் ஓர் மரத்தின் உச்சிக்குச் செல்லுவதற்கு முன், அதனுடைய பூக்களைப் பற்றியும், வேரைப்பற்றியும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அந்த மரத்தின் ரகசியம், அடியில் உள்ள வேரில் தான் இருக்கிறது. வேர் ஆழமாகச் சென்றால், மரம் உயரே செல்லும்" என்கிறார். ஆகவே, இந்தப் பிரபஞ்ச ரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், அதனுடன் ஐக்கியமாக வேண்டுமானால், நீங்கள் இருட்டில் வளரும் அதன் ஆழமான வேரை இந்த பூமியில் தேடவேண்டும்.

அதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. அதை தியானம் என்றோ, விழிப்புணர்வு என்றோ, சாட்சியாக நின்று பார்த்தல் என்றோ அழைக்கலாம். எல்லாம் ஒன்றுதான். முதலில், உங்கள் உணர்வுப் பூர்வமான மனதில், உங்கள் விழிப்புணர்வை செலுத்துங்கள். அது ஒரு அழகிய இன்பமயமான அனுபவம்.

என்னுடைய இளமைக்காலத்தில், என் கிராமத்தில் எந்தச் சினிமாக் கொட்டகையும் கிடையாது. எப்பொழுதாவது, ஒருவன் ஒரு சிறிய பெட்டியுடன் வருவான், அதில் ஒரு சிறிய துவாரம் இருக்கும். அது முடியே இருக்கும். அதைத்திறந்து, உள்ளே பார்த்தால், படம் ஒடிக்கொண்டிருக்கும். அந்தப் படச்சுருளை, அவன் ஒரு கையால் இயக்கிக் கொண்டிருப்பான். அது ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வருவான். ஒன்றைத்தவிர, மற்றவை எல்லாம் எனக்கு மறந்துவிட்டன. அதாவது, எங்கள் கிராமத்தில் அநேகமாக எல்லோருமே, எல்லா வயதினருமே, அதைப்பார்த்து ரசித்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் கட்டணம் ஒரு பைசாதான் ஆனால், ஒரு தடவை காட்சி ஐந்து நிமிடங்களுக்கே நடைபெறும். அதில் பல படங்கள் இருக்கும். ஆனால், ஒரு தடித்த ஆடையில்லாத வண்ணாத்தி (Washer woman) ஒவ்வொரு படத்திலும் காட்சிதருவாள். முக்கியமாக, இவளைப் பார்ப்பதற்கே, அங்கு கூட்டம் அலைமோதும். ஆனால் அவள் மிகவும் அருவருப்பாகவே இருப்பாள். இருந்தாலும், ஜனங்களுக்கு அதைப் பார்ப்பதில் அப்படி ஒரு கவர்ச்சி!

அதைப்போல, உங்களுக்கு நேரம் இருந்தால், அமைதியாக உட்கார்ந்து உங்கள் மனத்தில் ஓடும் எண்ணங்களை கூர்ந்து கவனியுங்கள். ஆனால்,

அதனுடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம். அது குறித்து, நீங்கள் எந்த தீர்ப்பும் வழங்க வேண்டாம். அதன்மேல் கவர்ச்சி கொள்ள வேண்டாம். அப்படி நீங்கள் தீர்ப்புச் சொன்னால், உங்கள் நோக்கத்துக்கு, உங்கள் மனம் அந்த கார்ட்சியை மாற்றி உங்களுக்கு ஏற்றவாறு அமைத்து விடும். உங்கள் மனம் அவ்வளவு நுட்பமானது. ஆகவே, நல்லதோ, கெட்டதோ, எந்தவித தீர்ப்பையும் வழங்காதீர்கள். அவைகளை அவட்சியப் படுத்துங்கள்.

55. மனம் எதையும் மிகைப்படுத்தியே சொல்லும். அதில்தான் அதற்கு மகிழ்ச்சி. எதையும் மிகைப்படுத்திக்காட்டும். ஒரு சிறுவன் உங்கள் உடலில் ஏற்பட்டால் போதும். அதுகுறித்து, பல கற்பனைகளை மிகப்படுத்திக் காட்டும். அதேபோல சிறிது மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டால் போதும். அதையும் மிகப் பெரிதாகக் காட்டி மகிழ்ச்சி அடையும். அது ஒரு பூதக்கண்ணாடி. ஆனால், அதைத்தான், நீங்கள் உண்மையென நம்புகிறீர்கள்.

56. மனம் என்பது சமூகத்தின் ஓர் அங்கம். அது பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையின் பாகம் அல்ல. அது உயிரோடு இயங்குவதற்கு இந்த சமூகம் அவசியம். ஒரு சமூகம் மிகவும் அந்தஸ்த்தோடு இயங்கினால், உங்கள் மனமும், மிகவும் அறிவுபூர்வமாக மமதையோடு வளரும்.

57. உங்கள் மதநூல்கள், பைபிள் போன்றவைகளில் அடிக்கடி துகபடியும். ஆனால், உங்கள் 'பிளேபாய்' (Playboy) பத்திரிகை எப்பொழுதும் புதுமையாகவே இருக்கும். அந்த பழைய மதநூல்களை யார் தொடுவார்கள்?

58. மதம் உங்களுக்கு வசதியான, சௌகரியமான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், நீங்கள் ஓர் அபாயகரமான வாழ்வை வாழா விட்டால், அது உண்மையிலேயே வாழ்வாகாது. நீங்கள் புதுமையை எப்பொழுதும் தேடத் தயாராக இருக்கவேண்டும். புரியாததைப் புரிந்து கொள்ள ஆசைப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்கள் வாழ்வு உயிரோட்டம் உள்ளதாக இருக்கும். உங்கள் மையத்தன்மையை உணர முயலுங்கள். அதைத் தேடிக்கண்டு பிடியுங்கள். ஆத்மீகத்தில், உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பதில்கள் எல்லாம் பொய். உண்மையை, பிறர் கொடுக்கும் பதிலால் உணர முடியாது. அதை நீங்களே தேடி உணர வேண்டும். எப்பொழுது உங்கள் கேள்வியும், பதிலும் மறைந்து, அங்கு ஓர் வெறுமை ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுது தான் அந்த அற்புதம் நிகழும்.

59. நம்பிக்கையில், எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இதை நீங்கள் முதலில் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். யாரும் என்னைப் பார்த்து "இந்த ரோஜா மலரை நம்புகிறீர்களா?" என்று கேட்பது இல்லை.

அதற்கு தேவையே இல்லை. ரோஜா மலர் அங்கு இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்பது பற்றி எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும். இதில் எந்த ரகசியமும் இல்லை. பொய்யைத்தான், நீங்கள் நம்ப வேண்டும்; உண்மைக்குத் தேவை இல்லை. நம்புவது என்பது மிகவும் எளிதானது. வசதியானது. அதற்காக உங்கள் மூளையைச் செலவழிக்கத் தேவை இல்லை. முக்கியமாக அது ஒரு மூடனின் முழு வேலை. அது ஒருவகையான போதை மருந்து. அந்த மருந்தின் மேல், கிறிஸ்துவன், ஹிந்து, முகமதியன் என்று பல ரகங்களில் எழுதி இருக்கலாம். சிலசமயம், சில போர்களுக்கு, ஒரே ரகத்தில் இருப்பது அலுப்பைக் கொடுக்கும். அப்பொழுது, ஹிந்து தன் லேபிலை, கிறிஸ்தவனாக மாற்றிக் கொள்ளுவான், அல்லது பின்னவன் முன்னவனாக மாற்றி ஒட்டிக் கொள்ளுவான். ஆனால், இந்த புதிய அறிவிப்பு, பழைய நம்பிக்கையின் மறுபதிப்புதான். அதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. எல்லாம் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் இயங்குகின்றன. ஆகவே, முதலில், உங்கள் நம்பிக்கைகளை அழியுங்கள். ஆனால், இது உங்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தை கொடுக்கும். காலங்காலமாக, உங்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டு வந்ததல்லவா? மதிப்பு மிக்கவைகள் அனைத்தும் கஷ்டப்படாமல், துன்பம் தராமல் ஒரு போதும் உங்களை வந்து அடையாது.

நீங்கள் உங்கள் சொந்த வீட்டுக்கு வர, இந்தத் துன்பங்களை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

60. அறிவுள்ள, முழுமையான வாழ்க்கையை, விழிப்போடு நடத்துபவனிடம், "நீங்கள் இதைச் செய்தால், சொர்க்கத்துக்குச் செல்லுவிர்கள், அதைச் செய்தால், நரகத்திற்குச் செல்லுவிர்கள்" என்ற குழந்தைத்தனமான நம்பிக்கைகளை, முட்டாள்தனமான கதைகளைச் சொல்லி, உங்கள் வழிக்கு அவனை ஒருக்காலும் கொண்டு வர முடியாது. அந்த முழுமையான மனிதன், அதைக்கேட்டு வயிறு வலிக்கச் சிரிப்பான். முக்கியமாக, அவனுக்கு எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயமே கிடையாது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, நரகம், சொர்க்கத்தைப் பற்றி அவன் ஒருக்காலும் நம்ப மாட்டான். முக்கியமாக, அவனுக்கென்று இந்த உலகத்தில் அடையக் கூடியவை எதுவும் இல்லை. ஆகவே, அவனுக்கு ஆதரவோ, வழி முறையோ, எதுவும் தேவை இல்லை. ஒவ்வொரு கணத்தையும், முழுமையாக வாழுகிறான். அதில் எந்த எதிர்காலமும் தொக்கி நிற்கவில்லை. அதைப்பற்றி அவன் கவலை கொள்ளுவதும் இல்லை. ஒவ்வொரு கண வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியில், அவனது உடல், உயிர், மனம் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து வேலை செய்கிறது. அதனால், அவன் சக்தி முழுவதும், அதில் தோய்ந்து, வெளியிலும் வழிகிறது. அப்பொழுது, அவன் இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்

தன்மைக்கு, மிகவும் நன்றியுடையவனாக விளங்குகிறான். இதைக்கூட அவன் வார்த்தையாகச் சொல்லுவது இல்லை. ஏனெனில், இந்தப் பேரியக்க உயிர்த்தன்மைக்கு, மொழி அவசியமில்லை. உங்கள் முழு நன்றி உணர்வை அது அன்புடன் அங்கீகரிக்கும். அவன் செய்வது அனைத்திலும், அந்த நன்றி உணர்வு கலந்தே இருக்கும். அப்படி எதுவுமே செய்யாமல், வெறுமனே உட்கார்ந்திருந்தால் கூட, அதிலும் அது வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

61. நீங்கள், இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமைக்கு, முழுக்க முழுக்க நீங்கள்தான் காரணம். நீங்கள் துன்பத்தில் இருந்தால், அதற்கு நீங்கள்தான் காரணம். பொறுப்பை, பிறர்மேல் திணிக்க வேண்டாம். அது கோழைகள் செய்யும் வேலை. அப்படி இருந்தால், நீங்கள் ஒருக்காலும், விடுதலை அடைய முடியாது. நல்லதோ, கெட்டதோ, பொறுப்புகளை, நீங்கள் முழுமையாக தெரியமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான், நீங்கள் முதிர்ச்சி அடைவீர்கள்.

62. எங்கேயோ, எப்பொழுதோ, யாராலேயோ, ஒரு காலகட்டத்தில் அந்த சமூக அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு ஏற்படுத்திய சட்டதிட்டங்களை, கொள்கை கோட்பாடுகளை, சிந்திக்காமல், அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டால், நீங்கள் உங்கள் சுயசிந்தனையை மட்டுமின்றி, உங்கள் சுயமரியாதையையும், இழந்து

விடுவீர்கள். உங்கள் உண்மையான வாழ்வு உங்கள் மையத்திலிருந்து எங்கேயோ சென்றுவிடும். தவறான திசையில் சென்றுவிடுவீர்கள்.

நான் யாருடைய வாழ்விலும் குறுக்கிட மாட்டேன். அது என் வேலையும் அல்ல. அதே போல, எனக்கென்று, சில விதிகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறேன். அதை, நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்று உங்களை ஒருக்காலும் கட்டாயப் படுத்த மாட்டேன்.

63. குருடர்கள்தான், வெளிச்சத்தை நம்புவார்கள். கண்பார்வையுள்ளவன், அதை நம்பத் தேவை இல்லை. ஏனெனில், அதை அவன் நேரடியாகப் பார்க்க முடியும். அதைப் போல, நீங்கள் எதையும் கண்மூடித்தனமாக, நம்ப வேண்டும் என்று நான் விரும்ப மாட்டேன். நீங்கள் எல்லாவற்றையும், உங்கள் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும், அறிவைக் கொண்டு சிந்திக்க வேண்டும் என ஆசைப்படுகிறேன். நீங்கள் இயற்கையிலேயே குருடன் அல்ல. ஆனால், நீங்களாகவே, உங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். நீங்களாகவே, உங்கள் கண்களைத் திறக்க முடியும் என்று யாரும் கூறவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

64. எல்லோரையும் போல, நான் மிகவும் சாதாரண மனிதன். அப்படி ஏதும் நமக்குள் வித்தியாசம் இருந்தால், அது பழகும் தன்மையில் இருக்காது;

அறிந்து கொள்ளுவதில்தான் இருக்கும். நான் யார் என்பது பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், உங்களுக்குத் தெரியாது. உயிர்த்தன்மையைப் பொறுத்தவரையில், நான் அந்தப் பிரபஞ்சத் தன்மையோடு இணைந்திருக்கிறேன். நீங்களும் அப்படித்தான் இணைந்திருக்கிறீர்கள். நான் சவாசிக்கும் காற்றையே, நீங்களும் சவாசிக்கிறீர்கள். ஆனால், நீங்கள், உங்களை அறிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. எந்த நேரம், நீங்கள் உங்களை அறிந்துகொள்ளுகிறீர்களோ, அப்பொழுதே நம் இருவருக்கும் எந்த வேற்றுமையும் இருக்காது.

இது எப்படி என்றால், நான் என் கண்களைத் திறந்து கொண்டு, இந்த அழகிய சூரிய உதயத்தை அனுபவித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, நீங்கள் என் அருகில், கண்களை மூடிக்கொண்டு நிற்பது போல் ஆகும். சூரிய உதயம் பொதுவாக, நம் இருவருக்கும் சேர்த்துத்தான் உதிக்கிறது. அதில் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. ஆனால், வேறுபாடு நம்மிடம்தான் உள்ளது. இந்த வேறுபாடு மிகச்சிறியதுதான். உங்களிடமே ஓர் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்து, "கண்களை நன்றாகத் திறந்து பார். இதோ காலை ஆரம்பித்து விட்டது. இரவு முடிந்து விட்டது" என்று உங்களிடமே சொல்லிக்கொண்டு, ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

65. எப்படி விஞ்ஞானம், வெளியில் உள்ள உலகப் பொருள்களைப் பற்றி ஆராய்கிறதோ, அதைப் போல மெய்ஞ்ஞானம், நம் உள் மன உலகத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து, உண்மையைக் கண்டுபிடிக்கிறது. விஞ்ஞானம் முன்னிலை (Objective) பொருள்களை ஆராய்கிறது. ஆத்மீகம் தன்னிலைத் (Subjective) தன்மையை ஆராய்கிறது. இரண்டிற்கும் வழிமுறைகள் (Methods) ஒன்றுதான். விஞ்ஞானம், கண்ணால் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வருகிறது. மெய்ஞ்ஞானம், தன் விழிப்பால் மனதை ஆராய்கிறது. விஞ்ஞானம் அதை ஆராய்ச்சி என்று கூறுகிறது. மெய்ஞ்ஞானம், அதை அனுபவம் என்று கூறுகிறது. விஞ்ஞானத்தில், நீங்கள் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல், எந்த முன் முடிவும் இல்லாமல், ஆராய்ச்சியின் வழியே செல்லுகிறீர்கள். உங்கள் அறிவு, திறந்த தன்மையில், விழிப்போடு செயல்படுகிறது. உண்மையின்மேல், நீங்களாக எந்த முடிவையும், திணிக்கவில்லை. அதற்கு பதில், உண்மை தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள சந்தர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறீர்கள். அது உங்கள் எதிர்பார்ப்புக்கு எதிராக இருந்தாலும், அதை அப்படியே வெளியிடுகிறீர்கள். ஏனெனில், உண்மையை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. உங்கள் மனம், அதை விரும்பாவிட்டாலும்கூட, அதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஒரு உண்மையான, விஞ்ஞானப் பூர்வமான மதம், இதே தன்மையில்தான் இயங்குகிறது. அங்கு அனுபவம்தான் ஆராய்ச்சிக்கூடம். வீணான நம்பிக்கைக்கோ, மூடக் கொள்கைகளுக்கோ, அங்கு இடம் இல்லை.

66. மனிதன், ஓர் அறியாத, புரியாத தன்மையில், இந்த உலகத்தில் பிறக்கப்படுகிறான். இங்கு வரும் பொழுது, அவனுடைய உண்மையான முகம் என்னவென்றே, அவனுக்குத் தெரியாது. அதை, அவன்தான், தன் முயற்சியாய்த் தேடிக்கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அந்தத் தகுதி, அவனிடம் மறைந்திருக்கிறது. அதில்தான் அவனது அழகும் இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண வஸ்துவக்கும், ஓர் உயிருள்ள மனிதனுக்கும் உள்ள மிகப் பெரிய வேறுபாடு இதுதான். ஓர் வஸ்துவக்கு, எந்த உயிரோட்டமும் கிடையாது. அது எப்படிப் படைக்கப்பட்டதோ, அப்படியேதான் இருக்கும். மனிதன் ஒருபோதும், ஒரு வஸ்து அல்ல. அவனின் துன்பத்திற்கும், மகிழ்ச்சிக்கும், சவால் விடும் தன்மைக்கும், மற்றும் சகல தொந்திரவுகளுக்கும், இந்த உயிரோட்டம்தான் காரணம்.

67. நான், உங்களிடமிருந்து கடவுளைப் பிரித்து விடுகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும், அந்த ஏழைக் கிழவனை குறைகூறிக்கொண்டிருக்காதீர்கள். காலங்காலமாக, அந்த ஆளின் மேல் சுமத்திய குற்றச்சாட்டு

கள் போதும். இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் அந்த ஆள்தான், சைத்தானைப் படைத்ததும் அந்த ஆள்தான், இப்படி நல்லது, கெட்டது அனைத்தையும் படைத்தது அந்த ஆள்தான். ஆகவே, அவருக்கு உங்களிடமிருந்து விடுதலை கொடுக்கிறேன். அப்படி ஓர் ஆள் இல்லவே இல்லை! உங்களுடைய பொறுப்புகளை, உங்களுடைய துன்பங்களை, பிறர் மேல் சுமத்த ஒரு 'பெரிய' ஆள் தேவைப்பட்டது. முதலில், இந்த பிறர் மேல் சுமத்தும் பொறுப்பற்ற பொறுப்பை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது கோழைகளின் செயல்.

68. இந்தப் பிரபஞ்சம், நீங்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உங்களைப் படைத்திருக்கிறது. ஆகவேதான், நீங்கள் இங்கு இருக்கிறீர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, நீங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ, அப்படி இல்லாமல் இருப்பதுதான், மதத்தன்மைக்குப் புறம்பானது (irreligious) என்று கருதுகிறேன். கொள்கை, நீதி என்று எதையும் உங்கள் மேல் திணித்துக் கொள்ளாமல், நீங்கள், நீங்களாக, உங்கள் உள் உணர்வுப்படி செயல்படுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள்தான் முழுமையாக, இயல்பாக இருக்க முடியும். அப்படியே இருக்க, உங்களை, நீங்கள் அனுமதியுங்கள்.

69. ஒரு திறந்த புத்தகமாக, எழுதாதத் தாளையப்போல, வெறுமையாக இந்த உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.

ஒரு உண்மையான, விஞ்ஞானப் பூர்வமான மதம், இதே தன்மையில்தான் இயங்குகிறது. அங்கு அனுபவம்தான் ஆராய்ச்சிக்கூடம். வீணான நம்பிக்கைக்கோ, மூடக் கொள்கைகளுக்கோ, அங்கு இடம் இல்லை.

66. மனிதன், ஓர் அறியாத, புரியாத தன்மையில், இந்த உலகத்திலு் பிறக்கப்படுகிறான். இங்கு வரும் பொழுது, அவனுடைய உண்மையான முகம் என்னவென்றே, அவனுக்குத் தெரியாது. அதை, அவன்தான், தன் முயற்சியாய்த் தேடிக்கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அந்தத் தகுதி, அவனிடம் மறைந்திருக்கிறது. அதில்தான் அவனது அழகும் இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண வஸ்துவுக்கும், ஓர் உயிருள்ள மனிதனுக்கும் உள்ள மிகப் பெரிய வேறுபாடு இதுதான். ஓர் வஸ்துவுக்கு, எந்த உயிரோட்டமும், கிடையாது. அது எப்படிப் படைக்கப்பட்டதோ, அப்படியேதான் இருக்கும். மனிதன் ஒருபோதும், ஒரு வஸ்து அல்ல. அவனின் துன்பத்திற்கும், மகிழ்ச்சிக்கும், சவால் விடும் தன்மைக்கும், மற்றும் சகல தொந்திரவுகளுக்கும், இந்த உயிரோட்டம்தான் காரணம்.

67. நான், உங்களிடமிருந்து கடவுளைப் பிரித்து விடுகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும், அந்த ஏழைக் கிழவனை குறைகூறிக்கொண்டிருக்காதீர்கள். காலங்காலமாக, அந்த ஆளின் மேல் சுமத்திய குற்றச்சாட்டு

கள் போதும். இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் அந்த ஆள்தான், சைத்தானைப் படைத்ததும் அந்த ஆள்தான், இப்படி நல்லது, கெட்டது அனைத்தையும் படைத்தது அந்த ஆள்தான். ஆகவே, அவருக்கு உங்களிடமிருந்து விடுதலை கொடுக்கிறேன். அப்படி ஓர் ஆள் இல்லவே இல்லை! உங்களுடைய பொறுப்புகளை, உங்களுடைய துன்பங்களை, பிறர் மேல் சுமத்த ஒரு 'பெரிய' ஆள் தேவைப்பட்டது. முதலில், இந்த பிறர் மேல் சுமத்தும் பொறுப்பற்ற பொறுப்பை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது கோழைகளின் செயல்.

68. இந்தப் பிரபஞ்சம், நீங்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உங்களைப் படைத்திருக்கிறது. ஆகவேதான், நீங்கள் இங்கு இருக்கிறீர்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, நீங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ, அப்படி இல்லாமல் இருப்பதுதான், மதத்தன்மைக்குப் புறம்பானது (irreligious) என்று கருதுகிறேன். கொள்கை, நீதி என்று எதையும் உங்கள் மேல் நிணித்துக் கொள்ளாமல், நீங்கள், நீங்களாக, உங்கள் உள் உணர்வுப்படி செயல்படுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள்தான் முழுமையாக, இயல்பாக இருக்க முடியும். அப்படியே இருக்க, உங்களை, நீங்கள் அனுமதியுங்கள்.

69. ஒரு திறந்த புத்தகமாக, எழுதாதத் தாளையப்போல, வெறுமையாக இந்த உலகத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.

இங்கு வந்த பிறகு, உங்கள் தலைவிதியை, நீங்களே எழுதுகிறீர்கள். வேறு யாரும் உங்களுக்காக எழுதவில்லை. உங்களுக்காக, பிறர், ஏன் எதற்காக எழுதவேண்டும்? பலவித சக்திகளோடு, நீங்கள் பிறந்திருக்கிறீர்கள். அதைக் கொண்டு, உங்கள் போக்கை, உங்கள் தலைவிதியை எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள்தான், அந்த சக்தியின் துணை கொண்டு மலர வேண்டும். அந்த மலரும் தன்மை, உங்களை கடவுள்தன்மைக்கு அழைத்துச் செல்லலாம். அல்லது கயமைத் தன்மையில் வீழ்த்தி விடலாம்.

நீங்கள் இப்படித்தான் இயங்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தோடு, யாரும் உங்களைப் படைக்க வில்லை. ஒரு விதை, நிலத்தில் விழுவதுபோல் விழுந்திருக்கிறீர்கள். அது விதையாகவே இருந்து, மடிந்து போகலாம். அல்லது, முளைவிட்டு செடியாகி-மடிந்து போகலாம். செடியானபிறகு, மேலும் வளர்ந்து, மரமாகி பூத்து கனி கொடுக்கலாம். எல்லாம் உங்கள் உள்ளே உள்ள சக்தியை, நீங்கள் பரிணமிக்கச் செய்வதில் இருக்கிறது.

70. உங்களிடமிருந்து, நீங்கள் எப்படி தப்பித்துச் செல்லுபவீர்கள்? நீங்கள் முயற்சி செய்யலாம். நீங்கள், நீங்களாக இருப்பதை எப்போழுதும் உணர்ந்துகொண்டுதான் இருப்பீர்கள். நீங்கள் மலைக்கு ஓடலாம், குகையில் இருக்கலாம், காடு

களில் மறைந்து கொள்ளலாம். ஆனால், எங்கு சென்றாலும், நீங்கள் நீங்களாகத்தான் இருப்பீர்கள். உங்களைவிட்டு, வேறு எங்கே, நீங்கள் செல்லுபவீர்கள்?

71. துன்பத்தோடு பல பிறவிகளாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறோம். அது உங்களது இரண்டாவது இயல்பான தன்மையாகி விட்டது. அது உங்களோடு ஒட்டியே வந்திருக்கிறது. பொதுவாக, எதுவும் மிக அருகில் இருந்தால், உங்களால் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாது. உதாரணமாக, உங்கள் கண்களுக்கு, சில அங்குல தூரத்தில் ஒரு சிறிய பொருளை வைத்துப் பாருங்கள். உங்களால் அதைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாது. அதைப் போல, உங்கள் உயிர்த்தன்மையோடு ஒட்டியே வரும் துன்பத்தின் காரணத்தை, உங்களால் தெளிவாகப் பார்க்க முடியாது. அதற்கு சில அடிதூரம் இடைவெளி தேவை. இந்தத் துன்பத்தின் பரிமாணத்தைக் காண, உங்களுக்குப் புதிய கூர்மையான விழிகள் தேவை. ஒரு குழந்தையின் விழிபோல், அது இருக்க வேண்டும். உங்கள் பழைய கொள்கைகள் அனைத்தும் ஒரு வயோதிகனின் கண்களுக்குச் சமம். அதைக் கொண்டு, உங்கள் துன்பத்தின் காரணத்தைத் தீர்க்கமாகப் பார்க்க முடியாது.

72. நீங்கள், விஷய ஞானம் (Knowledge) உடையவராக இருப்பது, மிகச் சலபம். உலகத்தில் எவ்வளவோ

குப்பைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, உங்கள் மது நூல்கள், கொலை, கற்பழிப்பு நிறைந்த சரித்திரம், பாதிரி மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் ஏமாற்று வேலை, இப்படி ஆயிரக்கணக்கானவைகள், இலக்கிய, நீதிபோதனைகள் என்ற பெயரில் உங்கள் புத்தக சாலையை நிறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை, மிகச் சலபமாக, உங்கள் மண்டைக்குள் திணித்துக் கொள்ளலாம். அப்பொழுது, அது உங்கள் அகங்காரத்துக்குத் தீனியாகி அது செழித்து வளர உதவுகிறது. நீங்கள் விஷய ஞானத்துடன் இருப்பது இந்த உலகத்துக்கு அவசியம், அதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்று உங்கள் அகங்காரம் கூறும். ஆனால், உங்கள் அகங்காரம், விஷய ஞானத்தை, அறிவாகவும், புத்திசாலித்தனமாகவும் மாற்றிவிடும். அதுமிகவும் தந்திரமுடையது. உங்கள் அகங்காரத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

73. உங்களுக்கு என்று ஒன்றும் தெரியாது. புத்தகங்கள் மற்றும் அதில் எழுதி இருப்பவைதான் தெரியும். ஒருக்கால், அந்த புத்தகங்கள், உங்களைப் போல உள்ள ஒருத்தரால்தான் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். 99 சதவீதம் புத்தகங்கள், பல புத்தக அறிவு உள்ளவர்களால் மட்டுமே எழுதப்பட்டவைகள்; அவர்களுக்கென்று எந்த சொந்த அனுபவ கருத்தோ கிடையாது. உண்மையில், நீங்கள் 10 புத்தகங்களைப் படித்தால், அதில் உள்ளவற்றை

இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக எடுத்து, நீங்களே ஒரு 11வது புத்தகத்தை உண்டாக்கிவிடுவீர்கள். அதாவது 10 குப்பைகளிலிருந்து நீங்களாகவே, 11வது குப்பையை உண்டாக்கிவிடுவீர்கள். வேறு உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? நீங்கள், உங்கள் மூளையில் ஏற்றியதை, எப்படிகளாவது இறக்கத் தானே வேண்டும்?

74. பார்த்தல் என்பது நினைப்பது அல்ல. சூரியன் உதயமாகிறது. நீங்கள் அதைப்பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், அதன் அழகை இழந்து விடுவீர்கள். ஏனெனில், நீங்கள் அதைப்பற்றி நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதை விட்டு எங்கேயோ சென்றுவிடுகிறீர்கள். உங்கள் எண்ணங்கள் மிக விரைவாகப் பயணம் செய்யக் கூடியது. உங்கள் பார்வையை மறைப்பது உங்கள் எண்ணங்கள்தான். உண்மைக்கு, அது புதிய வர்ணத்தையும், புதிய அர்த்தத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறது. உண்மை உங்களை வந்து அடைவதற்கு, அது எப்பொழுதும் தடையாகவே இருக்கிறது. அது உண்மையைத் திரித்துக் கூறும். அதை ஆதிக்கம் செய்யவே முனையும்.

பார்த்தல் என்பது வேறு ஒரு இயல்பான தன்மை. அது தியானத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அங்கு எண்ணத்திற்கு வேலை கிடையாது.

- உங்கள் முகத்தை, பொதுவாக, ஒரு கண்ணாடி மூலமாகத்தான் அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஆனால், உங்களுடைய சாட்சியாக நின்று பார்க்கும் தன்மை கூர்மையானால், உங்கள் முகத்தை, உங்கள் உள்ளே யிருந்தும் காண முடியும். இது அனுபவத்தில்தான் கைகூடும். எதையுமே, உங்கள் உள்மனதிலிருந்து பார்க்க முயற்சி செய்யுங்கள் அது உங்களை வேறு ஒரு பரிமாணத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். அப்பொழுது, கொஞ்சம், கொஞ்சமாக பல புதிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும். எண்ணங்களும், உணர்வுகளும், மற்றும் எழுச்சி பெற்ற உணர்வுகளும் (Emotion) மறைய ஆரம்பிக்கும். உங்களைச்சுற்றி, ஓர் ஆழ்ந்த அமைதி ஏற்படும். அமைதி என்ற கடலின் மத்தியில், நீங்கள் ஒரு சிறுநிலைபோல் விளங்குவீர்கள்.
79. எப்பொழுதும், நீங்கள் உங்கள் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, இறுக்கமாகவே இருங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சூறுகிய கால வாழ்க்கையில், நீங்கள் ஏன் அப்படி இருக்க வேண்டும்?

நன்றாக மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக்குதிப்பார்கள். இஷ்டம் போல் ஆடுங்கள், பாடுங்கள்.

80. வாழ்வு உங்களை எங்கேயும் அழைத்துச் செல்லாது. உங்களுடைய காலை நடப்பில், அது மிகவும் ஓய்வாக உங்களுடனே வரும். உங்கள் முழுமை உங்களை எங்கு அழைத்துச் செல்லுகிறதோ, அந்தக்

காற்றின் போக்கிலேயே செல்லுங்கள். அந்த பாதையில், எதையும் எதிர்ப்பார்க்காமல், ஒவ்வொரு கணமும், முழுமையாக, விழிப்போடு, அமைதியாகச் செல்லுங்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஆச்சரியம் என்று ஒன்று தனியாக இல்லை. ஏனெனில், நான் எதையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, எல்லாமே எனக்கு ஆச்சரியமாகவே இருக்கும். எதிர்பார்ப்பு என்று ஒன்று இல்லை எனும்பொழுது எனக்கு ஏமாற்றம் என்று எதுவும் கிடையாது. நடப்பது நல்லதானால், நல்லது. வேறுவிதமாக நடந்தாலும், மிகவும் நல்லது. நான் இயற்கையோடு இயைந்து செல்லுபவன். பலனைப் பற்றி ஒருக்காலும் நினைக்க மாட்டேன்.

81. நீங்கள் பலதடவை கீழே விழலாம். பலதடவை தோல்விகளைச் சந்திக்கலாம். ஆனால், மீண்டும், மீண்டும் மேலே, தைரியமாக எழுந்து நில்லுங்கள். எந்த முடிவுக்கும் வராமல், பல தடவை குழம்பலாம். தவறில்லை. எப்பொழுது குழப்பம் தோன்றுகிறது என்று உணர்நிற்கலோ, அப்பொழுது நீங்களாகவே இயல்பு நிலைக்கு விழிப்புடன் வந்துவிடுவீர்கள். வாழ்வில், பலதடவை தவறு செய்து, தோல்வியைக் கண்டுதான், சரியான தன்மைக்கு வந்து சேருவீர்கள். ஆனால், உங்கள் ஒரே தவற்றை மீண்டும் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

82. உங்கள் பழைய போலி மதங்களின் பல யுக்திகளில், 'பாபம்' என்ற கோட்பாடு மிக முக்கியமானது. ஓர்

உண்மையான மதத்திற்கு, எந்த நீதிக் கோட்பாடுகளும், விதிமுறைகளும், எதுவும் தேவையில்லை. ஆனால், போலிமதம், 'பாபம்' என்ற கொள்கை இல்லாமல், உயிர்வாழ முடியாது. ஏனெனில், இது ஒரு மனிதனிடம் குற்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த பாபம், என்ற குற்ற உணர்வின் பின்விளைவு பற்றி நீங்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மனிதனை குற்ற உணர்வு உள்ளவனாக மாற்றாவிட்டால், அவனை மனரீதியாக அடிமைப்படுத்த முடியாது. பல போதனைகளை, நம்பிக்கைகளை - வளர்க்க, இந்த அடிமைத்தனம் தேவைப்படுகிறது. எப்பொழுது ஒருவனிடம் குற்ற உணர்வை விதைக்கிறீர்களோ, அப்பொழுதே, அவனுடைய தைரியத்தை, சுய சிந்தனையை அபகரிக்கிறீர்கள். அவனுடைய எழுச்சியை மழுங்க அடிக்கிறீர்கள். அவன் விதை நீக்கிய கானை மாடு போல், ஆண்மையற்றவனாகிறான். அவனின் சுய மரியாதை, தனித்தன்மை எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இது, கிட்டத்தட்ட அவனை உயிரோடு கொலை செய்வதுபோல் ஆகும். அவன் ஒருக்காலும், சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க முடியாது. செயல்பட முடியாது. இந்தக் குற்ற உணர்வு, அவனை, உங்கள் கடவுள் தூதுவன் என்று அழைக்கப்படும் மனிதனிடம், அல்லது மதபோதகரிடம் பாதிரியார்களிடம், சார்ந்து நிற்கச் செய்து விடும். கடவுள், சொர்க்கம், நரகம் என்ற நினைப்பி

லேயே, மீதி நாட்களை, நடைப்பிணம் போல் கழிப்பான்.

இந்த குற்ற உணர்வை உங்களிடம் ஏற்படுத்துவது மிகச் சலபம். ஒருவன் செய்வதை, எப்பொழுதும் தவறு, பாபம் என்று கூறிக்கொண்டே இருங்கள். அவன் மனம் உங்கள் வயப்படும். அவ்வளவுதான்.

83. ஜீசஸ் திரும்பத்திரும்ப, "வருத்தப்படுங்கள். மன்னிப்பு கேளுங்கள்" என்று கூறுகிறார். ஆதாம் ஏவாள், அந்த ஆப்பிளைத் தின்றதற்காக! அது அவ்வளவு பெரிய குற்றமா?

84. வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு பயம்தான் உள்ளது. அது, நீங்கள் விழிப்பற்ற தன்மையில், இயந்திரத்தனமாகச் செயல்படுவது. அதனால், நீங்கள் ஒவ்வொரு கணமும் தண்டிக்கப்படுகிறீர்கள். வேறு எந்த தண்டனையும் கிடையாது. ஒவ்வொரு விழிப்பற்ற செயலிலும், அதற்குரிய தண்டனை நிழல்போல் வருகிறது. அதே போல், உங்கள் விழிப்பான செயலில், அதற்குரிய வெகுமதியும், பலனும் நிழல் போல் வருகிறது. செயலும்பலனும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து இருக்கிறது. ஒன்றிலிருந்து, மற்றொன்றைப் பிரிக்க முடியாது.

85. ஒவ்வொரு சமூகமும், "இதுசரி, அதுதவறு" என்று உங்கள் தலைமேல் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அவர்கள் தவறு என்று சொல்லுவதை, நீங்கள் செய்யாமல் நிறுத்துவது எப்படி? இதில் உள்ள

முக்கிய சங்கடம் என்னவென்றால், எவையெல்லாம் இயற்கையாக உள்ளதோ, அவைகளைத்தான் அவர்கள் தவறு என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அவைகள்தான் உங்களைக் கவர்கிறது. இயற்கையான தன்மைகளில், உங்களுக்குக் கவர்ச்சி ஏற்படுவது மிகவும் இயல்பான செய்கைதான். ஆனால், அவைகள் மேல் ஒரு வித பய உணர்வை ஏற்படுத்துவது மூலம், உங்களது இயல்பான கவர்ச்சியை, அந்த பய உணர்வு ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்ததாக அதை உங்களிடம் திணிக்கிறார்கள். இப்படியாக, உங்களுக்குள்ளே, ஒரு நரகம் உண்டாக்கப்படுகிறது.

86.

ஒரு குழந்தை பிறந்துமுதல், உங்கள் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப, அதன் உணர்வைத் தயாரிக்கிறீர்கள். அதற்கு ஏற்ப, அதன் உணர்வைத் தயாரிக்கிறீர்கள். அதேபோல, சமூகம் அங்கீகரித்ததை, அது உணர்ச்சியுடனும், பாராட்டி ஊக்கம் அளிக்கிறீர்கள். ஆகவே, அன்றுமுதல், அது முழுமையில் இயங்கவில்லை. அதன் மனத்தை பல பகுதிகளாகக் விடுகிறீர்கள். உங்களுடைய ஒவ்வொரு செய்கையையும், கடவுள்கவனித்துக் கொண்டே இருக்கிறார் என்ற உணர்வை, உங்கள் மனத்தில் ஆழமாக வேர்விடச் செய்கிறார்கள். உங்கள் எண்ணத்தில் கூட நீங்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படவில்லை. உங்கள் குளிய

வறையில்லாத, அவர் சாவித்துவாரத்தின் வழியாக, நீங்கள் குளிப்பதைப் பார்க்கிறார். உங்களை அவர், தனியாக இருக்க ஒருபோதும் அனுமதிப்பதில்லை. இதுதான் உங்கள் பழைய மதங்களின் அடிப்படைத் தத்துவம்

ஆங்கிலத்தில் Conscience என்றும்

Consciousness என்றும் இரண்டு வார்த்தைகள் உண்டு. இரண்டும் ஒன்றுபோல் இருந்தாலும், அர்த்தத்தில் மிகுந்த வித்தியாசம் உண்டு. முன்னதற்கு, சரிதவறு என்ற உணர்வு என்றும் பின்னதற்கு இயல்பான விழிப்புணர்வு என்றும் அர்த்தம். பின்னது, முழுக்க, முழுக்க உங்களைச் சார்ந்தது. முன்னது, சமூகம் உங்கள் மேல் திணித்தது. உங்கள் இயல்பான விழிப்புணர்வின்மேல், அது செயற்கையாக உண்டாக்கப்பட்டது. பல சமூகங்கள், தங்களுக்கு ஏற்றபடி, பல நெறிகளை, கட்டுப்பாடுகளை, ஒழுக்க விதிகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றன. அவைகள், அந்த சமூகத்தில் பிறந்த குழந்தைகள் மேல் திணிக்கப்படுகின்றன. அப்பொழுது, அவர்களது இயல்பான விழிப்புத்தன்மை செயல்பட, இந்த செயற்கையான நீதிபோதனைகள் அனுமதிப்பதில்லை. அது எங்கேயோ மிக ஆழத்தில் தள்ளப்படுகிறது. அப்பொழுது, இந்த சமூகம் திணித்த போதனைகள், ஒரு கவர் போல், உங்களுக்கும், உங்கள் விழிப்புணர்வுக்கும் இடையில் நிற்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்ச

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

மாக, சமூகம் உங்களை ஆட்டிப் படைக்கிறது. உங்கள் சுய உணர்வு அல்லது விழிப்புணர்வு வேலை செய்வதே கிடையாது.

88. எனையும் துறக்காதீர்கள். அப்படித் துறக்க முற்பட்டால், அதன் மேல் உள்ள உங்கள் கவர்ச்சி, துறக்காது இருந்ததைவிட, மிக அதிகமாகிவிடும். அதைச் சுற்றியே, உங்கள் மனம் வட்டமிடும்.

93. அடக்குதல் அல்லது ஒடுக்குதல் என்பதன் அர்த்தம் என்னவென்றால்: உங்கள் இயல்பான தன்மையை அல்லது இயற்கை உணர்வை, எதிரியாகக் கருதுங்கள், அதனுடன் எப்பொழுதும் சண்டை போடுங்கள். அதை அழிக்க முயலுங்கள். அதை ஆதிக்கம் செலுத்த முயலுங்கள். அப்பொழுதுதான், நீங்கள் புனிதம் உடையவராவீர்கள் என்பதாகும்.

ஆனால், இயற்கையை ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்பது நடக்காதகாரியம். யாரும், இதுவரை இயற்கையை ஜெயித்தது கிடையாது. இங்கு இருப்பது எல்லாம் இயற்கையின் பல பரிமாணங்கள் தான். அதற்கு அப்பால் எதுவும் கிடையாது. அதற்கு அப்பால் என்பது அதனுள்ளேயேதான் இருக்கிறது. அதற்கு வெளியில் இல்லை. ஆகவே, இயற்கையோடு போராடுவார்கள், ஒருபோதும் அதற்கு அப்பால் செல்ல முடியாது. இந்தப் போராட்டம், அவர்களுக்கு, திரும்பத் திரும்பத் தோல்விகளையே கொடுக்கின்றன. இந்த தோல்விகள் அவர்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது.

ஒலோ

அவர்களது மனநிலை, சமநிலையில் இருப்பது இல்லை. ஆகவே, எப்பொழுதும் ஒருவித மனோ வியாதியால் பீடிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி நீங்கள் இருப்பது, உங்களது பாதிரிமார்களுக்கு, குருமார்களுக்கு மிகவும் வசதி. அவர்கள் உங்களைச் சுலபமாக ஏமாற்றலாம்.

அவர்களுடைய முழுவேலையே, உங்களுக்கு உதவி செய்வதுதான். ஆனால், அதற்கு முன், அந்த உதவியை நானும் குற்றிலையை, அவர்களே, உங்களிடம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். இது உங்களுக்குப் புரிவதில்லை.

90. யாருக்கும், எதற்கும் பணியாதீர்கள். உங்கள் உள் உணர்வுக்கு மட்டும் பணியுங்கள். அது உங்களை எங்கு அழைத்துச் செல்லுகிறதோ, அங்கு தைரியமாகச் செல்லுங்கள். சுதந்திரமாகச் செல்லுங்கள். எப்பொழுது, நீங்கள் உண்மையை, உண்மையாக உணர்ந்து கொள்ளுகிறீர்களோ, அப்பொழுது அதைவிட்டு, மாறாகச் செயல்பட முடியாது. அது தான் உங்கள் பார்வையாக, தீர்மானமாக, புரிந்து கொள்ளத்தக்க இரகசியம்.

ஆகவே, முதலில் சமூகத்தின் சட்டதிட்டங்களை எதிர்த்து நில்லுங்கள்.

91. நீங்கள், உங்கள் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்தால், இந்த சமூகம் உங்களுக்கு எதையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. உங்களுக்கு மரியாதை, அந்தஸ்து, பதவி

என்று நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும், அது கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு விலையாக, நீங்கள் ஒன்றே ஒன்றைக் கொடுத்தால் போதும். அதுதான் உங்கள் தனித்தன்மை, சுதந்திரம், சுயமரியாதை. நீங்கள் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக, பல எண்ணிக்கையில், ஒன்றாக இருந்தால் போதும்.

கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத எந்த மனிதனையும், இந்த சமூகம் வெறுக்கிறது. அவனை வேற்று ஆளாக நினைத்து, இறுக்கம் கொள்ளுகிறது. அவனை எப்பொழுதும் கேள்விக்குறியோடு பார்க்கிறது.

92. உங்கள் வாழ்விற்கு, நீங்கள்தான் முழுப்பொறுப்பு என்று நான் அடிக்கடி கூறிவருகிறேன். இந்த என் அறிக்கையின் அதிசயம் என்னவென்றால், எப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் செயலுக்கு, முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களோ, அப்பொழுதிலிருந்து, உங்கள் பொறுப்புகள் அனைத்தும் தானே நிறைவேற்றப்படுவதைக் கண்டு, நீங்கள் அதிசயப்படுவீர்கள். உங்கள் முயற்சி ஏதும் இல்லாமலே அவைகள் நிறைவேறும்.

93. வாழ்வில் மாறுதல் தேவை. அது நிகழ்வதற்கு, ஒருவனுக்கு, விடாமுயற்சி தேவை. கடுமையான உழைப்புத் தேவை. இது சிறுபிள்ளை விளையாட்டு அல்ல. "இயேசுவை நம்புங்கள், பைபிளை அடிக்கடி படியுங்கள். நீங்கள் காப்பாற்றப்படுவீர்கள்" என்பன

போன்றவை சிறுபிள்ளைகளுக்கு. ஆறுதல் வார்த்தை யாக இருக்கலாம். காப்பாற்றதல் என்றால் எதிலிருந்து? உங்களிடம் மாற்றம் நிகழுவதிலிருந்து காப்பாற்றுவதா? என்ன அறியாமை?

94. நீங்கள் எவையெல்லாம் விரும்புகிறீர்களோ, உதாரணமாக, நல்ல உணவு, பெண் இன்பம், ஆடல், பாடல், ஓவியம் இப்படி எல்லாவற்றையும், உங்கள் மதங்கள் கண்டிக்கின்றன. நீங்கள் இந்த உலகத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து, எவைகளையெல்லாம் பற்பல மதங்கள் கண்டித்திருக்கிறதைப் பட்டியல் போட்டுப் பார்த்தால், அவைகள் அனைத்தும், ஒரு மனிதனை முற்றிலும் கண்டிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அவனது செய்கைகள் அனைத்தையும், ஒரு அங்குலம்கூட விடாமல் அவைகள் கண்டித்திருக்கும். தவறு என்று கட்டிக் காட்டி இருக்கும். ஒரே மதம் ஒரு மனிதனை முழுமை யாக ஒரேயடியாக எல்லாவற்றையும் கண்டித்தால், அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும். ஒவ்வொரு மதமும், கொஞ்சம், கொஞ்சமாக பகுதி பகுதியாக கண்டிக்கும்பொழுது அவனுக்கு குற்ற உணர்வு மட்டும் உண்டாகி, அதிலிருந்து விடுதலை அடைய, மதத்தலைவர்களது, பாதிரியார்களது உதவியை நாடுவான். ஆகவே, அவனை அளவுக்கதிகமாக கண்டித்தால், ஒரேயடியாக தப்பித்து ஒடிவிடுவான். அல்லது கடலில் விழுந்து உயிரை விட்டு விடுவான்.

அவர்களது வியாபாரம் நடக்க, நீங்கள் உயிரோடு இருப்பது மிகவும் அவசியம்!

95. கடவுள் என்பது, ஒரு மிகப் பெரிய சர்வாதிகாரி அல்லது சர்வ வல்லமை பொருந்திய அடால்ப் ஹிட்லர் என்ற நம் பய உணர்வில் எழுந்த எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

96. நான் எப்பொழுதும் பிரார்த்தனைக்கு எதிரி; ஏனெனில், அது அடிப்படையில் வியாபார நோக்கம் கொண்டது. அது கடவுளுக்கு லஞ்சம் கொடுப்பது. கடவுளின் அகங்காரத் தன்மையை, உங்களுக்குச் சாதகமாக்க, உங்கள் பிரார்த்தனையை "ஆண்டவனே, நீ மிகவும் கருணையுள்ளம் கொண்டவன், நீ மிகவும் வல்லமை பொருந்தியவன், ஏழைப்பங்காளன், நீ நினைத்தால் முடியாது எதுவும் இல்லை..." என்று இப்படித்தான் அமையும். ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கும், உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

97. இந்தப் பிரபஞ்ச உயிரினங்களில், ஒரு புல்லின் இலைக்கு என்ன முக்கியத்துவம் உண்டோ, அதே முக்கியத்துவம், அதே அழகு ஒரு நகரத்திரத்திற்கும் உண்டு. தேவை, உங்களது சரியான பார்வை. இயற்கையில், உயர்வு, தாழ்வு என்ற பேதம் இல்லை. பேதம் உங்களிடம்தான் உள்ளது.

98. இந்தப் பேரியக்க உயிர்த்தன்மை, மிகவும் பெருந்தன்மையானது. அது எப்பொழுதும் உங்களை

மன்னித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. அது ஒரு போதும் தண்டிப்பதில்லை.

99. ஒருவரின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்றால், அவருடைய சுதந்திரத்தில், அவருடைய பாதையில் குறுக்கிடுவதாகும். இந்த செயல் மிகவும் கொரே மானது, கண்டிக்கத்தக்கது. அதேபோல, பிறர் உங்கள் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கும் அனுமதிக்காதீர்கள். எதையும், நன்றாக உற்றுப்பாருங்கள், விழிப்புணர்வோடு சிந்தியுங்கள். பிறகு தேர்ந்து எடுங்கள். பிறகுடைய புகழ்ச்சிக்காக, ஏங்காதீர்கள். உங்கள் சுதந்திரம் பறிபோய்விடும். நன்றாக ரூபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய உயர்வு தாழ்வுக்கு நீங்கள் மட்டும்தான் பொறுப்பு. வேறு யாரையும் பொறுப்பாக்காதீர்கள்.

100. நீங்கள் யாருக்கும் திங்கு செய்யாதீர்கள். அதேபோல, வேறுயாரும், உங்களுக்குத் திங்கு செய்ய அனுமதிக்காதீர்கள். அப்பொழுதுதான் ஒரு சிறை மனித இனத்தை உண்டாக்கமுடியும்.

101. ஒரு மனிதன், தன்னை மதிக்கக் கற்றுக்கொண்டால், அடுத்தவர்களுக்கு துன்பமும், மனக்கஷ்டமும் கொடுக்கமாட்டான். ஏனெனில், தன்னிடம் உள்ள அதே உயிர்த்தன்மைதான், மற்றவர்களிடமும், ஏன் பாறை முதல் மரம் வரை எல்லா உயிரினங்களிலும் இருப்பதை அவன் உணருவான். பாறைகளில், அது உறக்கத்தில் இருக்கிறது. மற்ற உயிரினங்களில், பல வகை செயலில் விளக்கமாகிறது.

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

ஒரு மனிதன் தன்னை மதிக்கும்பொழுது, திடீரென்று, தான் இந்த முழு உலகத்தையும் மதிப்பதாக உணருகிறான்.

102.

ஒரு மனிதன் வாழ்வை முழுமையாக வாழவேண்டும். அதில் முழு ஈடுபாட்டுடன் வாழவேண்டும். அதில் தன்னை இரண்டறக் கலக்க வேண்டும். அப்பொழுது ஒவ்வொரு கண நேர வாழ்வும், தெய்வீகமானதாகி விடும். ஒரு மதத்தின் குறிக்கோள் இதுவாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

இதைத்தான் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். விஷய ஞானம் என்ற மரத்தின் கனிகளை உண்ணுங்கள். அதை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது, உங்களது அறியாமை மற்றும் மூடக்கொள்கை அனைத்தும் மறைந்துவிடும். அப்பொழுது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்து, எதிலும் ஜாக்கிரதை உணர்வுடன், விழிப்போடு செயல்படுவீர்கள். இதைத்தான், நான் உங்களுக்குப் போதிக்கிறேன்.

ஆகவே, வாழ்வை மிகவும் தீவிரமாகவும், அன்புடனும், முழுமையாகவும் வாழுங்கள். அப்பொழுது அதன் தெய்வீக ஆழத்தைத் தொடுவீர்கள். கடந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் மறந்து, நீங்கள் எப்பொழுது அந்தக் கணத்தில் மட்டும் முழுமையாக, உங்கள் சக்தி முழுவதையும் அதில் செலுத்தி வாழ்கிறீர்களோ, அதில் தெய்வீகத்தன்மையை, ஓர் பேரின்பத் திருப்பியை அடைவீர்கள்.

ஒஷோ

103.

ஆதாம் ஏவாள் எந்தப் பெரிய குற்றத்தையும் செய்யவில்லை. அவர்களிடத்தில், தெரியாததை தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் இருந்தது. எவருக்கும், உணர்வு என்று ஒன்று இருந்தால், இப்படித்தான் செய்திருப்பார்கள். அறிந்து கொள்ளாததல் என்பது மனிதனுக்கே உள்ள உடன்பிறந்த தன்மை, ஓர் இயல்பான உணர்வு. இது எப்படிப் பாபம் ஆகும்?

104.

வாழ்வும், விழிப்புணர்வும் உங்களுக்கு வெகுமதிகளாக அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரபஞ்ச உயிரினங்களில், நீங்கள் ஓர் அபூர்வத் தன்மையுடையவர்கள். மரங்களுக்கு உயிர் இருக்கிறது. ஆனால், விழிப்புணர்வு இல்லை. விலங்குக்கு முளை இருக்கிறது. ஆனால், பகுத்து உணரும் சக்தி இல்லை. இந்த முழு உயிரினங்களில், மனிதன் மிகவும் முன்னேறிய உயிரினம். அவனுடைய உணர்வும், அறிவும் அளப்பதற்கரியது.

105.

கீழ்ப்படிதல் என்பது, பாபங்களிலேயே, மிகவும் மோசமானது. உங்களுடைய உள் உணர்வை, உள் அறிவை எதற்கும் நாடுங்கள். அது சரி என்று சொன்னால், தயங்காமல் செய்யுங்கள். இப்படிச் செய்வதன் மூலம், நீங்கள் கீழ்ப்படியவில்லை. உங்கள் அறிவுப்படி செல்லுகிறீர்கள். அதேபோல, உங்கள் அறிவு, தவறு என்று ஒன்றை எடுத்துரைத்தால், எவ்வளவு பெரிய அபாயம் வந்தாலும், பலனைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், அதை எதிர்த்துச் செய்யுங்கள். உங்கள் உள் அறிவைக்

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

காட்டிலும், பெரியது எதுவும் இந்த உலகத்திலில்லை.

106.

உங்களுடைய இயற்கையான உணர்வுக்கு எதிராகவே, உங்கள் மதங்கள் ஏன் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன? நீங்கள் எப்பொழுதும் ஒரு குற்ற உணர்வில் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அதன் அடிப்படைக் குறிக்கோள்.

இந்தக் 'குற்ற உணர்வு' என்ற வார்த்தையை மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். இதைக்கொண்டுதான், அவர்கள் நோக்கப்படி, உங்களை வேறுவிதமாக மாற்றலாம். அழிக்கலாம், ஏமாற்றலாம், இறுக்கத்தை உங்களிடம் ஏற்படுத்தலாம். உங்களையே நீங்கள் வெறுக்குமபடிச் செய்யலாம். எப்பொழுது உங்களுக்கு, "நான் ஒரு பாபி, குற்றம் புரிந்தவன்" என்று உணர்வு ஏற்பட்டு விடுகிறதோ, அப்பொழுதே அவர்கள் வேலை முடிந்துவிட்டது. உங்களை இப்பொழுது யார் காப்பாற்றுவது? அதற்கு ஒரு காப்பாளன் (Savior) தேவைப்படுகிறது. குற்ற உணர்வு உடைய நீங்களே, உங்களை எப்படிக்காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்? ஆகவேதான், உங்கள் பழைய மதங்களெல்லாம், உங்களைப் பாபிகளாக்குவதிலேயே குறியாக இருக்கின்றன.

107.

குற்ற உணர்வை உங்களிடம் ஏற்படுத்திவிட்டால், நீங்கள் பாதிரிமார்களின் பிடியில் கண்டிப்பாகச் சிக்கிவிடுவீர்கள். இப்பொழுது அவர்களிடமிருந்து உங்களால் தப்பிக்கவே முடியாது. ஏனெனில்,

ஒலோ

அவர்கள்தான் உங்கள் குற்ற உணர்வை, பாப உணர்வைப் போக்கக் கூடியவர்கள் என்று உங்களை நம்ப வைத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள்தான், உங்கள் பாபத்தைப் போக்கி, கடவுள் முன் ஒரு கெரவ பிரஜையாக நிற்க வைக்க முடியும் என்று நீங்கள் பூர்ணமாகக் கருதுகிறீர்கள். உங்களை மன்னிக்க, அவர்கள் கடவுளிடம் வாதுகிறார்கள்.

இவர்கள்தான் கடவுளைப் பற்றிய கட்டுக்கதைகளைப் பரப்புவார்கள். இவர்கள்தான் குற்ற உணர்வை உங்களிடம் விதைப்பவர்கள். நீங்கள் ஒரு நாள், அதாவது இறந்தபிறகு, கடவுள் முன்னின்று பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று பொய்யை, மெய்யென நம்ப வைப்பவர்கள்.

108.

உண்மைக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும், உதவியும் தேவையில்லை. நீங்கள் உண்மையை முழுமையாக, ஆணித்தரமாகப் பேசினால், அதுவே அதற்குப் போதும். நிரூபிப்பதற்கு வேறு ஆதாரம் தேவை இல்லை. அதனுடைய அத்தாட்சி, அதனுள்ளேயே அடங்கி இருக்கிறது.

பொய், ஒன்றுமே இல்லாதது. அதற்கு ஆதாரம் என்றும், அடிப்படை என்றும் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால், பல அடுக்கான பொய்களைச் சொல்லி, மக்களை நம்ப வைத்து எளிதில் மூட்டாளாக்கலாம். பொய் ஒன்றே ஒன்று இருந்தால், ஒருக்கால் அவற்றை அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஆனால், ஒரு கூட்டத்தில், ஆயிரக்

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

கணக்கான பொய்களை மாற்றி மாற்றி அடுக்கிக் கொண்டே போனால், ஆரம்ப, ஆதாரமான பொய்யைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டம்.

கடவுள் என்பது ஆதாரமான பொய்.

109. கடவுள் இல்லை. இல்லவே இல்லை. ஆகவே, நம்புதல் நம்பாதது பற்றிய கேள்வியே இல்லை.

தேவையே இல்லை. ஆகவே, நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் கடவுளை நம்புவனும் அல்ல; நம்பாதவனும் அல்ல என்று கூறுங்கள். கடவுள் என்பது முற்றிலும் மனத்தின் படர்க்கையான வெளிப்பாடு என்று மட்டும் கூறுங்கள். அதை நிறுத்துவதற்கு, இதுதான் வழி. இந்த அறிவுசார்ந்த உலகத்தில், இந்த கற்பனை விளையாட்டுக்கு ஒரு பெரிய முற்றுப்புள்ளி வைக்கவும். கடவுளுக்கு, அவற்றின் கற்பனைகளுக்கு கடைசி வணக்கம் சொல்லவும். உங்கள் சக்தியை இப்படி வீணடித்தது போதும்.

110. எல்லாமதங்களும் கடவுளைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது, "அவர் எல்லாம் அறிந்தவர், எங்கும் நிறைந்தவர், சுத்தமானவர், முழுமையானவர், இருந்தவர், இருப்பவர், இருக்கப் போகிறவர்" என்றெல்லாம் கூறுகின்றன. ஆனால் கடவுள் என்று ஒருபொருள் இல்லவே இல்லை. அப்படி இருந்திருந்தால், அது எப்பொழுதோ இறந்திருக்கும். அது உயிருள்ள கடவுளாக இருக்க வாய்ப்பே இல்லை.

நான், இப்படிப்பட்ட கடவுளை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறேன். இந்த இறந்த கடவுளால், இந்த முழு பிரபஞ்சமும் இறந்து விட்டதாக ஆகும்.

கடவுள் தன்மை என்பது முற்றிலும் வேறான, வித்தியாசமான நிலையில்தான் பேரியக்க சக்தி. அதுதான், இந்த மரங்கள் பச்சை பச்செலென்று, செழித்து வளர, மலர்கள் பூத்துக் குலுங்க, பறவை இனங்கள் மகிழ்ச்சியில் சிறகடித்துப் பறக்கக் காரணம். அந்த மாபெரும் சக்தி அவற்றுடன் கலந்து விளையாடுகிறது. இந்தக் கடவுள்தன்மையை, கடவுள் என்று சொன்னால், இது இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் வியாபித்திருக்கிறது. இந்த பேரியக்கப் பிரபஞ்சத்தின் இருதயமே, இந்தக் கடவுள் தன்மை தான். இது முழுக்க முழுக்க சக்தி மயமாய் இருக்கிறது. இந்த சக்திதான், இந்த பிரபஞ்சம் இயங்குவதற்கும், துடிப்பதற்கும், மூச்சுவிடுவதற்கும் காரணம்.

111. கடவுள் என்பது. கற்பனை என்று நான் சொல்லுவதை, தயவு செய்து தவறாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளாதீர்கள். கடவுள் என்பதுதான் கற்பனை. கடவுள் தன்மை என்பது கற்பனை அல்ல. அது ஒரு இயல்பான சக்திமயம். கடவுளை ஒரு பொருளாக மனிதனைப் போல் பாவிப்பது கற்பனை. அறியாமையில், பயத்தில் உண்டான கற்பனை. எந்த கடவுளும் சொர்க்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, இந்த உலகத்தைப் படைத்து, உங்களை

யெல்லாம் ஆட்டிப் படைக்கவில்லை. கடவுள் என்ற சுத்தமானவர், சக்திமிக்கவர், நன்மையே செய்யவர், இப்படிப்பட்ட ஒரு மோசமான உலகத்தைப் படைத்திருப்பார் என நம்புகிறீர்களா? அப்படிச் செய்திருப்பாரேயானால், சைத்தானுக்கு வேலை ஏது?

அப்படி யாராவது ஒரு தனி ஆள், இந்த உலகத்தைப் படைத்திருந்தால், அது நிச்சயமாக சைத்தானாகத்தான் இருக்கும்!

112.

எல்லா கிறிஸ்துவனும், மன ஆழத்தில், இயேசுவின் மேல் கோபமாகவே இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னால், நீங்கள் நம்ப மறுப்பீர்கள். ஆனால், உண்மை அதுதான். ஏனெனில், இயேசு எல்லோரையும் பாபத்திலிருந்து மீட்பதாகச் சொல்லிச் சென்றார். ஆனால், யாரையும் மீட்டதாகத் தெரியவில்லை “கூடிய சீக்கிரம், நீங்களுள்லாம் கடவுளின் அரண்மனையில் என்னுடன் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள்” என்று சத்தியம் செய்து சென்றார். அவர் சொல்லி 2000 வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. அந்த “கூடிய சீக்கிரம்” இன்னும் வரவில்லை. அது எப்பொழுது வரும் என்பதற்கான அறிகுறியே இல்லை. மக்கள் முன்னவிட அதிகத்துன்பத்தில் விரக்தியில் வாழ்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவனும், அடிமனத்தில் இயேசுவின் மேல் கோபமாகவே இருக்கிறான். இந்தக் கோபத்தை மறைக்க, அவர்கள் இயேசுவின் மேல் தீவிர நம்பிக்கையுடையவர்களாக, வெளியே காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோம் என்று ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவனும் ரகசியமாகப் புழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால், வெளியே காட்டத் தெரியவில்லை. இரண்டாயிரம் வருடமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக, ஒரு பொய்யான நம்பிக்கையை சுமந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து, சொல்ல முடியாத அளவுக்குக் கோபமாக, இறுக்கமாக இருக்கிறார்கள். பல லட்சம் மக்கள் இந்த நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்து மடிந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். யாருமே எதையுமே அடைந்ததாக, எந்த வித ஆத்மீக உணர்வைப் பெற்றதாக, வரலாறு இல்லை. இந்த ஆழ்ந்த கோபத்தை, வெறுப்பை அடக்க, அவர்கள் சர்ச்சுக்கு அல்லது கோவிலுக்குப் போகிறார்கள். அங்கு சென்று வெறும் மேலோட்டமாக இயேசுவை, அல்லது கிருஷ்ணனை அல்லது முகமதுவை பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் கூட நன்றி, அன்பு உணர்வு கிடையாது. ஆனால், இப்படி நம்புபவர்கள், இன்றோ அல்லது நாளையோ, விரக்தியின் எல்லைக்கு வந்து, இந்த நம்பிக்கையினால் உண்மையை அடையவே முடியாது என்பதை முழுமையாக உணர்ந்துவிடுவார்

வார்த்தைகளன்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

கள். இதனால், உண்மையான உயிரோட்டமுள்ள வாழ்வைத் தரமுடியாது என்பதைப் புரணமாக உணர்ந்துவிடுவார்கள்.

113. இயேசு, உயிரோடு இருக்கும்பொழுது, அவர் அருகில் வருவது அபாயமானது என்று கருதினார்கள். எந்த வியாபாரியும், அவர் அருகில் வரப்பயப்படுவான். சூதாடுபவர்கள்தான், தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து, தைரியமாக அவர் அருகில் வருவார்கள். ஏனெனில் அவருடன் சேர்த்து, தன்னையும் சிலுவையில் அறைந்துவிடுவார்களேனா என்ற பயம்தான் காரணம்.

ஆனால், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு பிறகு, வியாபாரிகளுக்கு, அது ஒரு பெரிய சந்தர்ப்பமாக அமைந்துவிட்டது. அப்பொழுது புது மாதிரியான வியாபாரிகள், உதாரணமாக, பாதிரிமார்கள், போப்புகள், இமாம்கள், ரபீகள் மற்றும் படித்தவர்கள், மேதாவிகள், தர்க்க விற்பனர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்கள் புதிய கொள்கைகளை, வியாக்கியானங்களை வகுத்தார்கள். மக்களிடம் குற்ற உணர்வையும், பேராசையையும் வளர்த்து, தங்கள் வியாபாரத்தை மிகவும் செழிப்பாகச் செய்து வருகிறார்கள்.

ஒரு மதத்தன்மை வாய்ந்த இறந்த மனிதனின் உடலின்மேல், குற்ற உணர்வையும், பாபத்தையும் விதைத்தார்கள்.

ஒஷோ

114. மதசம்மந்தமான கருத்துகள் என்று நீங்கள் கூறுவது அனைத்தும் உண்மையில் மதத்தன்மை வாய்ந்தது அல்லது. அவைகள் காலங்காலமாக வந்த மூடக் கொள்கைகள், ஆதாரமற்ற நம்பிக்கைகள், முற்காலத்தில் சிறிது சிந்தனையெய்ப்பட்டவர்கள் கூறிய ஆதாரமற்ற கற்பனை கருத்துகளை, நாம் இன்னும் உண்மை என்று நம்பி வருகிறோம்.

115. கிறிஸ்துவ மதத்தைப் பொறுத்தவரையில், பால் உணர்வு என்பது பாபகரமான காரியம். ஆகவேதான், ஜீசஸ், ஒரு கன்னிப் பெண்ணிலிருந்து பிறந்ததாக கதை கட்டிவிட்டனர். ஏனெனில், அவர் ஓர் ஆணோடு சேர்ந்து, பால் உணர்வால் உந்தப்பட்டு பிறந்திருப்பது என்பது பாலமான காரியமாகும். அதற்காக இப்படிப்பட்ட கற்பனை.

அந்தப் புனித ஆவி (HOLY GHOST), அந்தக் கன்னிப் பெண்ணை எப்படிச் சுரப்பமாக்கியது என்பதை நினைத்து இப்பொழுதும் ஆச்சரியம் அடைகிறேன். ஏதும்செயற்கையான சுரப்பமுறையை அது செய்திருக்காது என்றே நினைக்கிறேன். பின் எப்படி அந்த ஏழைப் பெண் சுரப்பமாக்கப் பட்டிருப்பாள்? ஜீசஸை, பாபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக, கிறிஸ்துவர்கள் அவரை தகப்பன் பேர் தெரியாதவராக ஆக்கிவிட்டார்கள். எல்லோரும் ஆண்பெண் உறவு மூலம் பிறந்து பாபத்தைச் சுமக்கும்பொழுது, நம் புனித ஜீசஸ், ஆண் உறவு இல்லாமலே பிறந்துவிட்டார். ஆகவே, அவர்

பாபத்திலிருந்து தப்பித்து விட்டார். ஏனெனில், அவர் மனிதர்களிலேயே புனிதமானவர்.

116. நீங்கள் ஆண் பெண் உறவை வெறுக்கிறீர்கள். அதைக் குற்றம் என்றும், பாபம் என்றும் கூறுகிறீர்கள். அதேசமயம், அந்த சக்தியை வேறுவிதமாக மாற்ற என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? அந்த சக்தி உங்கள் உடலில் அப்படியே ஒடுகிறது. அது பால் உணர்வு சக்தியாக ஒடுகிறது. அதை மேலேயும் கொண்டு செல்ல முடியும். ஆனால், அந்த பால் உணர்வு சக்தியுடன் முதலில் நீங்கள் இயைந்து விழிப்போடு செல்ல வேண்டும். அதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது அந்த சக்தி மேலே செல்லும். ஏனெனில், இப்பொழுது அதை நட்புடன் அணுகுகிறீர்கள். எப்பொழுது நீங்கள் அதை வெறுத்து ஒதுக்குகிறீர்களோ, அப்பொழுதே அது உங்களுக்குப் பகையாகி, பல பகுதிகளாகச் சிதறுகிறது.

117. பால் உணர்வு சக்தி, கீழ் நோக்கிச் செல்லும்போது அது உடல் சம்மந்தமாகிறது. அதுவே, மேல்நோக்கிச் செல்லும்பொழுது, ஆத்மீக சம்மந்தமாகிறது. இரண்டுக்கும் சக்தி ஒன்றுதான்.

118. துறத்தல் என்பது நீங்களாக உங்களிடம் இயல்புக்கு மாறாக வெறுத்து ஒதுக்குவது. ஏதையும், உங்கள் முயற்சியால் வெறுத்து ஒதுக்கினால், அது ஒரு போதும் உங்களைவிட்டு அகலாது. அதுமேலும் தீவிரமடைந்து, உங்கள் உணர்வற்ற ஆழ் மனநிலைக்

குச் சென்றுவிடும். இப்பொழுது அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினை மிகவும் சிக்கலானது. ஏனெனில், அந்த அடக்கப்பட்ட உணர்வு, நிறைவு பெறாத ஆசைகள் எல்லாம் வெவ்வேறு ரூபத்தில் வெளியே வரும். அது எதனால் வருகிறது என்று, இப்பொழுது உங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ஆனால், அது தன்னை எப்படிக் கவனிப்படுத்தியே தீரும். அது மிக வலிமையுடனும், தந்திரமாகவும் வெளிப்படும். அந்த வலிமையை, உங்களது அடக்குதல் மூலம், நீங்களே கொடுத்ததுதான். நீங்கள் அதை வலிமையாக அடக்கும்பொழுது, அந்த வலிமை அதற்குப் போய்ச் சேருகிறது. அது உங்கள் உணர்வு நிலையில் இருக்கும்பொழுது, வலிமையற்றதான் இருக்கும். அதை அடக்கி, மன ஆழத்தில் செலுத்தும்பொழுது, அது வலிமை மிக்கதாகிறது.

119. இயல்பான வாழ்வு மிகவும் சிறிய விஷயங்களை உடையது. நீங்கள் பெரிய விஷயங்களில் அக்கறை செலுத்தினால், இந்த சிறிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளாமல், வாழ்வையே இழந்துவிடுவீர்கள். உதாரணமாக, உயை மெதுவாக அனுபவித்து உறிஞ்சிக் குடிப்பதிலிருந்து, நண்பர்களுடன் அன்புடன் அலவலாவுவது, காலையில் அனுபவித்து ஒரு இலக்கு என்று எதுவும் இல்லாமல் நடப்பது, ஈடுபாட்டுடன் சமைப்பது, உடைகளைத் துவைப்பது, தரையைச் சுத்தம் செய்வது, பூச்செடி களுக்குத் தண்ணீர் விடுவது இப்படி எத்தனையோ சிறிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அறிமுகமில்லாதவர்

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

களுக்கு, அன்புடன் வணக்கம் சொல்லுவது. பார்க்கப் போனால், இது தேவை இல்லாததும் கூட. இருந்தாலும் உங்கள் ஆழ்ந்த அன்பின் காரணத்தால், இப்படி சொல்லும் பொழுது, அவர்களிடத்திலும் அன்பு சுரக்கும். எப்பொழுது ஒருவன் ஒரு அந்நியனுக்கு அறிமுக மில்லாமல் வணக்கம் சொல்கிறானோ, அவனால் ஒரு ரோஜா மலரையும் 'ஹலோ' என்று விசாரிக்க முடியும், ஒரு மரத்தை அன்புடன் நேசிக்க முடியும். பறவைகளோடு பறவையாகப் பாட முடியும். இத்தில்தான் வாழ்வின் உண்மையான ஆனந்தமே இருக்கிறது.

120. 90 சதவீதம் மனோவியாதிக்கும், 50 சதவீதம் உடல் வியாதிக்கும் காரணம் அடக்கப்பட்ட பால் உணர்வு தான். இந்த இயற்கையான பால் உணர்வை, இயல்பாக ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக் கொண்டால், இந்த மாதிரியான பல வியாதிகளிலிருந்து விடுதலை பெறலாம். அப்பொழுது ஒரு முழுமையான, ஆரோக்கியமான, மகிழ்ச்சியான ஒரு புதிய மனித இனத்தைப் பார்க்கலாம்.

121. வாழ்க்கையின் முக்கிய விதிகள் எதுவென்றால், எந்த விதிகளுமே, முக்கியமற்றது என்பதுதான். அப்படி எதுவுமே இருக்க முடியாது. ஏனெனில், வாழ்வு என்பது மிகப் பரந்தது, முதலும் முடிவும் இல்லாதது. மிகவும் புதுமையானது. மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதது.

இந்தப் பரந்த புரியாத புதிரை, உங்களுடைய எல்லைகட்டிய சட்டதிட்டங்களால் வரையறுக்க

ஒலேபா

முடியாது. வாழ்வை ஒப்பிட்டால், அந்த சட்ட திட்டங்கள் மிகவும் குறுகியது. வாழ்வின் முழுச் சக்தியை, முழுப் பரிமாணத்தை, அவைகளில் அடக்கவே முடியாது. ஆகவே, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விதிமுறைகள் என்று வாழ்வைப் பொறுத்த வரையில் எதுவும் கிடையாது. இதுதான் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தி. ஓர் உண்மையான மதத்தன்மை வாய்ந்தவன், எந்த சட்டவிதிகளையும், கட்டளை, நீதிபோதனை போன்றவற்றைவகளை எடுத்துக் கொண்டு வாழமாட்டான். அவன் தன் உள் உணர்வு கட்டளைப்படியேதான் கணத்துக்கு கணம் செயல் படுவான். அப்படி கட்டளை மற்றும் சட்டதிட்டங்களை பின்பற்றுபவர்கள், மதத்தின் பேரால் ஒரு பொய்யான வாழ்வு வாழ்பவர்கள்.

ஓர் உண்மையான மதத்தன்மை வாய்ந்தவன் வெறுமனே இயல்பாக எளிமையாக வாழ்வான்.

122. பிரக்ஞையற்று, இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கை வாழ்பவர்களை, என்ன செய்வார்கள் என்று முன்கூட்டியே ஓரளவு யூகித்துவிடலாம். ஆகவே, அவர்களை சுலபமாக சமாளிக்கலாம். உங்கள் நோக்கப்படி, அவர்களை செயல் புரிய வைக்கலாம். ஏன், அவர்கள் செய்ய விரும்பாததைக் கூட, உங்கள் இச்சைப்படி செயல் படுத்த வைக்கலாம். ஏனெனில், அவர்கள் எப்பொழுதும் செயலுக்கு, எதிர்செயல் செய்யக் கூடியவர்கள். அதுவும் இயந்திரத்தனமாகச் செய்பவர்கள்.

ஆனால், ஓர் உண்மையான உள் உணர்வுப்படி நடப்பவன், விழிப்புணர்வோடு ஜாக்கிரதை உணர்வோடு செயல்படுபவன், செயலுக்குத் தகுந்தப்படி, இயல்பாக நடப்பவன். என்பவனை உங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்டிப் படைக்க முடியாது. உங்கள் கட்டளைக்கோ, ஆதிக்கத்துக்கோ ஒருக்காலும் அவன் வளைந்து கொடுக்க மாட்டான். அந்த நேரத்து, விழிப்புணர்வுத் தன்மையோடு, எதுசரி என்று அவன் உள் உணர்வு சொல்லுகிறதோ, அதன்படியேய்தான், அந்த நேரத்துக்குத் தகுந்தப்படி நடப்பான். ஆகவே, அவன் எப்படி நடப்பான், என்ன செய்வான் என்று முன்கூட்டியே சொல்ல முடியாது.

123. விழிப்புணர்வோடு செய்யாத காரியத்தால், நீங்கள் மேலும், மேலும் துன்பத்திற்குத்தான் ஆளாகுவீர்கள். பல பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிவரும். அவைகள் அனைத்தும், உங்கள் இயல்பான தன்மைக்கு வெகுதூரத்தில் செயல்படும். அவைகளை தீர்ப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஏனெனில் அவைகள் அனைத்தும் பொய்யானது. அடிப்படையற்றது. பிரக்ஞை உணர்வோடு செயல்படும் காரியம், எப்பொழுதுமே சரியாகத்தான் இருக்கும். பிரக்ஞையற்ற செயலால் விளையும் காரியம் பெரும்பாலும் பிரச்சினைக்கு உள்ளானதாகவே அமையும். ஒன்றை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

விளையும் செயலின் முடிவு சரி, தவறு என்பதை விட, அது பிரக்ஞையோடு செய்யப்பட்டதா அல்லது இயந்திரத்தனமாகச் செயல்பட்டதா என்பது தான் முக்கியம். ஆரம்பம் சரியாக இருந்தால், முடிவும் சரியாகத்தான் இருக்கும்.

124. பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மை என்பது மிகவும் கஞ்சத்தனமானது என்று எப்பொழுதாவது நினைத்திருக்கிறீர்களா? அப்படியாயின், இவ்வளவு பல லட்சக் கணக்கான நகரத்திரக் கூட்டங்களின் அவசியம் என்ன? நம்முடைய பிரபஞ்சம் எவ்வளவு பரந்தது? உங்கள் மனதிற்கு எட்டாதது? ஆனால், வறுமை, கஞ்சத்தனம் என்பது மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதுதான். இயற்கை அமைப்பு அல்ல. கடவுள் என்பவர் ஒரு பெரிய சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு, தன்னுடைய நெருங்கிய புனித ஆவிகளுடன் ரகசியம் பேசிக்கொண்டு, தன்னுடைய செல்வமகன், ஜீசஸுடன் விளையாடிக்கொண்டு, ஆனந்தமாக இருக்கும்பொழுது, சைத்தான் இந்த உலகத்தை ஆக்ரமித்துக் கொண்டு, அடால்ப் ஹிட்லரையும், ஜோசப்ஸ்டாலினையும், பெனிட்டி முசோலினியையும், மாசேதுங்கையும் உண்டாக்கிக்கொண்டு இருப்பதாக, நாம் நினைத்துப் பார்ப்பது, எவ்வளவு விநோதமானது. இந்த உலகத்து சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், 99.9% சைத்தானின் ஆதிக்கத்தில்தான் இவ்வளவும் நடந்தது என்று சந்தேகமில்லாமல் முடிவுக்கு வரலாம்.

126. “ஏழைகளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக் குத்தான் கடவுள் சாம்ராஜ்யம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்று ஆறுதல் சொல்லுவதால், நீங்கள் ஏழமைக்கு சமாதானம் சொல்லலாம். ஆனால், ஏழ்மையை ஒருக்காலும் ஒழிக்க முடியாது. அப்படி இருந்தால், இந்த பலதரப்பட்ட கிறிஸ்துவ அமைப்புகள், ஏழ்மையை சுமார் 2000 வருடங்களாக நிலை பெற வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அது எப்பொழுதோ மறைந்திருக்கும். ஆனால், அதற்கு மாறாக, ஏழ்மை வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதாவது ‘கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்’ வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள்.

பார்க்கப் போனால், இந்த ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்கள் பெருகும் வேகத்தைப் பார்த்தால், கடவுளின் சொர்க்கம் நிறைந்து, அங்கும் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, இதே நிலையில்தான் அவர்கள் அங்கும் இருப்பார்கள் என்ற நிலைதான் காணப்படுகிறது. பாவம், ஏழைகள்!

127. பிரச்சினை என்று ஏற்படத் தேவையே இல்லை. ஆனால், நாம்தான் ஒருகையால் பிரச்சினையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். அப்புறம் அடுத்த கையால், அதைத் தகர்ப்பதற்கு முயற்சி பண்ணுகிறோம். நாம் இரண்டு கைகளையும் உபயோகப்படுத்துகிறோம். ஆனால், பிரச்சினை ஏதும் தீர்ந்தபாடில்லை.

128. காடுகள் என்று ஏன் இருக்கவேண்டும்? இந்த முழு உலகம் என்பது ஒன்றுதான். பூகோளபடத்தில், பல கோடுகள் வரைந்து, அதற்காக, காலங்காலமாக சண்டைசெய்து, மடிந்த மக்கள் தொகை எவ்வளவு? கொலைகளும், கொள்ளைகளும், கற்பழிப்பும் நடந்தவைகள் எத்தனை, எத்தனை? எவ்வளவு முட்டாள்தனமான காரியங்கள்? உங்கள் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பாருங்கள். மனிதன் எந்த அளவுக்கு பைத்தியக்காரத் தனமாக செயல்பட்டிருக்கிறான், ஏன், இப்பொழுதும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது புரியும். எல்லைகளுக்கும், பாஸ்போர்ட், விசா போன்றவற்றிற்கும் அவசியம் என்ன? இந்த உலகம் முழுமையும் நம்முடையது. இதில் செல்லுவதற்கு ஏன் இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள்.

129. நான் அடிக்கடி சொல்லுவது என்னவென்றால், இந்த அரசியல்வாதிகளும், மதகுருமார்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, மக்களை எந்த வகையில் முட்டாளாக்கலாம் என்று எப்பொழுதுமே சதித்திட்டம் தீட்டுகிறார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்கு, படைபலம், அதிகாரபலம் இருக்கின்றன. மத குருமார்களுக்கு, மதசம்மந்தமான அதிகாரம் இருக்கிறது. அரசியல்வாதி மதகுருமார்களை காப்பாற்றுகிறான். அதற்கு பதில், குருமார்கள், அரசியல்வாதிகளை ஆசீர்வாதம் செய்கிறார்கள். அறிவற்ற பொதுஜனங்கள் இரண்டு பேர்களாலும்

ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இரத்தம் உறிஞ்சப் படுகிறது. அவர்களது அறிவு குறையாடப் படுகிறது. முதலில் கடவுளை அப்பறப்படுத்துங்கள். பிறகு அரசியல்வாதிகள், அடுத்து பாதிரிமார்கள். பிறகு அவர்கள் இருவரும் கூட்டாக சேர்ந்து நடத்தும் சதித்திட்டங்கள். இப்படி ஒவ்வொன்றாக நீக்குங்கள். அலட்சியப்படுத்துங்கள். இவர்கள் இருவரையும் எடுத்துவிட்டால், உங்களுடைய 50% துன்பங்கள் மறைந்துவிடும்.

130. இந்த உலகம்தான் உண்மையில் சொர்க்கம் என்பது; சொர்க்கம் என்று வேறு எதுவும் கிடையாது. ஆனால், இந்த பூமியைச் சொர்க்கமாக்குவது, முழுக்க முழுக்க உங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது.

131. "ஏழைகளுக்கு உதவுங்கள்" என்று எல்லா மதங்களும் போதிக்கின்றன. ஆனால் ஒரு மதம் கூட, "காப்பத்த டையை அமுல்படுத்துங்கள். ஜனத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துங்கள்" என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. நான் எப்பொழுதுமே, முழு கார்ப்பத் தடைக்கு ஆதரவு கொடுப்பவன்.

132. நீங்கள் வாழ்வுக்கு மதிப்பு கொடுத்தால், ஒரு செடியிலிருந்து மலரைப் பறிப்பது கூட உங்களுக்குத் துன்பம் கொடுக்கும். நீங்கள் மலரை அப்படியே பார்த்து அனுபவிப்பீர்கள், அதை அன்போடு தடவிக் கொடுப்பீர்கள். ஏன், பூர்ண அன்புடன் அதற்கு முத்தம்கூட கொடுப்பீர்கள். ஆனால், அதை செடியிலிருந்து பறிப்பது, அதைக் கொல்லுவதற்குச்

சமம். ஓர் உண்மையான அன்பு கலந்த மதத்தன்மை வாய்ந்தவன், இந்த காரியத்தைச் செய்ய மாட்டான்.

133. அஹிம்சை என்பது பிறருக்கு எந்த வகையிலும் துன்பம் தரக்கூடாது என்று போதிக்கிறது. பிற உயிரினங்களைக் கொல்லக்கூடாது என்று அறிவுறுத்துகிறது. ஆனால், இவைகள் போதுமா? வாழ்வை உண்மையாக மதிக்க வேண்டுமானால், முதலில் உங்களிடம் உள்ளதை பிறர்க்குப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும், உங்கள் மகிழ்ச்சியை, உங்கள் அன்பை, உங்கள் அமைதியை, உங்கள் ஆனந்தத்தை, இப்படி உங்களிடம் என்ன இருக்கிறதோ, அவை களை பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இப்படி வாழ்வோடு இயைந்து நடந்து கொண்டால், கடவுள் உயிரோடு இயங்குவதை கண்கூடாக உணருவீர்கள். அவர் எங்கும் இருப்பதை அனுபவப் பூர்வமாக உணருவீர்கள். பிறகு, மரத்தை அன்புடன் பார்ப்பதுகூட, ஒரு விருந்தாளிக்கு உணவு படைப்பதைக் கூட கடவுளுக்குச் செலுத்தும் நன்றியாக, பூஜையாக உணருவீர்கள்.

134. அதிகார பலம், டெக்னாலஜி பலம் எல்லாம் மூட்டாளர் அரசியல்வாதிகளின் கையில் இருக்கின்றன. பைத்தியமான நிலையில், குறுகிய எண்ணத் தால், பின்விளைவை யோசிக்காமல், எந்த மூட்டாளர் ஜனாதிபதியோ அல்லது பிரதமமந்திரி யோ, ஒரு பட்டனை அழுத்த உத்திரவு கொடுத்தால், இந்த முழு மனித இனமே பூண்டோடு அழிந்துவிடும். ஒருக்கால், மனித மன ஆழத்தில், இப்படி ஒரு

எண்ணம் பரவலாக இருக்குமோ? ஏனெனில், தனிமனிதனாக, ஒருவன் தற்கொலை செய்து கொள்ளுவது அவ்வளவு சுலபமில்லை. அந்த அளவுக்குத் தைரியம் போதாது. ஆனால், கூட்டமாக இறப்பது என்பதில் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆறுதல்! மனிதர்களின் கூட்டு எண்ணங்களுக்கு வலிமை அதிகம்.

135. மனிதன் நம்பிக்கையில் வாழுவதற்கு, மதங்கள் பல கற்பனைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது மனிதன், அவைகள் அனைத்தும் வெறும் கற்பனை, பொய் என்று உணர ஆரம்பித்து விட்டான். வாழ்வதற்கு என்று மேலும் ஒன்றுமே இல்லையே என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டான். தேவைகள் அனைத்தும் பூர்த்தியாகிவிட்டன. ஆகவே, மனிதன் மீண்டும் துன்பத்தில்தான் இருக்கிறான். தேடுவதற்கு, அவைவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை என்று கருதுகிறான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், விரக்தியில் இருக்கிறான்.

விரக்தி என்பது, சாதாரணமாக எதிர்ப்பார்த்தல் என்பது அல்ல. எதிர்ப்பார்த்தல் என்பது எப்பொழுதும் ஒன்றை நோக்கியே எண்ணும். உங்களுக்கு, பணம் இல்லாவிட்டால், உங்கள் எண்ணம் அதை நோக்கியே செல்லும். அதை அடையப் பாடுபடும். குளிக்காலம் வருகிறது. உங்களிடம் சரியான கம்பளி உடை இல்லை. இந்த நிலையில், அந்த குளிக்காலத்தை எப்படி

சமாளிப்பது என்பது ஒரு பிரச்சினை. அதனால் மனஇறுக்கம். நீங்கள் வியாதியில் இருக்கிறீர்கள். மருந்து வாங்க பணமில்லை. என்ன செய்வது? ஆகவே, இந்த மனஇறுக்கம் என்பது ஒன்றை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதின் எண்ணச் சுழல்தான்.

ஆனால், விரக்தி, துன்பம் என்பது, இப்படி எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் மையமாக வைத்துச் செயல்படுவது அல்ல. எதிலுமே, பிரயோஜனம் அற்று இருப்பது. உதாரணமாக, நேற்றும் மூச்சை விட்டுக் கொண்டிருந்தோம், இன்றும் விடுகிறோம், நாளையும் விடப் போகிறோம். இதனால் நாம் சாதிக்கப்போவது என்ன? நாளை ஏதோ சாதிக்கப் போகிறோம் என்று நேற்று எண்ணினோம். இதோ, நேற்று என்பது இப்பொழுது ஆகி, இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நாளையாகிவிடும். ஆக இன்னும் சிறிது நேரத்தில், நேற்று என்பது முற்றிலும் முடிந்துவிடும். ஆனால், எதுவுமே நிகழவில்லையே? இப்படித் தானே, வருடம் பூரா நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது? இதுதானே, நாளையும் நடக்கப் போகிறது? இதில் என்ன புதுமை இருக்கிறது?

ஆகவே, எதுவுமே, எதிர்பாராதது, புதுமையானது என்று ஒன்றும் நேரப் போவதில்லை என்று நீங்கள் நிச்சயமாக உணரும் கட்டம் ஒன்று ஏற்படும். அப்பொழுது ஏற்படுவதுதான் விரக்தியும், துன்பமும். இந்த நிலையில், நீங்கள் அதிலிருந்து தப்புவதற்கு, வேறு வழியை நாடுவீர்கள். அந்தவழி,

□ வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

தற்கொலையைத் தவிர வேறல்ல. ஆகவேதான், இப்பொழுதெல்லாம், தற்கொலை என்பது மிகவும் எளிதான செயலாகப் படுகிறது.

மனிதன், தன் மன ஆழத்தில், இன்னொரு மூன்றாவது மகாயுத்தம் வரக்கூடாதா என்று ஆசைப்படுகிறான். ஏனென்றால், தான் தற்கொலை செய்து கொள்ளுவதற்கு தானே காரணம் கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டாம். “உலக யுத்தத்தில் எல்லோரும் இறந்தார்கள். நாட்டுக்காக தன் உயிரைக் கொடுத்தார்கள். அதில் நானும் பங்கு கொண்டேன். நாட்டுக்காக மடிந்தால், சொர்க்கம் கூட கிடைக்கும், யார் கண்டது” என்று அந்த மூட்டாளர் இறக்கும் போது கூட நினைக்கலாம்.

136.

நன்றாக, ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தனிமனிதன் எவனும், பெரிய குற்றங்களைச் செய்வது இல்லை. பெரிய குற்றங்களை, ஒரு கூட்டம்தான் செய்யும். ஏனெனில், அப்பொழுது, அந்தத்தனி மனிதன், “இந்த குற்றச்செயலுக்கு, நான் மட்டும் பொறுப்பு அல்ல” என்று சமாதானம் சொல்லிக் கொள்கிறான். தனி ஆளாக, ஒருவன் குற்றம் புரியும் பொழுது, பலதடவை யோசனை பண்ணியே செய்வான். அவன் மனம் இலேசில் சமாதானம் அடையாது. ஆனால், கூட்டத்தில் அவன் செயல்படும்பொழுது, கூட்டத்தின் கூட்டு எண்ணம்தான், அவனை முழுமையாக ஆக்ரமிக்கிறது. அந்த குற்றச் செயல் பரவலாக்கப்படுகிறது.

ஒலேஷா

□ 89

அதில், அவனுடைய பங்கு மிகச் சொற்பம்தான் என்று ஆறுதல் அடைகிறான்.

137. நாம் மக்கள் சுதந்திரம் என்று சொல்லும் அந்த நிலையை இன்னும் அடையவில்லை. அது ஒரு கூட்ட சுதந்திரமாகத்தான் செயல்படுகிறது. ஏனெனில், கூட்டம்தான், தகுதியற்றவனை தன் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஒரு பைத்தியக் கூட்டம், ஒரு பைத்தியத்தைத்தான் தலைவனாகத் தேர்ந்து எடுக்கும். ஒரு மூட்டாளர் கூட்டம், தன்னிடமுள்ள அதிக மூட்டாள்தனமானவனையே, தன் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுக்கும். இதற்கு பெயர் மக்களாட்சியா? பொறுப்பும், விழிப்புணர்வும் உள்ள மக்கள் கையில் எப்பொழுது ஒட்டுரிமைப் போகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் உண்மையான மக்களாட்சி ஏற்படும்.

138.

மனித இனத்தின் மிகப் பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்களுக்குத் தியானத்தைப் பற்றி கொஞ்சம்கூடத் தெரியவில்லை. அப்படி தெரிந்தவர்கள் என்று சொல்லுபவர்கள்கூட, அதைத் தவறாகவேப் புரிந்திருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய மிகப்பெரிய பிரச்சினை, இதுதான். ஜனத்தொகைப் பெருக்கமோ, அனுகுண்டு பிரச்சினையோ, பசி, பட்டினி போன்றவைகளோ அல்ல. இவைகளையெல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியாக எளிதில் தீர்த்துவிடலாம். விஞ்ஞானத்தின் முடியாத ஒரே காரியம், மக்களை எப்படி தியான வழிப்படுத்துவது என்பதே.

139. ஒன்று நீங்கள் மாறவேண்டும். இப்பொழுது இந்த கட்டத்தில்தான் நாம் இருக்கிறோம். இதற்கு, உங்களைப் பல கூறுகளாக்கிய பழைய மதக் கொள்கைகளைத் தைரியமாகத் தூக்கி எறிய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இயல்பான முழுமையில், பூர்ண விழிப்புணர்வில் இயங்குவீர்கள். அல்லது இந்த உலகத்தின் முழு தற்கொலைக்குத் தயாராக இருங்கள். ஏனெனில், ஓரளவுதான் நீங்கள் விரக்தியை, துன்பத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியும். இப்பொழுது தாங்க முடியாத ஒரு கட்டத்தில் இந்த உலகம் தவிக்கிறது. அமைதியே கிடையாது. இந்த நூற்றாண்டு முடிவுக்குள், இந்த விரக்தி, தாங்க முடியாத அளவுக்கு பரிபூர்ணம் அடைந்து விடும்.

அப்பொழுது

இரண்டே

இரண்டு

வழிகள்தான் உண்டு. ஒன்று தற்கொலை, அடுத்தது சந்நியாசம். சந்நியாசம் என்று நான் குறிப்பிடுவது, “உங்களை முழுவதுமாக அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள ஞங்கள். எந்த எதிர்ப்பார்ப்போ, இறுக்கமோ தேவை இல்லை. எதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டாம். எதையும் மறைக்க வேண்டாம். என்ன நேரிடுகிறதோ, அதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள ஞங்கள். கணத்துக்கு கணம் விழிப்போடு வாழுங்கள். உங்களுளையே, நீங்கள் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வாருங்கள். ஒரு உற்ற நண்பனைப் போல, உங்களுளையே ஆராய்ந்து பாருங்கள். உங்கள் சக்தியை, சரியான முறையில் செலவழிக்கக் கற்று

கொள்ளுங்கள். உங்கள் சக்தி, உங்கள் உற்ற நண்பனாக மாறட்டும். அப்படி உங்களுளையே, நீங்கள் உற்ற நண்பனாக மாற்றிக் கொண்டால், அது உங்களை, பரிபூர்ண ஆனந்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும்.”

140. “உங்களை நீங்கள் எப்படி விரும்புகிறீர்களோ, அப்படியே உங்கள் பகைவர்களையும் விரும்புங்கள், அன்பு செலுத்துங்கள்”. என்று ஜீசஸ் சொல்லுகிறார். ஆனால், யாரும் தன்னையே விரும்புவது இல்லை என்பதை ஜீசஸ் அறியவில்லை. அப்படி இருக்கும் பொழுது, அவன் எப்படி பகைவனை நேரிக்க முடியும்?

இதைவிட இன்னும் கஷ்டமான கருத்தை, ஜீசஸ் சொல்லுகிறார், அதாவது “உங்களைப் போல, உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரனையும் நேசியுங்கள்” என்று. நீங்கள் உங்கள் பகைவனை நேசிக்க முடியும். அது கலபம். ஏனெனில், அவன் தொலைவில் இருக்கிறான். ஆனால், உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரன், உங்கள் வாயிலின் அருகிலேயே இருக்கிறான். உங்களைப் போல, அவனை எப்படி நேசிக்க முடியும்?

நீங்கள் இந்தத் தவற்றை செய்யாதீர்கள். ஏனெனில், முதலில் நீங்கள் உங்களுளையே நேசிக்கவில்லை. நீங்கள் உங்களிடம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதையே, நீங்கள் உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரனுக்கும் செய்தால்,

நீங்கள் அவனைக் கொலை செய்துவிடுவீர்கள்! ஏனென்றால், நீங்கள் உங்களிடம் அதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்! உங்களுடைய உண்மையான வாழ்வு எப்பொழுதோ இறந்து விட்டது. அதை எப்பொழுதோ கொலை செய்து விட்டீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் வாழுவது, ஒரு பொய்யான, பிறர் போற்றுதற்காக வாழும் வாழ்க்கை. ஆகவே, இதை உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக் காரருக்கோ, மற்றும் உங்கள் பகைவர்களுக்கோ செய்யாதீர்கள். அவர்கள் அப்படி உங்களுக்கு என்ன கொடுமை செய்தார்கள்? உங்களுக்கு நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம். அது உங்கள் பிறப்புரிமை. ஆனால், அதையே பிறருக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது சரியல்ல. ஆகவே, முதலில் உங்களை நேசிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். பிறகு உங்கள் பகைவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படலாம்.

141. நீங்கள் நல்லது, கெட்டது என்று வித்தியாசப்படுத்தியவைகளை ஒன்றெனக்கருதுங்கள். அவைகளை முழுமையாக ஆக்குங்கள். வேறுபடுத்த வேண்டாம். இப்படி உணர்ந்தால், கடவுளோ மற்றும் சாத்தானோ, உங்களுக்கு வெளியில் இல்லை என்பதை அறிவீர்கள். அவைகள் அனைத்தும் உங்கள் மனதால் ஏற்படுத்திய வேறுபாடு. ஆகவே, வேறுபாடு வெளியில் இல்லை. உங்கள் மனத்தில்தான் இருக்கிறது. உங்கள் மனம் முழுமையில் இயங்கி

னால், வேற்றுமையற்று இருந்தால், இந்த உலகத்தையே முழுமையாகப் பார்க்கலாம். அப்பொழுது பகலுக்கும், இரவுக்கும், இறப்பிற்கும், பிறப்பிற்கும் மிக நெருக்கம் இருப்பதை உணர்ந்து ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இதைப் போல எல்லாவற்றிலும், ஒரு ஒருமையை, முழுமையை மிக நெருக்கமாக இருப்பதைப் பார்க்கீர்கள். எதுவும் எதற்கும் எதிரி இல்லை, எல்லாமே ஒன்றை ஒன்று அனுசரித்து செல்லக்கூடியவை என்பது புரியும்.

142. நீங்கள் எதை நன்மை என்றும், தீமை என்றும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கிறீர்களோ, அவைகளில், உண்மையாக எந்த வேறுபாடும் இல்லை. வேறுபாடு அனைத்தும் உங்கள் மனத்தில் உள்ளது. அவைகள் இரண்டும் தனித்தனியாக இயங்கமுடியாது. அவைகள் ஒன்றாகவே இருக்கும். ஆகவே, நீங்கள் உங்களை அத்துடன் முழுமையாக ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரபஞ்சத்தை முழுமையில்லாதான் காணவேண்டும். அதுதான் அதன் அழகே. முதலில் நீங்கள் மலர்வேண்டும் என்றே நான் ஆசைப்படுகிறேன். பார்க்கப்போனால், இது ஒரு சுயநலமாகத்தான் தெரியும். ஆனால், நான் இதை அனுமதிக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை, இது சரிதான். நீங்கள் உங்களை முதலில் உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ரோஜா மலர் பூக்கும்பொழுது, அது சுயநலமாகவா செய்கிறது? அதே போல தாமரை பூப்பதும், சூரியன் உதிப்பதும் சுயநலமான செய்கையா?

நீங்கள் இங்கே பிறந்திருக்கிறீர்கள். இது உங்களுடைய அனுமதி இல்லாமல் நடந்த செயல். ஆனால், உங்கள் வாழ்வின் ஆரம்பம் இதுதான், முடிவு அல்ல. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் நீங்கள் மலரவேண்டும். உங்களுடைய முழுபொறுப்பும், எப்படி மலருவது, எப்படி உணர்வுபூர்வமாக, விழிப்போடு, ஜாக்கிரதை உணர்வோடு, இங்கே இப்பொழுது வாழுவது என்பதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்கள் மலர்ச்சி பூரணமாகும். அதன்பிறகு, உங்களுடைய அபரிமிதமான அன்பை, பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம். உங்களிடம் இருப்பது அனைத்தையும் பகிர்ந்து கொடுத்து மகிழலாம். பல பிரச்சினைக்கு, உண்மையான, ஆழமான தீர்ப்பைக் காணலாம். அதுவரை, சுயநலமாகவே இருந்து, மேலே வாருங்கள்.

143. ஒன்றை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதாவது, நீங்கள் மலர்ந்தால், உங்கள் இருதயம்பூரா அன்பினால் நிரம்பிவழிந்து, அதைப் பிறருக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்காமல் உங்களால் இருக்க முடியாது. ஒரு மலர் மலர்ந்தபிறகு, அதன் நறுமணம் நாலாபக்கமும் வீசுவதை அந்த மலரால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அப்படி மணம்

கொடுப்பதில், அந்த மலர் ஆனந்தம் அடைகிறது. அதேபோல, நீங்கள் உங்கள் அன்பை பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்பொழுது, பேரின்ப உணர்வை நீங்கள் அடைகிறீர்கள்.

ஆகவே, முதலில் நீங்கள் நிறைவு பெறுங்கள். நீங்கள் நீங்களாக முதலில் இருங்கள். அந்த நிறைவான உயிர்த்தன்மையிலிருந்து, எழும் அன்பின் நறுமணம் நாலாபக்கமும் வீச ஆரம்பிக்கும். அது மகிழ்ச்சியின் பங்கிட்டு. அதில் கிடைக்கும் ஆனந்தம் உங்களுக்கு வேறு எதில் கிடைக்கும்?

144. பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கத்தான், உங்களுக்கு அதிகாரபலம் தேவை. இல்லாவிட்டால், வெறும் அன்பும், கருணையும் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு போதும்.

145. யுத்தம் என்பது தேவையே இல்லாதது. அதேபோல, ஏழ்மையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதே. நம்மிடம் இயற்கைச் செல்வம் நிறைவாக இருக்கிறது. அதே போல பண்பலமும் தேவைக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது. ஆனால், உலக உற்பத்திப் பலனில், சுமார் 70 சதவீதம், யுத்த சம்மந்தமாகவே செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்த 70 சதவீதத்தை, ஆக்கப்பூர்வமான வேலையில், உதாரணமாக, மனிதனை இறப்பிலிருந்து தடுப்பதற்கு, கடுமையான நோய்களிலிருந்து மீட்பதற்கு இப்படி எத்தனையோ வழிகளில் செலவிடலாம். ஏழை, பணக்காரன் வித்தியாசத்தை மிகக் குறுகலாக்க வேண்டும். பொதுவாக, எல்லா

ஏழைகளையும், வசதியான நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும்.

மார்க்ஸ் (MARX), ஸ்டாலின், லெனின் போன்றவர்களின் முழு அரசியல் தத்துவமே, எல்லா பணக்காரர்களையும், ஏழைகளின் நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதே. இதுதான் கம்யூனிஸ தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை. ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரை, இது முட்டாள்தனமானது. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், ஏழைகளை, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணக்கார நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்பதே. என்னுடைய சமூகத்தில் பாடுபாடே இருக்காது. ஆனால், அதில் பணக்காரர்கள்தான் இருப்பார்கள்.

146. மிகவும் சந்தோஷமாக, ஆனந்தமாக, மிகுந்த பணக்காரத் தன்மையில் மனிதன் இவ்வுலகத்தில் வாழமுடியும். ஆனால், அதற்கு முதலில் நீங்கள் செய்ய வேண்டியது. ஒருவன் தன் பொறுப்புகளை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நன்மையோ, தீமையோ எதற்கும் பொறுப்பு, நாமே என்று தைரியமாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தெய்வத்தின் பேரிலேயோ அல்லது விதியின் பேரிலேயோ பழி போடக்கூடாது. ஆனால், உங்கள் எல்லா மதங்களும், பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்து, 'கடவுள் மேல் பாரத்தைப் போடுங்கள்' என்று கூறுகிறது. ஆனால், கடவுளோ இல்லை எனும் பொழுது பொறுப்பைத் தூக்கி அவர்தலையில்

எப்படிப் போடுவது? இது கோழைகளை மேலும் கோழையாக்கும் வழி.

நீங்கள் தான் புதியவற்றை உண்டாக்க முடியும், அந்த சக்தி உங்களிடம் மறைந்து இருக்கிறது. அதைத்தட்டி எழுப்பங்கள். இதுதான் என்னுடைய முழுமையான அனுபவமுறை. உங்களது ஆக்கப் பூர்வமான சக்தியை வெளியே, தைரியமாகக் கொண்டு வருங்கள். அதற்கு முதலில், இந்த கடவுள்களை உங்கள் மனத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும். உங்கள் வளர்ச்சிக்கு, அதாவது உலக சம்மந்தமாகவும் மற்றும் ஆத்மீக சம்மந்தமாகவும், இந்த பழைய கடவுள் கொள்கைகள்தான் தடையாக இருக்கின்றன. ஒருவனது சுயமுயற்சியை, கடுமையான உழைப்பை, இந்த கடவுள் கொள்கைகள் பாதிக்கின்றன.

நீங்கள் இந்த பழைய கடவுள்களை, உங்கள் மனத்திலிருந்து நீக்கினால், அங்கு ஒருவெற்றிடம் ஏற்படுவதை உணர்வீர்கள். ஆது, பல லட்சம் வருடங்களாக, பலபிறவிகளாக நிரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. திடீரென்று அதை அகற்றினால், வாழ்க்கையே ஓர் அரித்தம் இல்லாமல் போனது போல உணர்வீர்கள். ஏன், ஒரு வித பயமும், தன் நம்பிக்கைக் குறைவும், நிம்மதியின்மையும் ஏற்படும். எனதையோ இழந்ததுபோல் எப்பொழுதும் ஓர் உணர்வு இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஆனால், இவைகளெல்லாம் ஏற்படுவது நன்மைக்குத்தான்

என்று திடமாக நம்புங்கள். ஏனெனில், இந்த கடவுள் கற்பனைகள் உங்கள் மனத்துக்குள் செல்லுவதற்கு முன், இந்த மேற்கண்ட நிலையில்தான் இருந்தீர்கள். இந்த கற்பனைகளால் உங்களுக்கு எந்த குறிப்பிட்ட நன்மையும் கிடைக்காது. ஆனால், ஏதோ ஒரு மன ஆறுதல், எப்பொழுதாவது வாழ்வில் தோல்விகள் ஏற்பட்டால், இந்தக் கற்பனையால் ஏற்படும் ஆனால், ஆறுதலுக்கு ஏங்குவது நன்மை பயக்காது. மேலும், உங்களது தன்மப்பிக்கையை இழக்க அது வழிவகுக்கும்.

உங்களிடம் ஓர் புரட்சிகரமான மனமாற்றம் (Transformation) தான் தேவை, ஆறுதல் அல்ல. நீங்கள் இதுவரை சுமந்துவந்த பல தீராத மனோவியாதிகளுக்கு, சிகிச்சைதான் தேவை; ஆறுதல் அல்ல.

147. உண்மை என்பது, தன்னைத்தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுவது. அது எப்பொழுதும் உங்களுடனேயேதான் இருக்கிறது. நீங்கள் அதைப் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கத் தேவை இல்லை. ஆனால் முயன்று உணர் வேண்டும்.

148. பத்திரிகையாளர்கள் எப்பொழுதும் பரபரப்பான செய்திகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். அதைத் தேடித்தான் அலைகிறார்கள். அவர்கள் வியாபாரமே, இந்தப் பரபரப்பான செய்திகளை நம்பித்தான் நடக்கிறது. மனித இனத்தின் கீழ்த்தர

மான உணர்வு செயல்களை வெளியிடுவதிலேயே அவர்கள் முனைப்பாக இருக்கிறார்கள்.

தத்துவவாதிகளைப் பற்றி, ஒரு பழைய கருத்து என்னவென்றால், அவர்களுக்கு கண்கள் கிடையாது, வெளிச்சம் இல்லாத இருட்டறையில் எப்பொழுதும் வாழுகிறார்கள். இல்லாத கருப்புப் பூனையை எப்பொழுதும் தேடி அலைகிறார்கள். இத்துடன் நான் மேலும் ஒன்றைச் சேர்க்கிறேன். அதாவது, பத்திரிகையாளர்கள் இவைகளைத்தான் தேடிக்கண்டு பிடிப்பவர்கள். பிறகு அவைகள் அனைத்தும் செய்தியாகின்றன. பத்திரிகை செய்திகளில் பாதிக்கு மேல் உண்மை இல்லை.

149. நான் எப்பொழுதும் தவறான கேள்விக்கு, சரியான பதிலையே அளித்துக் கொண்டு வருகிறேன். வேறு என்ன செய்வது? உங்களால் சரியான கேள்வியைக் கேட்க முடியாது என்று எனக்கு நன்றாகவே புரியும். ஆனால், அதற்காக என்னால் தவறான பதிலைத் தரமுடியாது. இதுதான் இங்கு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், உங்கள் கேள்வியைப் பற்றி, நான் கவலைப்படுவதில்லை. நான் என்ன பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேனோ, அதை அளித்துக் கொண்டே வருகிறேன். உங்கள் கேள்வி என்பது ஒரு மன்னிக்கக்கூடிய வெறும் தூண்டுதல் தான்.

150. நீங்கள் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட 'முழுமை'. ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றை எப்பொழுதும் சார்ந்தே

இருக்கிறது. ஒரு பகுதியை எப்பொழுதும் வசதிமிக்க தாயும், மற்றொன்றை எப்பொழுதும் வறிய நிலையிலும் வைக்க முடியாது. அப்படி இருந்தால், அந்த 'முழுமை' நிறைவுபெறாது. அதை உங்களால் அங்கீகரிக்கவும் முடியாது.

ஆகவே, வாழ்வை முழுமையாக, தீவிரமாக நேசியுங்கள். உங்கள் வாழ்வு என்னும் திரியின் இரு முனைகளிலும் நெருப்பு மூட்டுங்கள். அது உங்கள் மனத்தை முற்றிலும் ஆக்ரமித்து, அதை சுட்டெறிக்கட்டும். இவனால் மட்டுமே, ஆனந்தமாக இறக்க முடியும். அவன் முகத்தில் புன்னகை தவறும். உங்களிடம் ஏதும், வாழ்ந்திராத, முழுமை பெறாத வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் ஏதும் மிச்சம், மீதி இருந்தாலொழிய, இறப்பு என்னும் வாயிலை, மகிழ்வுடன், புன்முறுவலுடன் உங்களால் அடைய முடியாது. அந்த நிறைவு பெறாத ஆசைகள், "எனக்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறாய்?" என்று உங்கள் பின்னாலேயே ஓடிவரும்.

எல்லாமே நிறைவு பெற்றிருந்தால், எதுவுமே பாக்கி இல்லை என்றால், எதுவுமே உங்கள் பின்னால் தொக்கி நிற்காது. ஒரே அமைதி நிலை தான். எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றக் கூடியவைகள் என்று எதுவுமே இல்லை. எல்லாமே இந்த கணத்தில் நடப்பவைகள்தான்.

151. நான் எப்பொழுதுமே, இறந்தகாலம் மற்றும் வருங்காலத்தைப் பற்றி நினைப்பதே இல்லை. இதுதான்

முழுமையாக வாழ்வதற்கு ஒரே வழி என்று கருதுகிறேன். மற்றவை அனைத்தும், வாழ்வதுபோல் நடிப்பது ஆகும். உண்மையாக வாழ்வதாகாது. நீங்கள் வாழ்வதாக நினைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அதில் உண்மை இல்லை. நீங்கள் வாழ்ந்ததாக ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால், நீங்கள் வாழவே இல்லையே? அவைகள் அனைத்தும் ஒன்று கற்பனையாக இருக்க வேண்டும். அல்லது ரூபகக் குவியலாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதில் உண்மை எதுவும் இல்லை.

152. வாழ்விற்கு ஒருகாலம்தான் உண்டு. அதுதான் நிகழ்காலம். உங்கள் மொழிதான், மூன்று காலங்களை உண்டு பண்ணி ஷவத்திருக்கிறது. அது மாதிரிமல்ல, 3000 காலங்களையும் உண்டு பண்ணி வைத்திருக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தும் உங்கள் ரூபகத்திலேயோ அல்லது கற்பனையிலேயோ வாழுகின்றன. ஆனால், நிச்சயம் உண்மையில் இல்லை.

இந்த நிகழ்காலம் என்பது இறுக்கமானது அல்ல. அது ஒரு ஓய்வான நிலை. அதில் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லை. நீங்கள் முழுமையாக இங்கு இப்பொழுது இருந்தால், உங்கள் கடந்தகாலமோ அல்லது எதிர்காலமோ உங்களைக் தங்கள் பக்கம் இழுத்து ஒரு இறுக்க நிலையை உண்டு பண்ணாது. அப்பொழுது அந்த கணத்தில் ஓய்வாக இருப்பீர்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுது இங்கே இருப்பதுதான் தியானம் என்பது.

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

அப்பொழுது நீங்கள் புதுமைப் பொலிவுடன், அழகாக விளங்குபவர்கள். எதுவும் பழமையாகத் தெரியாது. அதை எதிர்பார்த்தும் ஏங்காது.

153. மனிதனின் மிகப் பெரிய தேவை எதுவென்றால், தான் பிறர்க்குத் தேவையாக இருப்பதே. இல்லாவிட்டால், அவன் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகிறான். மிகத் தனிமையை உணருகிறான். இந்த மரங்கள், பேசுபவர்கள், சூரியன், சந்திரன் மற்றும் நக்சத்திரங்கள், மலைகள், ஆறுகள் எல்லாம் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டாக இல்லை. ஏனெனில், அவைகளுக்கு அவன் தேவை இல்லை. அப்பொழுது, எல்லாமே தன்னான அலட்சியப்படுத்துவதாகவே உணருகிறான். இதை அவன் மனம் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அப்பொழுதுதான், மதம் தன்னை உள்ளே நுழைத்துக் கொள்ளுகிறது. அதாவது உங்கள் பழைய மதக் கோட்பாடுகள்.

உண்மையான மதத்தன்மை, இந்த அற்ப அகங்கார முக்கியத்துவத்தை, உங்கள் மனத்திலிருந்து அகற்றவே முயற்சி செய்யும். ஆகவே, யாருக்கும் நீங்கள் தேவைப்படாமல் இருக்கவே, உங்களைத் தயார் செய்யும். அப்படி நீங்கள் அந்த முக்கியத்துவத்தைத் தேடிப் போனால், அது கற்பனையைத் தேடிச் செல்லுவதற்குச் சமம். அதனால் உங்களுக்கு எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை.

154. ஒருசில நிலைகளில், ஒரு மனிதன் தன்னந்தனியனாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், அவன்

தன்னை யார் என்று அறிந்துகொள்ள முடியும். இதற்கு, நீங்கள் வலியச் சென்று, அவனுக்கு உதவி செய்ய முனைந்தால், அவனை வளர விடாமல் தடுத்துவிடுவீர்கள். அவனை முடமாக்கி விடுவீர்கள். எப்பொழுது அவனே, தனக்கு உதவி செய்து கொள்ளும் நிலையில் இருக்கும்பொழுது, நீங்கள் சென்று வலிய உதவி செய்யாதீர்கள். உங்கள் கொள்கைகளை, கருத்துகளைத் திணிக்காதீர்கள். உங்கள் கண்கள் வழியாக, அவனைப் பார்க்கும்படி கட்டாயப்படுத்தாதீர்கள். அவன் கண்களை, அவன் பூர்ணமாக உபயோகிக்க அனுமதியுங்கள். அதுமாதிரிமல்ல, உங்கள் மூக்குக் கண்ணாடியை அவர்கள்கண்களில் பொருத்த முயலாதீர்கள். ஏனெனில் உங்கள் கண்ணாடியின் பவர், அவர்களுக்கு பொருந்தாது. இந்த வகையில், அவனை தெளிவாகப் பார்க்க முடியாமல் செய்கிறீர்கள்.

155. உண்மையான மதத்தன்மையுடையவனுக்கு, கொள்கைப்படி வாதம் என்று எதுவும் இருக்காது. அவன் வாழ்வு மிகவும் எளிமையானது. இயல்பானது. அப்போதைக்கப்போது இயங்குவது. அவனுக்கு எந்த பெரிய எண்ணங்களோ, ஆசைகளோ இந்த உலகத்தில் கிடையாது. அவனுக்கு எந்த பெரிய கொள்ளை கோட்பாடுகளோ, நீதிகளோ, மக்களிடம் திணிக்க எதுவுமே கிடையாது.

156. எல்லாவகைகளிலும், ஆனந்தமாக, மிக ஆழமாக, அனு அனுலாக வாழ முயற்சி செய்யுங்கள் என்பதைத்தான் நான் போதிக்கிறேன். உடல்

அளவில், மன அளவில் மற்றும் ஆத்மீக அளவில் முழுமையாக, வாழ்வுகள், மிச்சம், மீதி என்று வைக்காதீர்கள். ஒவ்வொரு கணத்தின் இன்பத்தை, ஆனந்தத்தை முழுமையாகப் பிரித்து எடுத்துப் பகுங்கள். ஏனெனில், பிற்பாடு, "ஐயோ, அந்த நேரத்தைத் தவற விட்டு விட்டேனே" என்று வருத்தப் படமாட்டீர்கள். இந்தத் தவற விட்ட எண்ணங்கள், ஆசைகள் அனைத்தும் உங்களைப் பலபிறவிகளாகத் துரத்திக்கொண்டு வரும். நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

157. ஒருசில பேர்கள்தான் உண்மையாக வாழுகிறார்கள். 99.9% மக்கள், தங்களைத் தாங்களே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தற்கொலை செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

158. ஒரு சிறிய விதையிலிருந்துதான், பல வட்சம் விதைகள் உண்டாகின்றன. இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்ப் பரிமாணத்தை, அதன் அபரிமிதமான செல்வத் தன்மையை, உங்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறதா? ஒரு விதை போதும். இந்த உலகத்தை யும், ஏன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைக் கூட பச்சைப் பசுவென ஆக்க முடியும். அந்த விதையின் சத்தியை எதனுடன் ஒப்பிடுவது? ஆனால், அந்த விதையை மிகவும் பத்திரமாக, உங்கள் பேசுவில் பூட்டுப் போட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள். அதை வெளியே விட்டு வளரச் செய்யப் பயப்படுகிறீர்கள். அதைப் போலத் தான் உங்கள் வாழ்வும். அதை மிக பத்திரமாக, மிக கௌகரியமாக வாழ முனைகிறீர்கள். வாழ்வில், எந்த சுதந்திர உணர்வையும், ஆபத்தையும் சந்திக்கத்

தயங்குகிறீர்கள். ஆகவே, வளர்ச்சி இல்லாமல், ஏன் வாழ்வை வாழ்வாகவே வாழாமல் மடிக்கிறீர்கள். உங்களது நிறைவேறாத ஆசைகள், உங்கள் பீணான வேலையே ஓடிவருகிறது.

159. நீங்கள் ஏதாவது கனவு கண்டால், அதைக் குறித்து வைத்துக் கொள்ளவும். வாழ்வில் எதையெல்லாம் இழந்திருக்கிறீர்களோ, அவைகள்தான் கனவாகத் தோன்றுகின்றன. ஒரு மனிதன் உண்மையாக வாழ்ந்திருந்தால், அவனிடம் கனவுகளே இருக்காது. கனவுகளை, அவன் வாழ்வில் மீதி என்ன இருக்கிறது? அவன் தூங்கச் செல்லுவதற்கு முன், அவனுடைய வேலையை முழுமையாக, நிறைவாக, எந்த எதிர்பார்ப்பும், ஆசைகளும் இல்லாமல் நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகிறான். பின்பு கனவுக்கு வேலை ஏது? நேற்றைய வாழ்வை, இன்று வாழவே முடியாது. அது முடிந்துவிட்டது. கனவில் வேண்டுமானால், வாழலாம். ஆனால், அது உண்மை வாழ்வாகாது. அதை மறுபடியும் உயிர்ப்பித்து வாழமுடியாது. வாழ்வில் பின்னோக்கிச் செல்லவே முடியாது. முடிந்தது, முடிந்ததுதான். அதேபோல, நாளை என்பதும் இன்று இல்லை. அது எப்பொழுதும் நாளையாகவே இருக்கப் போவதும் இல்லை. அது வந்து கொண்டே இருக்கும் ஒரு மாயையைத் தோற்றுவிக்கிறது. அது ஒரு வீண் நம்பிக்கைதான். நாளை நடப்பதை யார் அறிவார்?

161. நீங்கள் இப்பொழுது இந்த வாழ்வை அறிந்த வகையில், நீங்கள் இறந்த பிறகு, அப்படிப்பட்ட

வாழ்வு ஏதும் இல்லை. அப்படி எதுவும் இருந்தால், அதை நீங்கள் இப்பொழுதே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது, நீங்கள் முழுமையாக, ஒவ்வொன்றையும் அனுபவித்து, தீவிரமாக இங்கேயே வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது, இறந்த பிறகு வாழவேண்டி இருந்தால் அதைப் போலவே அங்கும் வாழலாம். அப்படி எதுவும் இல்லையென்றால், அந்த கேள்விக்கே இடமில்லை.

162. புத்திசாலியாகவும், நன்றாக கூர்ந்து கவனிக்கும் திறன் உள்ளவர்களாகவும் இருங்கள். அப்பொழுது, அன்பு, தன்னை பல நிறங்களில் வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும். பலபோர்கள் உங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வார்கள். ஒரு பெண் உங்கள் உயிர்த்தன்மையின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் நிறைவேற்றினால், மற்றவைகள் அப்படியே நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கும். உங்கள் இருதயத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் ஒருவன் தொடலாம். மற்ற பகுதிகள் வளர்ச்சியற்றே இருக்கும். ஆகவே, நீங்களே ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தால், மற்றவைகள் அனைத்தும் வளர்ச்சி குன்றிலீடும். எதையும் தேர்ந்தெடுத்து வாழாதீர்கள். வருவதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

163. இப்பொழுது இங்கேயே, உங்கள் சக்தி முழுமையையும் குவியுங்கள். அவற்றை இந்தக் கணத்துக்கு மாத்திரம் முழுமையாகச் செலவழியுங்கள். அப்பொழுது, அந்த கணத்தில், வாழ்வை முழுமையாக உணருவீர்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில்,

அதுதான் உண்மையான வாழ்வு, கடவுள் எல்லாம். இந்த முழுமையான வாழ்வை விட, வேறு கடவுள் எதுவும் கிடையாது.

164. உண்மையான மகிழ்ச்சிக்கு, எந்தக் காரணமும் கிடையாது. துக்கத்திற்குக் காரணம் இருக்கலாம். மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் தேவையில்லை. அது இயற்கையான உணர்வு. ஒருவன் இயல்பாக எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டும். அதற்கு எந்தக் காரணமும் தேவையில்லை. அது ஒரு மிகவும் அழகான அனுபவம். இதற்குமேல் என்ன வேண்டும்? அதற்கு என்ன காரணம் வேண்டும்? அதற்குக் காரணம், அதிலேயே இருக்கிறது. வெளியில் கிடையாது. நீங்கள் ஒரு பாட்டை இயற்றினால், சங்கீதத்தை உண்டாக்கினால், ஒரு தோட்டத்தை அமைத்தால், நீங்கள் மதத்தன்மை உடையவராவீர்கள்.

சர்ச்சுக்குச் செல்லுவது, தேவை இல்லாதது. அதே சமயம், மனமகிழ்ச்சியோடு, நீங்களாக ஒரு தோட்டம் அமைத்தால், அது மிகவும் மதத்தன்மை வாய்ந்தது.

165. இந்த வாழ்வை முழுமையாக, திருப்தியுடன், மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்தால், இறந்தபிறகு, என்ன நடக்கும் என்பதுபற்றி கவலைப்படத்தேவையே இல்லை. ஏனெனில், இங்கேயே, எவ்வளவோ நடக்க இருக்கிறது. இதற்குமேல், இன்னும் நடக்கும் என்பதைக் கற்பனை பண்ணிக்கூடப் பார்க்கத்

தேவையில்லை. ஆனால், இங்கே இப்பொழுது முழுமையாக வாழ, உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

166. வாழ்வில் எந்த முரண்பாடும் இல்லை. எல்லா முரண்பாடுகளும், ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து நிற்பவை; எதிரிகளாக இயங்குவது இல்லை. இரவுக்கு, பகல் எதிரியா? பிறப்புக்கு, இறப்பு எதிரியா?

167. இறப்பு என்ற உண்மை நிகழ்ச்சியை மறைக்கவோ அல்லது மறுக்கவோ முடியாது. ஒவ்வொரு ஊரிலும், கல்லறை ஊருக்கு வெளியே, ஒதுக்குப் புறமாகவே இருக்கும். பார்க்கப்போனால், அது ஊரின் மையத்தில்தான் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், மனிதன் அதைத் தாண்டிச் செல்லும் பொழுதும், இறப்பைப் பற்றி எப்பொழுதும் நினைக்க சந்தர்ப்பம் வருகிறது. அவனுக்கு இனிமேல் நேரக் கூடிய உண்மையான, தவிர்க்கமுடியாத நிகழ்ச்சி அதுதான். அதை அவன் எப்பொழுதும் ஞாபகத்திற் வைத்துக் கொண்டால், இந்த கணத்தை, எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல், முழுமையாக வாழ முனைவான். இறப்பு என்பது எப்படி சர்வ நிச்சயமோ, அதே போல இந்த முழுமையான வாழ்வும் சர்வ நிச்சயம்தான்.

168. ஒரு வயதிற்குப் பிறகு, ஒருவன் மருத்துவ உதவியோடு, தன் இறப்பைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை வேண்டும். இனிமேல் வாழ விரும்பும் இல்லாவிட்டால், எல்லா ஆசைகளும் பூர்த்தியாகி விட்டால், அவன் இறப்பையும், தானே தீர்மானித்

துக் கொள்ளலாம். மேலும் வாழ்ந்து, பலவித வியாதிகளுக்கு ஆட்பட்டு, துன்பப்பட்டு, பிறருக்கும் துன்பம் கொடுத்து, துடித்துச் சாவதை விட, மிகவும் ஓய்வாக, பரிபூரண சுதந்திரத்தோடு, நிறைவாக இறக்கலாம்.

ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும், இதற்கென்று தனி இடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு அவர்களை விசேஷ கவனிப்புடன் அவர்களது கடைசி ஆகைளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மிகவும் ஓய்வாக, தியானத்தில் ஈடுபடவைக்க வேண்டும். பிறகு அவர்கள் விருப்பப்படி, மருத்துவ உதவியுடன், எந்த தொந்திரவும் இல்லாமல், அமைதியாக இறக்க உதவிசெய்ய வேண்டும். இதற்கு சட்டம் அனுமதிக்க வேண்டும்.

169. இறக்கும் அனுபவத்தைவிட, மிகவும் சிறந்த வேறு அனுபவம் வாழ்வில் கிடையாது என்று நான் உறுதியாகக்கூறுவேன். இதை, நான் இறந்து பார்த்து, பிறகு உயிர் பெற்று வந்து உங்களிடம் அனுபவப் பூர்வமாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், தியானத்தின் ஆழத்திற்கு சென்றவனால், அந்த இறப்பின் பரிமாணத்தை, உணர்வை, நிச்சயமாக அறிய முடியும். தியானம், இறப்பின்நிலையை, நீங்கள் உயிரோடு இருக்கும்பொழுது உணரச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறது.

ஒருவன் ஆழ்ந்த தியானத்தில் இருக்கும் பொழுது, அவன் தன் இயல்பான மனத்தன்மை

யிலேயோ, உடல் இயக்கத்திலேயோ, மற்றும் அதன் இயல்பான இரசாயன கிரிகைகளிலேயோ, எண்ண அலைகளிலேயோ இருப்பது இல்லை. அவன் முற்றிலும், வேறு ஒரு பரிமாணத்தில் இயங்குகிறான்.

169. தியானத்தில், நீங்கள் உங்கள் உண்மை நிலைக்கு வருகிறீர்கள். அங்கு இயக்கமற்ற இயக்கமாக, உங்கள் விழிப்புணர்வு மட்டும் தான் இருக்கிறது. அங்கு உடல் மற்றும் மன இயக்கத்திற்கு வேலையே இல்லை. உங்கள் உயிர்ச்சக்தி, தன்னில் தானே இயங்குகிறது. அப்பொழுது அது பூர்ண விழிப்புணர்வு மயமாக இருக்கிறது; செயலற்ற செயலாக விளங்குகிறது. நீங்கள் இறக்கும் பொழுது, இந்த முழுமையான விழிப்புணர்வு மட்டும் தான் இருக்கும். இதைத்தவிர, மற்றவை அனைத்தும் (உடலும், மனமும்) உங்களை விட்டு நீங்கக் கூடியவை. இறக்கும்பொழுது, இவைகள் தானே நீங்கிவிடும். ஆனால், தியானத்தில் நீங்களே அவற்றை அப்புறப்படுத்துகிறீர்கள். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்.

ஆகவே, தியானம் என்பது நீங்கள் உயிரோடு இருக்கும்பொழுதே, இறப்பதற்கு சமம்தான். ஆனால் அது ஓர் அழகான, மிக அமைதியான, பேரின்ப அனுபவம். ஏனெனில் உங்கள் உடல் மனம் என்னும் கூட்டிலிருந்து உங்கள் விழிப்புணர்வு அல்லது உயிர்த்தன்மை விடுதலையாகி, பூர்ண சுதந்திரம் அடைகிறது. அந்த பூர்ண சுதந்திர உணர்வு, பலமடங்கு பேரின்பத்தை வழங்கியே செல்லும்.

தேவை, நீங்கள் இறக்கும் பொழுது, அந்த விழிப்புத் தன்மையிலே முழுவதும் இருக்க வேண்டும். ஆனால், ஆசைகள், பந்தங்கள் உங்களை அந்த நிலையில் இறக்க விடாது. அதற்குத்தான், நீங்கள் தியானத்தில் பழக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

170. இந்த உலகத்தில், நாம் பிறவி எடுக்கிறோம், இறக்கிறோம். இது மீண்டும், மீண்டும் பல காலமாக நடக்கிறது. ஆனால், இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மை மட்டும், அப்படியே மாறாமல் இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்கும். அதற்கு காலம் என்று எதுவும் கிடையாது. காலம் என்பது நமக்கு மட்டும் தான். அது ஒரு பொய், அல்லது மாயத் தோற்றம்தான். காலத்தை, நாம் கடந்து செல்லுவதற்கு ஏற்ப, நாம் ஓர் அற்புத கருவியைப் படைத்திருக்கிறோம். அதுதான் கடிகாரம்.

மனிதனே இந்த உலகத்தில் இல்லை என்று கற்பனை செய்துபாருங்கள். அப்பொழுது காலம் இந்தக் கடிகாரத்தின் மூலம் செல்ல என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கும்? இந்த உலகத்தில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களும், அப்படியே இருக்கும். மலையும், காடுகளும் அப்படியேதான் இருக்கும். இந்த கடல் அலை எப்பொழுதும் போல் அடித்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த சூரியன் சரியாக காலையில் உதிக்கும், மாலையில் மறையும். ஆனால், காலம் என்றும் மாலை என்றும் வித்தியாசம் ஏதும் இருக்காது. காலம், மணி என்பது மனிதன் தன் சொகரியத்திற்காக கண்டு பிடித்தது. இயற்கையில்,

அப்படி எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. இது உங்கள் மனம் செய்த வேலை. உங்கள் காலத்தின் அடிப்படை இயக்கம். நேற்றும், நாளையும்தான். இப்பொழுது இந்த கணம் என்பது நிகழ்காலம். இது உங்கள் காலத்தில் அடக்கம் இல்லை.

நீங்கள் இப்பொழுது, இந்தக் கணத்தில்

வெறுமனே இருந்தால், உங்களை காலம் கட்டுப்படுத்தாது.

171. இந்த கணம் மட்டும்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஏதற்காக வற்புறுத்துகிறீர்கள்? இதைவிட நல்ல தருணம் ஏன் வரக்கூடாது? ஒரு சில நொடிகளுக்கு முன், இந்த கணம், இந்த நேரம் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று உங்களுக்கு முன்னால் தெரியுமா? இதைவிட நல்ல தருணம் இனிமேல் வராது என்று எப்படி உங்களால் கூற முடியும்? ஆனால், முடியும். இந்த கணத்தை, முழுவதுமாக, உங்கள் சக்தி அனைத்தையும் பிரயோகித்து வாழ்க்கை. இப்படி வாழக் கூறுக் கொண்டால், ஒவ்வொரு கணமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும், அன்பும், இன்பமும் நிறைந்து விளங்கும். உங்களுடைய வருங்காலம் ஒவ்வொரு கணமும், முழுமையாக விளங்கும். அதில், நீங்கள் மேலும் மேலும் வளருவீர்கள்.

172. ஒவ்வொரு கணமும், நீங்கள் உங்கள் மையத் தன்மையை தொக்கச் செல்லுகிறீர்கள். மெள்ள, மெள்ள நீங்கள் விழிப்புணர்வை அடைகிறீர்கள். ஒவ்வொரு அடியையும், தோக்கிறதை உணர்வுடன் வைக்கிறீர்

கள். உங்கள் மனம் முழுவதும், உங்கள் செயலில் பூர்ணமாக லயிக்கட்டும். அப்பொழுது உங்கள் வாழ்க்கையின் பரிமாணமே வேறுவிதமாக இருக்கும். நீங்கள் உண்மையில் வாழ்வது எப்படி என்பதை கண்டு கொண்டவராவீர்கள்.

173. நான் முன்பு சொல்லிய பலவற்றிற்கு, இப்பொழுது நான் சொல்லும் பல கருத்துகள் முரண்பாடாகவே இருப்பதைக் காண்பீர்கள். அதைப்பற்றி அலட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். நான் இப்பொழுது சொல்லியவை சரியானது. நாளை சொல்லப் போவது, இதைவிடச் சரியாக இருக்கும். கடையியாக, நான் இறங்கும் தருவாயில் சொல்லுவது இன்னும் மிகச் சரியாக இருக்கும். அதற்கு முன்னால், இதுதான் சரி என்று எதையும் தீர்மானிக்காதே. நான் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறேன். நான் எப்பொழுதும் இறந்த காலத்தோடு கட்டுப் பட்டிருக்க மாட்டேன். ஆகவேதான், என் கருத்துகள் மாறுபட்டு தோன்றும். நான் கணத்துக்கு கணம் வாழ்வன். அப்பொழுது என் உள் மையத்திலிருந்து வருவதுதான், என்னைப் பொருத்தவரை சரியானது.

174. வாழ்க்கை அதன் போக்கிலேயேதான் செல்லும். அதை நீங்கள் உங்கள் வழிக்கு ஏற்றாற்போல், நடத்த முயன்றால் அதன் இயற்கைத் தன்மை அனைத்தையும் கொன்றுவிடுவீர்கள். வாழ்வு, தன்போக்கிலேயே செல்ல பூர்ண சுதந்திரம் கொடுங்கள். அதை ஒட்டியே நீங்களும் செல்லுங்கள். அப்பொழுது எதை அடையவேண்டுமோ, அதை நீங்கள் அடைவீர்கள்.

175. இந்த உலகம், வினைச்சொற்களால்தான் நிரம்பி இருக்கிறது; பெயர்ச்சொற்களால் அல்ல. பெயர்ச் சொற்கள் அனைத்தும் மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகள். அது அவனுக்குத் தேவைதான். ஆனால், பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மை, வெறும் வினைச் சொற்களால்தான் ஆகியவை. பெயர்ச்சொல்லோ வேறு உபசொல்லோ உடையது அல்ல. செயல் அல்லது வினை நிரம்பியதுதான் உயிர்ப் பரிமாணங்கள்.

இதைக் கவனியுங்கள். நீங்கள் ஒரு ரோஜா மலரைப் பார்க்கிறீர்கள். அதை வெறும் 'மலர்' என்ற வார்த்தையால் அழைப்பது சரியல்ல. ஏனெனில் 'மலருதல்' என்பது ஒரு முடிவான செயல் அல்ல. அது இன்னும் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அப்படி இல்லாவிட்டால், அது வாடி உதிர்ந்து போயிருக்கும். ஆகவே, அது ஒரு செயல்தான். ஆனால், அதை 'மலர்' என்று நீங்கள் அழைப்பதன்மூலம், அதைப் பெயர்ச்சொல்லாக்கி, முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறீர்கள். அதேபோல, ஓர் ஆற்றை கவனியுங்கள். ஆறு என்பது பெயர்ச்சொல். ஆனால், இது தவறு. அதை 'ஓடுதல், நகருதல்' போன்ற வார்த்தையால் அழைப்பதே சரி. அதில் சதா மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அடுத்தது, உங்களுளியே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து, வாலிபத்துக்கு மாறுகிறீர்கள். பிறகு வயோதிகத்தை

அடைகிறீர்கள். பிறகு இறக்கிறீர்கள். பிறகு மறுபடியும் பிறக்கிறீர்கள்.

எல்லாமே தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்தத்தொடர் கதை பலயுகங்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு போதும் முடிவுக்கு வரவில்லை. வரவும் வராது. அதாவது அதற்கு முடிவே இல்லை. முடிவு என்பது உங்கள் வார்த்தையில்தான் இருக்கிறது. உயிரியக்கத்தன்மையில், முடிவு என்பது இருக்காலும் இல்லை.

176. விழிப்புணர்வு மிக்க மனிதன் என்ன செய்வான் என்பதை முன்கூட்டியே சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், அவன் உங்கள் செயலுக்கு ஏற்ப, எதிர் செயல் என்று எதுவும் செய்வது இல்லை. ஒவ்வொரு தருணமும், அவனுக்குப் புதுமையாகவே இருக்கும். அவன், இருக்காலும் செய்த செயலுக்கு ஏற்ப, வேறு செயல் செய்வது இல்லை. அவனுடைய செயலில் இறந்தகாலச் சாயல் எதுவும் இருக்காது. அந்த நேரத்துக்கு ஏற்றபடி, அவன் உள் உணர்வின் கட்டளைப்படி அவன் செயல்படுவான். அதே போல, அடுத்த கணம், அதே சந்தர்ப்பத்தில் செயல்பட மாட்டான். அதேபோல, அடுத்த கணம், அதே சந்தர்ப்பத்தில் செயல்பட மாட்டான். ஏனெனில், உயிர்த்தன்மையின் இயல்பு மாறிக் கொண்டே இருக்கும். அதற்கு ஏற்றாற்போல், அவன் செயல் புரிகிறான். உங்களது சுயநினைவற்ற செயலைப்போல, பிரக்ஞையற்ற செயலைப் போல, மற்றவை அனைத்தும் ஒரேநிலை

யில் எப்பொழுதும் இருப்பது இல்லை. இந்த இயந்திரத்தனமான மனநிலையில் செய்யும் காரியம் அனைத்தும் நிலையானவை, முன்பே அறிந்துகொள்ளக் கூடியவை. அதில் உயிர்த்தன்மை எதுவும் இருக்காது.

177. அன்பு என்பது சதா மாறக்கூடியவை. அது ஒரு போதும் நிலையானது அல்ல. அதனால்தான், திருமணம் என்பது வழக்கத்துக்கு வந்தது. திருமணம் என்பது அன்பின் கல்லறை.

178. உண்மையில், கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கணவர்களும், தன்மனைவியை சந்தேகக்கண் கொண்டுதான் பார்த்துக்கொள். அதேபோல, எல்லா மனைவிகளும், தன் கணவனை சந்தேகத்தோடுதான் பார்த்துக்கொள். இந்த சந்தேகம்தான், கல்யாணம் என்பதற்கு ஆதாரம். யாரும், யாரையும் நம்புவதில்லை. ஆகவே, ஒரு செயற்கையான பிணைப்பை ஏற்படுத்த ஒர் சமுதாயச் சட்டம் தேவையாகிறது. இல்லாவிட்டால், அன்பே போதுமானது.

ஆனால் அன்பை யாரும் நம்புவது இல்லை. அதற்குக் காரணமும் இருக்கிறது. ஓர் உண்மையான ரோஜாமலர், மலருகிறது, நறுமணத்தைப் பரப்புகிறது பிறகு இறந்துவிடுகிறது. ஆனால், செயற்கையான பிளாஸ்டிக் பூவுக்கு இறப்போ அல்லது வேறு எந்த மாறுதலோ இல்லை. அதேபோல, அன்பு உதயமாகிறது, மலருகிறது. ஆனால் அதுதான் முடிவு இல்லை. அது மங்க ஆரம்பிக்கிறது, பிறகு மறைந்து விடுகிறது. அதை எப்படி நிலையானது என்று நம்ப

முடியும்? ஆகவேதான், உங்கள் இருவருக்கும் இடையே சட்டம் என்ற ஒன்று தேவையாக இருக்கிறது. அதுதான் திருமணம். ஆனால், இதன் மூலம் அன்பு என்பது பிளாஸ்டிக் பூவாகிறது. அதில் எந்த உயிரோட்டமும் இல்லை.

உண்மையாக நேசிப்பவர்கள், அதில் ஏதோ ஓர் அபூர்வ அழகு இருப்பதை உணருவார்கள். அது அவர்களை நிறைவு செய்கிறது. பிறகு வேறு ஒரு பரிமாணத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுகிறது. உண்மையாக அன்பு செலுத்துபவர்கள், தங்களுக்குள் நன்றிக் உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களிடம் மனவேற்றுமையோ, சண்டை சச்சரவுகளோ இருக்காது. அவர்கள் அவப்போது இன்பப் பரிமாற்றம் செய்துக்கொண்டு, அதை எப்பொழுதும் ஞாபகப் படுத்தியவாறே இருப்பார்கள். அப்படி ஒருக்கால் விலகும்பொழுது, இப்படிப்பட்டவர்கள், நல்ல நண்பர்களாகவே விலகுவார்கள். அவர்களிடம் எந்த வெறுப்பும் இருக்காது. அதற்காக வருத்தப்படவும் மாட்டார்கள்.

179. உங்களால் ஒரு பெண்ணிடம் பூர்ண அன்பு செலுத்த முடிந்தால் மிகவும் நல்லது. அப்படி இல்லாவிட்டால், உங்களிடம் பூர்ண அன்பு செலுத்தத் தயாராக இருக்கும் வேறு ஒரு பெண்ணின் நட்பை நாடுவது குற்றமல்ல. அதே போலத்தான் பெண்ணிற்கும் சொல்லுகிறேன். இதை மிகவும் இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இதற்கு பெரிய முக்கியத்

வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

துவம் கொடுக்க வேண்டாம். நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் நியானத்திற்குத்தான். மற்றவை அனைத்தும் அடுத்ததுதான். ஆகவே, நிலையற்ற உண்மையான அன்பை, நிலைப்படுத்த வேண்டாம். அதற்காக ஏங்கவும் வேண்டாம். ஒரு பெண்ணைப் போல, மற்ற பெண்கள் இருப்பது இல்லை. அதேபோல, ஓர் ஆணைப் போல மற்ற ஆண்கள் இருப்பது இல்லை. ஆகவே, உங்கள் அன்பை, காதலை நியானத்தில் செலுத்தவும். அதில் நிறைவு பெரும்பொழுது, சகலத்திலும் நிறைவு பெறுவீர்கள். மனம் ஆழ்ந்த அமைதியில், அன்பு மயமாக இயங்கும். அப்பொழுது அது பிறர் அன்புக்காக ஏங்காது.

180. உங்களைச் சுற்றியுள்ள பொய் மூட்டைகளை அழிப்பதுதான் என் முழுவேலையே. அப்படி அழித்த இடத்தில், வேறு ஒன்றை நினைப்பது என் வேலை இல்லை. உங்களை அப்படியே வெறுமையாக்கி விட்டு விடுவேன். அந்த வெறுமையான தனிமையில்தான், நீங்கள் உங்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும். உங்கள் உண்மை நிலையை உணர முடியும். ஏனெனில், நீங்கள்தான் அந்த 'உண்மை'. அதை உணருவதே உங்கள் குறிக்கோள். வேறு எதுவும் அல்ல.

181. தனிமையாக இருத்தல் (Loneliness) என்பது வேறு. தனிமையில் (Aloneness) இருத்தல் என்பது வேறு. முன்னது, உடலால் தனிமையில் இருப்பது.

ஒஷோ

அப்பொழுது மனம் அலைபாய்ந்து கொண்டு இருக்கும். தனிமையில் இருப்பது என்பது மனம் தனித்து இருத்தல் என்பதாகும். இங்கு மனம்தான் முக்கியம். இந்தத் தனிமையான மனநிலையில்தான், நீங்கள் உங்களைக் கண்டு கொள்ள முடியும். உங்களை உண்மையாக உணர முடியும்.

182. இந்த வாழ்க்கையில், ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளும், அப்போதைக்கப்போது நேருவது. நிகழ்ச்சி என்பது நிகழ்காலத்திலிருந்து வந்த சொல்தான். அப்போதைய நிகழ்ச்சியில், உங்கள் மனம் பரணமாக ஈடுபட்டால், உங்கள் சக்தி அனைத்தும் அதில் நிரம்பி வழிந்தால், அதுமிகவும் சூதுகலம் நிரம்பியதாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருக்கும். ஆனால், அந்த நிகழ்ச்சிகளை நிலைப்படுத்தி விட்டால், வரையறுத்து விட்டால், அதன் இயல்புத் தன்மை இறந்து விடும்.

183. ஒரு மனிதன் பணத்தின்மேல் மிக ஆவல்கொண்டு, ஒரு சத்தனமாக இருந்தால், அதை அவனால் சரியான முறையில் செலவழிக்க முடியாது. அந்தப் பணத்தின் செயல்பாட்டை அவன் அழிக்கிறான். அதை முடக்கிவைப்பதால், அவனுக்கோ, பிறருக்கோ, ப்ரயோஜனம் இல்லை. உலகத்தில் உள்ள கிட்டத்தட்ட அனைத்து மொழிகளில், பணம் என்பதற்கு "ஒடுதல், நகருதல்" (Currency) என்று அர்த்தம். இது மிகவும் சிந்திக்கக்கூடிய வார்த்தை. பணத்தின் இயல்பான தன்மையே, ஆறுபோல் ஓடக்கூடியது; சதா நகர்ந்து கொண்டே இருக்க

வேண்டும். அது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வேகமாக ஓடுகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த சமூகம் செழிப்பாக வளரும். அது கிணற்றுநீரைப் போல் தேங்கி இருக்கக் கூடாது. ஆற்று நீரைப் போல் ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

184.

ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சியினால்தான், பொதுவாக மகிழ்ச்சி என்ற உணர்வு நம்மிடம் தோன்றுகிறது. உங்களுக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தால், மகிழ்ச்சி அடைகிறீர்கள். சந்தோஷம் அடைகிறீர்கள். உங்களுக்கு, எல்லோரையும்விட உயர்ந்தவன் என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. ஆனால், இந்த மகிழ்ச்சிக்கு, அடுத்தவர்கள் தேவைப்படுகிறது. அதாவது அடுத்தவர்களோடு ஒப்பிடும்பொழுதுதான் இந்த சந்தோஷ உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஆனால் சுய ஆனந்தம் (Bliss) என்பது வேறு. அதற்கு அடுத்தவர்களோடு ஒப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது உங்களுக்குள்ளே, தானே ஏற்படுவது. அந்த இன்பத்திற்குத் தூண்டுகோள் அடுத்தவர்கள் இல்லை. நீங்கள்தான். அதை அடுத்தவர்கள் மதித்தாலும், மதிக்காவிட்டாலும், அதற்கு எந்த கெடுதியும் வராது. அந்த இன்பத்தை நீங்கள் உண்டாக்கும் பொழுதே, அதை அனுபவிக்கிறீர்கள். இதுவே போதும். இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்? மக்கள், தங்கள் சக்தியைச் செலவிட்டு, வாழ்க்கையில் அடைய முடியாததை, மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடைந்ததாக மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிறார்கள்.

ஏனியின் உச்சிக்குச் சென்று விட்டதாக ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். ஆனால், இது கொஞ்ச நேரம்தான். பிறகுதான், "ஐயோ, என் வாழ்க்கையின் சக்தியை, நேரத்தை இப்படி ஒன்றுக்கும் உதவாத காரியத்திற்குச் செலவிட்டோமே. இதனால் எத்தனையே பரமோசம் செய்தோம். எவ்வளவு சண்டை போட்டோம். எத்தனை போர்களை அழித்தோம். எதைச் சாதித்தோம். இதனால் எனக்கு உண்மையான பலன் என்ன?" என்று சிந்திக்கும்பொழுது, அவர்கள் நிலைகுலைந்து போகிறார்கள். ஆனால் இதை ஒத்துக்கொள்வதற்கும், ஒரு தைரியம் வேண்டும். ஆனால், பெரும்பாலோர், மிகவும் சந்தோஷத்தில் இருப்பதாகவே காட்டிக் கொள்வார்கள். அப்பொழுதான், அடுத்தவர்கள் உங்களைப் பற்றிப் பெருமையாகவே பேசிக் கொள்ளுவார்கள். வாழ்க்கையில், உங்களுக்குள்ளேயே நடிக்காதீர்கள். அப்படி நடித்தால், உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளுகிறீர்கள் என்று அர்த்தம். அதுமட்டுமல்ல. அடுத்தவர்கள் புகழ்ச்சிக்காக ஏங்காதீர்கள். இது உங்களை கைதேர்ந்த நடிகளாக்கி விடும். அப்பொழுது ஒரு கட்டத்தில், நீங்கள் உண்மையிலேயே யார் என்றே உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

186.

வாழ்க்கையில், மிகவும் அரிதான காரியம் எதுவென்றால், நீங்கள் மிகவும் சாதாரணமாக இருப்பதுதான். ஒவ்வொருவரும், ஏதோ ஒரு வகையில் சிறப்பாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளவே நினைக்கிறார்கள்.

இது, உலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எல்லோரும் சாதாரணமாக எண்ணுவது.

ஆனால், மிகவும் எளிமையாக, மிகவும் ஓய்வாக, மிகவும் சாதாரணமாக இருப்பது என்பது அரிதான செயல். இப்படி ஒருவன், இந்த சாதாரண இயல்பை, எந்த வித வெறுப்போ அல்லது விருப்போ இல்லாமல் ஏற்றுக் கொண்டால், இயற்கை முழுமையாக இப்படி மிக சாதாரணமாகவே இருக்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்து இருந்தால், அவன் தானே அடையும் அந்த பேரின்பத்தை, சுய இன்பத்தை (Bliss) ஒருக்காலும் இழக்கமாட்டான். யாரும் அந்த ஆனந்தத்தைத் திருட முடியாது, தன்னுடைய தாக்கிக் கொள்ள முடியாது. பிறரைப் பற்றி நீங்கள் ஒருக்காலும் கவலைப் படத் தேவை இல்லை. நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும், வீட்டிலேயோ அல்லது காட்டிலேயோ இருந்தாலும், ஆனந்தமயமாகவே இருப்பீர்கள். ஆனால், அது பிறர் சார்புடையதாக இருக்கக் கூடாது.

187. ஒவ்வொரு மனிதனும், தன்னைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ ஒருவகையில் தனித்தன்மையுடையவனாகவே இருப்பான். மற்றவர்களோடு ஒப்பிட முடியாது.

இதனால், நீங்கள் தாழ்ந்தவர் என்றோ அல்லது உயர்ந்தவர் என்றோ நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அடுத்தவர்களோடு, உங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமாறு முட்டாள்தனம். உங்கள் பல பிரச்சினை

களுக்கு இதுதான் காரணம். தேவை இல்லாதது. ரோஜாமலர், தன்னைப் பொறுத்தவரை அழகுள்ளது. அதேபோல தாமரை மலர் அதைப் பொறுத்தவரை அழகு நிறைந்ததுதான். ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமானது. ஒரு புல்லின் மலரும் கூட, அதைப் பொறுத்தவரை அழகுடையதுதான். ஆனால், அவைகள் எதுவும் அடுத்ததோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கு, தன்னை உயர்ந்தது, அல்லது தாழ்ந்தது என்று நினைத்துக் கொள்வது இல்லை. ஆனால், மனிதன் மாத்திரம் இதே வேலையாக இருக்கிறான். அவனுடைய துன்பத்திற்கு இதுவும் அடிப்படையான காரணம்.

188. அடுத்தவர்கள், தனக்காகப் போடப்பட்டுள்ள பாதையில், நீங்கள் செல்லாதீர்கள். நீங்கள் நடந்து தான், உங்களது பாதையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பாதையில் நீங்கள் மட்டும்தான் அடிக்கடி நடக்க வேண்டும். அது பிறருக்காக அல்ல. நீங்கள் மறைந்தால், அந்த பாதையும் உங்களுடன் மறைய வேண்டும். ஆகாயத்தில் பறக்கும் பறவையின் பாதை, எப்படி மறைகிறதோ, அப்படி மறைய வேண்டும். அந்த பாதையில், வேறு எந்தப் பறவையும் பறக்க இயலாது. ஏனெனில், முன்சென்ற பறவையின் பாதை, எதுவென்றே அதற்குத் தெரியாது. அது இப்பொழுது தன் பாதையைப் புதிதாக ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதைப்போலவே, ஆத்மீகத்தில், நீங்களே சுயமாக

124 □ வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்

சிந்தித்து தெளிவுபெற்று உங்கள் பாதையை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

189. மனம் தனித்து இருத்தல் என்பது மிகவும் அழகானது. அந்தத் தனிமையில் வேறு யாரும் குறுக்கிடமுடியாது. உங்கள் மேல் யாரும் வந்து விழ முடியாது. நீங்கள் உங்கள் தனிமையை எப்பொழுதும் உணருவீர்கள். அதேபோல், அடுத்தவர்களும், அவர்களது தனிமையை உணர அனுமதியுங்கள்.

190. மனதால் முழுமையடைந்த, வேறுபாடு காட்டாத மனிதன் இயற்கையோடு ஒட்டி, இயல்பாக வாழுகிறான். அவன் ஒரு முழுமையில் இருக்கிறான். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அவன் புனிதமானவன். முழுமை என்பது புனிதம் (Whole = Holy) என்று அர்த்தம். அவனுக்கு மனரீதியான சொர்க்கத்தில் உள்ள எந்தத் தகப்பனாரும் (God-Father) தேவை இல்லை. அவன் தன்நிறைவு பெற்றவனாக விளங்குகிறான். இந்த கணத்தில், இந்த நேரத்தில் ஆனந்தமாக இருக்கிறான். நாளளையைப் பற்றிய பயம் எதுவும் அவனிடம் இல்லை. அவனைப் பொறுத்தவரை, நாளை என்பது கிடையாது. இப்பொழுது இங்கே மட்டும்தான் அவனைப் பொறுத்தவரை உண்மை நிலை. இந்த கணத்தான் அவனுக்கு எல்லாம். நாளை என்பதோ, நேற்று என்பதோ, அவனைப் பொறுத்தவரை பொய்தான்.

191. உங்கள் மனரீதியான தனிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதேபோல் உங்கள் அறியாமையை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள். அதேபோல், உங்கள் பொறுப்பை

ஒஷோ □ 125

யும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். பிறகு, அந்த அநிசயம், அற்புதம் நேருவதை உணருவீர்கள்.

ஒருநாள், நீங்கள் திடீரென்று வேறு ஒரு பரிமாணத்தில் முற்றிலும் அறிந்திராத ஒரு மனநிலையில், உணர்வாக இருப்பதை உணருவீர்கள். அந்த நாள்நான், நீங்கள் மீண்டும் பிறந்த நாள்.

192. மதத்தன்மை என்பது அடுத்தவர்களைப் பார்க்கும் உங்கள் கண்ணோட்டத்தை, 180 டிகிரி திருப்பி, உங்களையே பார்ப்பதுதான் வேறு ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் மேலும், மேலும் விழிப்புணர்வு பெற்றால், இயல்பு நிலையை அடைந்தால், அமைதித்தன்மையை, எதனோடும் சண்டை போடாமல் அடைந்திருந்தால், எதையும் தன் போக்கிலேயே செல்ல அனுமதித்தால், உங்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், நீதிக்கோட்பாடுகள், ஒழுக்க முறைகள் அனைத்தும் பொய், அர்த்தமற்றது என்பது புரிய ஆரம்பிக்கும்.

அந்த நிலையில், உங்களால் அந்த சமூக ஒழுக்க நீதிப் படி நடக்கமுடியாது. உங்களோடு இதுவரை இருந்து வந்த பழக்கவழக்கங்கள், தன்னால் அகன்றிருப்பதை ஒரு நாள் உணர்ந்து ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் என்ன நடந்தது? அதுதான் புரியாத புதிர் (mystery).

194. ஞானம் அடைதல் (Enlightenment) என்பது, நீங்கள் பூர்ண விழிப்பு நிலையில், உணர்வு நிலையில், வெளிச்சத்தன்மையில் இருப்பது என்று பொருள். ஆமாம், அதுமின்னல் போல் மிக சக்தி வாய்ந்த

ஒளித்தன்மையுடையது. அது வெளியிலிருந்து உங்களை வந்து அடையவில்லை. உங்களுக்குள் ளேயே திடீரென்று ஏற்பட்ட சக்திப் பிரவாகத்தால் ஏற்பட்ட ஓர் அற்புத, புரிந்துகொள்ள முடியாத மாறுதல். அங்கு, அப்பொழுது உங்களிடம் எந்தப் பிரச்சினையோ அல்லது கேள்வியோ, எதையும் அடைய வேண்டும் என்ற ஆவலோ எதுவும் இருக்காது.

திடீரென்று, நீங்கள் உங்கள் சொந்த வீட்டில் இருப்பது போன்ற உணர்வு முழுமையாக ஏற்படும். முதன்முதலில், நீங்கள் முழுமையாக, பூர்ண விழிப்புணர்வாய், இங்கே இப்பொழுது இருப்பீர்கள். இந்த ஞானஉணர்வு மிகவும் சாதாரண அனுபவம் தான். மிகவும் கலப்பானதுங்கூட. ஆனால், உங்கள் மனம் அதை எவ்வளவு சிக்கலாக்கி வைத்திருக்கிறது?

195. நான், இந்த வெற்று ஆகாயத்தை நோக்கினால், அதன் தன்மை என் கண்களில் சில நேரம் நிறைந்திருக்கும். அதேபோல; ஒரு நட்சத்திரத்தை உற்றுப்பார்த்தால், ஏதோ ஒன்று என் கண்களில், அதன்மூலமாகப் பிரதிபலிப்பதை உணருகிறேன். அதைச் சரியான வார்த்தையால் சொல்ல முடிய வில்லை.

196. இந்தப் பிரபஞ்சத்தை உற்று நோக்கினால், நீங்கள் எங்கே உங்களை இழந்து, இந்த அகங்கார உணர்வைப் பெற்றீர்கள் என்பதை உங்களால் உண்டு பிடிக்க முடியும். அந்த நேரம்தான், நீங்கள் ஞானம்

அடைந்த நேரமாக இருக்கும். ஏனெனில், எப்பொழுது உங்களால், உங்கள் அகங்காரத் தன்மையை நேரடியாகப் பார்க்க முடிகிறதோ, அப்பொழுதே இந்த வாழ்க்கை விளையாட்டு முடிந்துவிடுகிறது.

197. நீங்கள் அமைதியாக இருந்தால், உண்மை உங்கள் முன் ஒரு பொருளாக வந்து நிற்காது. அப்பொழுது, அந்த அமைதியில் நீங்களே உண்மையாக இருப்பதை உணருவீர்கள். அதை வேறு எதிலும் காணத்தேவை இல்லை. அப்பொழுது பார்க்கப்படு பார்க்கப்படுகிறான். பார்க்கப்படும், பார்க்கப்படும் பொருளும் (Subject and object) ஒன்றாகின்றன. அதில் வேற்றுமை ஏதும் இல்லை. அங்கு, எந்த நம்பிக்கையோ, எந்த சந்தேகமோ, எதுவும் இல்லாமல், ஓர் பரிபூர்ண அமைதி நிலை உருவாகும். அங்கு கேள்வி கேட்பவனும் இல்லை, பதில் சொல்பவனும் இல்லை. ஒரு கனவு மறைவதற்கு, அதைப்பற்றிய பிரக்ஞை உணர்வு உங்களிடம் இருக்க வேண்டும்.

199. எனக்கு அது நேர்ந்தது (ஞான உணர்வு). அதைப்போல உங்களுக்கும் கிட்டாயம் ஏற்படும். அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. உங்களைப் போலவே, நானும் மிகச் சாதாரண மனிதன்தான். அது இந்த சாதாரண மனிதனிடம் நேரும்பொழுது, அதே நிலையில் உள்ள உங்களுக்கும் ஏன் ஏற்படக் கூடாது? ஒரு சமயம், என்னைவிட வேறு ஒரு வித்தியாசமான கோணத்தில், நீங்கள் முயற்சி பண்ண வேண்டி வரலாம். வேறு ஒரு முறையில்,

அல்லது பாதையில் செல்ல வேண்டிவரலாம். என்னைவிட, கொஞ்சம் அதிகதூரம் செல்ல வேண்டி இருக்கலாம். அந்தப் பாதை சிறிது கரடு முரடாக இருக்கலாம். ஆனால், அதை நீங்கள் அடைந்தே திருவீர்கள்.

200. நீங்கள் உங்கள் உள்ளே பரிபூர்ண கடவுளின் அருகில் நிறைந்து இருந்தால், உங்கள் ஆத்மீகக் கேள்விகள், சந்தேகங்கள் அனைத்தும், பதில் பெறாமலே, வெறுமனே மறைந்துவிடும் என்பதை நான் உங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் ரூபகப்படுத்துகிறேன்.

இந்த அமைதியான, கேள்விகளற்ற, சந்தேகமற்ற, நம்பிக்கையற்ற ஓர் முழுமையான வெற்று சூழ்நிலையில், அந்த அறிதல் ஏற்படும். அப்பொழுது ஒருவர் சாலமன் அரசனுக்கு ஒப்பானவனாகிறான்.

201. ஒன்றை நன்றாக ரூபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அடைந்த உங்களது அனுபவம் மட்டும் தான் உங்களுக்குச் சொந்தமானது. அது மிகச் சிறியதாக இருக்கலாம். அதற்காகக் கவலைப்படவேண்டாம். விதை மிகச்சிறியதாக இருக்கலாம். ஆனால், அதற்குள் அடங்கியுள்ள சக்தி மிகப் பெரியது. அது ஒரு சாதாரண பொருள் அல்ல. அது ஓர் உயிரியக்க பொருள். அது எந்த நேரமும் வெடித்துப் பரவத் தயாராக இருக்கிறது. அது, தகுந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

202. அதை தியான நிலை என்றோ, அல்லது விழிப்பு நிலை என்றோ அழையுங்கள். வார்த்தையில் என்ன இருக்கிறது? முக்கியமாக அது அமைதியில் இருக்க வேண்டும். எதுவும், அதை தொந்திரவு செய்யக் கூடாது. அது அலைபாயக் கூடாது. இந்த நிலையில், அந்தக் கடவுள்தன்மை தானே தன்னை வெளிப்படுத்திக் காட்டும். நீங்கள் அதற்காக எந்த முயற்சியும் செய்யத் தேவை இல்லை. அப்படி ஏதும் செய்யத் தால், அதுவே அதற்குத் தடையாக அமைந்துவிடும். வெளிச்சம் வரும். போகும். ஆனால், இருட்டு என்பது நிரந்தரமானது. வெளிச்சம் இருக்கும் பொழுது, நீங்கள் இருட்டைப் பார்க்க முடியாது. ஆனால், அது எப்பொழுதும் அங்கேதான் இருக்கிறது. அதை யாரும் உண்டாக்க வில்லை. ஆனால், வெளிச்சத்தை நீங்கள் உண்டாக்க முடியும். விறகைப் பற்ற வைத்தால், அது அணையும் வரை, ஒளியை வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒளி மறைந்ததும், இருட்டு தானே சூழ்ந்து கொள்ளுகிறது. இது மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட செயல். ஆனால் இருட்டு அப்படி இல்லை. அது சாகவதமானது. நிலையானது. அதை யாரும் உண்டாக்கவில்லை.

நிர்வாணம் அல்லது மோகும் அடைவது என்பது மிகச்சிறிய விஷயம். அதன் அடிப்படை அர்த்தம், "உங்கள் அகங்கார மனத்தை ஊதி வெளியே தள்ளுங்கள்" என்பதே. ஆனால், அகங்காரம் என்ற மெழுகுவர்த்தியின் ஒளியில், சாகவதமான இருட்டு என்ற உண்மை நமக்குத் தெரிய வில்லை.

ஆனால், அந்த இருட்டு என்ற தெய்வீக உண்மை உங்கள் உள்ளேதான் இருக்கிறது. அதை அறிந்து கொள்ள, உங்கள் அகங்காரம் என்ற மெழுகுவார்த்தி யின் ஒளியை அணைத்துவிட வேண்டும். நீங்கள் அந்த உண்மை என்ற இருட்டை அகற்ற முடியாது. ஆனால் தற்காலிகமாக விரட்டலாம். அவ்வளவு தான். அதை ஒருபோதும் உங்களால் இழக்க முடியாது. அதுதான் உங்கள் இயல்பான உண்மைத் தன்மை. அப்படி இருக்கும்பொழுது, அதை நீங்கள் இழந்து எப்படி வாழ்வீர்கள்?

ஆகவே, நிர்வாணம் என்பது இருட்டைப் போன்றது. முதலில் உங்கள் அகங்கார வெளிச் சத்தை அணையுங்கள். அப்பொழுது, உங்கள் உண்மையான இருட்டின் அழகு, மகிழ்ச்சி ஆசீர்வாதம் அனைத்தும் புரியும்.

204. ஆரம்பத்தில், இந்த பிரபஞ்சம் மிக அமைதியாகவே இருந்தது. பிறகும் அமைதியாகவே இருக்கிறது. முடிவிலும், அமைதியாகவே இருக்கும். இந்த பிரபஞ்சத்தில் இயல்பான நிலை அமைதி, அமைதிதான். மற்றவை அனைத்தும் இடையில் ஏற்பட்டது.

இவ்வுலகத்தில் அமைதியும், சாந்தியும்

என்றென்றும் நிலைக்கட்டும்.

ஓஷோவைப் பற்றி

நம்மில் பெரும்பாலோர், இந்த உலகத்தில் நேரத்தைக் கொண்டும், பழைய ஞாபகங்கள் மற்றும் எதிர்கால எதிர்்பாற்புகளினும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். ரொம்ப அரிதாகவே காலத்தால் கட்டுப்பாடு நிகழ்காலத்தை நாம் தொடுகிறோம். அது எப்பொழுது என்றால், திடீரென்று அழகிய தோற்றத்தைக் காணும்பொழுது, அல்லது எதிர் பாராத ஆபத்தைச் சந்திக்கும்பொழுது, அல்லது உங்கள் காதலன் காதலியை சந்திக்கும்பொழுது - இப்படி எதிர்பாராத விதமாக எதையும் சந்திக்கும் பொழுது, சில கணம், நீங்கள் நிகழ்காலத்தில் இருக்கிறீர்கள். அப்பொழுது காலம் மறைந்து விடுகிறது. மிக அரிதாகவே, சில பேர் களால் மட்டுமே அடிக்கடி காலத்தாலும், மனத்தாலும் கட்டுப்பட்ட இந்த உலகத்திலிருந்து வெளியே வர முடிகிறது. ஆசைகள் மற்றும் போட்டிகள் நிறைந்த இந்த உலகத்திலிருந்து அவர்களால் மட்டுமே அரிதாக வெளியே வர முடிகிறது. அப்பொழுது அவர்கள் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது காலத்தால் கட்டுப்பட்ட உலகத்தில் சுதந்திரமாக, மிக ஆனந்தமாக வாழ்கிறார்கள்: அப்படி வாழும் ஒரு சிலர்தான், தங்கள் அனுபவத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. உதாரணமாக லாகு (Lao Tzu) கௌதம புத்தர்; போதி தர்மா அடுத்து ஜியார்ஜ் குருட்ஜீவ் (George Gurdjieff) ரமண மகரிஷி மற்றும் ஜெ. கிருஷ்ண முர்த்தி போன்றவர்களைச் சொல்லலாம். ஆரம்பத்தில், இவர்களையெல்லாம் 'நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கருத்துடையவர்கள்' (Eccentrics) அல்லது பைத்தியக்காரர்கள் என்றே மக்கள் நம்பினார்கள். ஆனால், அவர்களெல்லாம் இறந்த பிறகுதான், அவர்களைத் தத்துவவாதிகள் என்று அழைத்தார்கள். காலம் செல்லச் செல்ல அவர்களை அபூர்வப் பிறவிகள் அல்லது தெய்விகப் பிறவிகள் என்று அழைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் உருவத்தை மறந்து, கருத்தில் திளைக்க ஆரம்பித்து

விட்டார்கள். நம்மைப் போல் இந்த அர்த்தமற்ற உலகத்தில் வாழாமல், அதற்கு அப்பால் வாழ்ந்த சித்த புருஷர்களாக, ஞானிகளாக புராண இதிகாச அவதாரங்களாகக் கருத்த் தொடங்கி விட்டார்கள்.

வாழ்க்கையை எப்படி வாழ வேண்டும் என்று சாதாரண மக்களுக்கு எளிமையாகச் சொன்னவர்களில், ஒஷோ முதன்மையாக நிற்கிறார். அவர்தான், அந்த வாழ்வின் கதவை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அவர், எப்பொழுதும் காலமற்ற நிகழ்காலத்திலேயே வாழ்ந்தார். அவர் தன்னை, "உண்மையான உயிர்த்தன்மையுடையவன்" (The Existentialist) என்று அழைத்துக் கொண்டார். அடுத்தவர்களும் மற்றும் சாமானிய மக்களும், தன்னைப் போலவே, அந்தப் பேரின்பக் கதவைத் தேடவேண்டும், அடைய வேண்டும் என்று தூண்டுதற்காகவே, தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். அவர்கள், தங்களின் கடந்தகாலம் மற்றும் எதிர்காலத்தி லிருந்து வெளியே வர பாடுபட்டார்.

இந்தியாவில் மத்திய பிரதேசத்தில் உள்ள குச்வாடா என்ற குக்கிராமத்தில் 1931-ஆம் வருடம் டிசம்பர் 11-ஆம் தேதி ஒஷோ அவதரித்தார். அவரது சிறுவயது முதற்கொண்டே தனக்குத் தவறு எனப்பட்டவைகளை தைரியமாக எதிர்க்கும் குணம் படைத்தவராகவும், மிகச் சுதந்திரத் தன்மையிலும் வளர்ந்தார். ஆரம்ப முதற்கொண்டே அடுத்தவர்களது நம்பிக்கை, மற்றும் விஷய ஞானங்களை நம்பாமல், எதையும் அனுபவப்பூர்வமாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் இருந்தார். ஆகவே, அங்கு எந்த மத நூல்களையும் நம்பவில்லை.

அவர், தன் 21 வயதில் ஞானம் அடைந்த பிறகு, அவரது கல்லூரிப் படிப்பை (B.A. Hons) முடித்துக்கொண்டு, ஜபல்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில் தத்துவப் பேராசிரியராக வேலை பார்த்தார். இடையிடையே, இந்தியா முழுவதும் சுற்றி உண்மையான மதத் தன்மையைப் பற்றி பல அரிய கருத்துக்களைக் கூறி, மக்களிடம் புதிய சிந்தனைகளைத்

தூண்டினார். பழைய மதத் தத்துவங்களில் ஊறியவர்கள், தன்னோடு பொது மேடையில் வாதம் செய்யப் பலமுறை, சவால் விட்டிருக்கிறார். பழைய மத நம்பிக்கைகளையும், கருத்துக்களையும் படித்து அவைகளை ஆழமாகப் புரிந்து கொண்டார். அவர் பல நூல்களை மிகப் பரவலாகப் படித்திருக்கிறார். இக்காலத்தாசிரிக் மனிதனின் மன இயல்புகளையும், மூட நம்பிக்கைகளையும், மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டார்.

1960-ஆம் வருடத்தில், ஒஷோ ஒரு புதுமையான தியான முறையை உண்டாக்கினார். அதுதான் 'டைனமிக் தியானம்' என்பது. அவர், "இக்கால நாகரிக மனிதன், பழைய வழி வழியாக வந்த மதக் கோட்பாடுகள் மற்றும் அர்த்தமற்ற கொள்கை எதிர்பார்ப்புகளாலும் எப்பொழுதும் ஒரு இறுக்கமான சூழ்நிலையில் வசிக்கிறான். ஆகவே, அவனிடமிருந்து முதலில் இவைகளையெல்லாம் அகற்ற வேண்டியுள்ளது. அதன்பிறகு தான் தியானத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனால் எண்ணமற்ற தன்மையை அடைந்து, மிக ஒய்வாக தன் தியானத்தை நிறைவு செய்ய முடியும்" என்றார்.

ஒஷோவின் கருத்துக்களை, 1970-ஆம் வருட வாக்கில்தான் முதன் முதலில் மேலைநாட்டவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. 1974-ஆம் வருடத்தில் இந்தியாவில் உள்ள புனா நகரத்தில் ஒரு ஆஸ்ரமம் அமைத்தார்கள். பிறகு, மேலை நாட்டவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்து சேர்ந்தார்கள். விரைவில், அது பெருங் கூட்டமாகிவிட்டது. அவர் பெரும்பாலும் மக்களுடைய விழிப்புணர்வைத் தூண்டி, மேலே எழுப்பு வதற்காகவும் மற்றும் அவர்களது சுயசிந்தனையைக் கிளப்புவதற்காகவும், தன் சொற்பொழிவுகளில் பல விஷயங்களை தெளிவுபட, மிக ஆழமாக அலசி விவரித்தார். இக்கால மனிதனுக்கு ஏற்றவாறு, ஆன்மிகத்தின் முக்கிய சாரத்தை எடுத்துத் தெளிவுபடுத்தி, அவர்களது ஆன்மிகத் தாகத்தைத் தூண்டினார். அவைகள்-அனைத்தும் அறிவுப் பூர்வமானது அல்ல. ஆனால், அவருடைய ஆன்மிக அனுபவத்தின் அடிப்படையில் அனைத்தும் அடங்கியது.

அவர் எந்த மதத்தையும் சார்ந்து இருக்கவில்லை. அவர், "நான் ஒரு முற்றிலும் புதுமையான மதத் தன்மையின் விழிப்புணர்வின் ஆரம்பமாக இருக்கிறேன். தயவுசெய்து, என்னைப் பழைய மதக் கொள்கை, கோட்பாடுகளுடன் இணைக்க வேண்டாம். அவைகள் அனைத்தும், ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூட அருகதை அற்றவை" என்கிறார்.

அவர், உலகம் முழுவதும் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளையும், சீர்க்குளோடு உரையாடியவைகளையும், 600 புத்தகங்களுக்கு மேல் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

ஒஷோ, 1990-ஆம் வருடம், ஜனவரி மாதம் 19-ஆம் தேதி அமரத்துவம் அடைந்தார். 1985-ஆம் வருடம், கங்கத்துறை மற்றும் வெளிநாட்டினர் வருகை சட்டத்தை மீறியதுபோல், பொய்யாக வழக்கு ஜோடித்து, அமெரிக்க அரசாங்கம் அவரை ஜெயிலில் அடைத்து, விஷம் கொடுத்து விட்டது. ஆகவேதான், அவர் இவ்வளவு சீக்கிரம் இறக்க நேரிட்டது. ஆனால், அவர் அமைத்த இந்த புனா ஆஸ்ரமம் நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக விரைவாக வளர்ந்து, இன்று உலகத்திலேயே ஒரு பெரிய ஆன்மிகக் கூடாரமாக மாறி இருக்கிறது. தினந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான வெளிநாட்டவர்கள், தியானத்தை அறிந்து கொள்ளும் ஆவலில் வந்து குழுமிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர், தியானம், தத்துவம், ஆசனம் மற்றும் இதைப் போன்ற பல புதுமையான செயல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு, எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாகவே இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர், புத்தா கூடத்தில் எப்பொழுதும் தியானத்திலேயே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, தங்கள் உள்ளே சென்று, தங்களின் உயிர் மையத் தன்மையை அடைய முயலுகின்றனர்.

அனுபவப்பட ஒரு அழைப்பு

ஒஷோ

பிறக்கவுமில்லை

இறக்கவுமில்லை

இந்தப் பூமிக்கு விஜயம் செய்த காலம்

11.12.1931 முதல் 19.1.1990

ஒஷோ ஒரு ஞானம்டைந்த சித்தர்.

தேடுபவர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும்மான தனது முப்பது வருடப் பேச்சில், ஒஷோ அவர்களது கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்திருக்கிறார், உலகின் மிகச்சிறந்த ஞானவான்கள் மற்றும் புனித நூல்களின் உபதேசங்களை விவரித்திருக்கிறார். அவருடைய பேச்சுக்கள் தொடர்ந்து புதிய பார்வைகளை எல்லாவற்றிற்கும் அளித்து வருகிறது - தெரியாத உபநிஷத்துக்களிலிருந்து தெரிந்த அருட்டிப் சொற்கள் வரை, அஷ்ட வக்ராவிலிருந்து ஜரதுஸ்ட்ராவரை. ஹசீடஸ், சூபீஸ், பவுல்ஸ், யோகா, தந்த்ரா, தாவோ மற்றும் கௌதம புத்தர் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தனது அனுபவத்திலிருந்து ஆணித்தரமாகப் பேசுகிறார். கடைசியாக ஜென்னின் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஞான - அறிவை நம்மிடம் பாய்ச்சுவதில் முழுக்கவன்மெடுத்துக் கொண்டார். அதற்கு அவர் கூறுகிற காரணம் என்னவென்றால், மனிதனின் உள் வாழ்க்கையை நோக்கும் ஆன்மீக அணுகு முறையில் ஜென் ஒன்று மட்டுமே காலத்தின் சோதனை களையெல்லாம் கடந்து நிற்பது மட்டுமின்றி இன்றைய மனித குலத்திற்கும் ஏற்படையதாகத் திகழ்கிறது என்பதே. 'தியான்' என்ற சொல்லின் மருவிய வழக்கே ஜப்பான்

மொழியின் 'ஜென்' என்பது. ஆங்கிலத்தில் இதை 'மெடிடேசன்' என்று மொழிபெயர்க்கலாம். ஆனால் அது முழுமையான மொழிபெயர்ப்பல்ல என்றே ஒஷோ கூறுகிறார். ஆகவே நீங்கள் தியானம் அல்லது ஜென் அல்லது வேறு எப்படி அழைத்தாலும் சரி - ஒஷோ கட்டிக்காட்டுவது 'அதை' 'அனுபவித்தலை'

ஒஷோ 1974ல் பூனையில் தங்க ஆரம்பித்தார். அவருடைய பேச்சைக் கேட்கவும் அவருடைய இன்றைய மனிதனுக்கான தியானமடையும் வழிமுறைகளைப் பழகவும் சீடர்களும் நண்பர்களும் உலகெங்கிலும் இருந்து அவரைச் சூழ்ந்தனர்.

மேற்கத்திய குழு அனுகுமுறை, வகுப்புகள், பயிற்சிகள் போன்ற உள்கிச்சகைகளும் படிப்படியாகப் பகுத்தப்பட்டது. இது கிழக்கத்திய நாடுகளின் தெளிவு மற்றும் ஞான அறிவையும் மேற்கத்திய நாடுகளின் விஞ்ஞான அனுகுமுறையையும் இணைக்கும் பாலமாக விளங்குகிறது. இப்போது 'ஒஷோ கம்ப்யூன் இண்டர்நேஷனல்' உலகின் மிகப்பெரிய தியானம் மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக் கேந்திரமாக உருவாகியுள்ளது. இது உள் உலகை அனுபவிக்கவும் ஆழ்ந்து செல்லவும் நூற்றுக்கணக்கான பல்வேறு முறைகளை வழங்குகிறது.

ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயிரக்கணக்கில் சத்தியத்தை நாடுபவர்கள் உலகெங்கிலுமிருந்து ஒஷோவின் புத்தமண்டலத் திற்கு கொண்டாடவும் தியானம் செய்யவும் வருகிறார்கள். கம்ப்யூனில் அடர்ந்த பச்சை பரவிட்ட தோட்டங்களும், குளங்களும், அருவிகளும், பெருமீத அன்னங்களும், அழகிய மயில்களும் அழகான கட்டடங்களும், பிரமிடுகளும் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட அமைதியும், இசையும் உள்ள சூழல் உள் அமைதியைப் பெற ஆனந்தமான வழியைக் காட்டுகிறது.

புத்தமண்டலத்தில் பங்குபெற
மேற்கொண்டு விவரங்களுக்குத் தொடர்புகொள்க:

ஒஷோ கம்ப்யூன் இண்டர்நேஷனல்.

17, கோரகன் பார்ட், பூனே - 411 001.

மகாராஷ்டிரா, இந்தியா.

போன்: 020- 628562 பேக்ஸ்: 020 - 624181

ஈ.-மெயில்: Commune@Osho.net

இண்டர்நெட் வெப் சைட்: <http://www.osho.com>

இணைப்பு

1. மூல ஒலி வடிவத் தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் :

ஒலோவின் நூல்கள் அவர் மக்கள் கூட்டத்திற்கு நேரடியாய் நிகழ்த்திய போதனைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நகல்கள் ஆகும். ஒலோவின் போதனைகள் யாவும் புத்தகங்களாய் வெளியிடப்பட்டிருப்பதோடு, பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலி வடிவங்களாயும் கிடைக்கின்றன. பதிவு செய்த ஒலி வடிவங்கள் பற்றியும், புத்தக மூலதாரப் பதிவேடுகள் பற்றியும் ஒலோ நூலகத்தில் தகவல்கள் கண்டறிய முடியும். தகவல்களைப் பெற இணைய முகவரி www.oshno.com

2. ஒலோவைப் பற்றி :

தனி நபரின் செயல்நோக்கத் தேலில் இருந்து இன்றைய சமுதாயம் எதிர்கொண்டிருக்கும் உடனடியான சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகள் வரை ஒவ்வொன்றையும் பிரதிபலித்து, துணிச்சலாய் எதிர்த்து நின்றிருக்கிறார்.

அக உருவாற்ற விஞ்ஞானத்திலும், சமகால வாழ்வின் துரித கதிமைப் பேசும் தியானத்திலும் ஒலோவின் புரட்சிகரமான பாங்களிப்பு ஒரே மாதிரிதான்.

உடலிலும், மனதிலும் வளர்ந்து பொரிதாரும் உளைச்சலை (Stress) வெளியேற்ற இடமளிக்கும் வகையில் ஒலோவின் அரிதான செயல்திறன் கொண்ட தியானங்கள் (Active Meditations) வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், ஆழ்ந்த அமைதி காண்பதும், எண்ணங்களற்ற தியான நிலையை அடைவதும் எளிதாகிறது.

புதிதாய் ஒரு மனிதப்பிறவி தோன்றுவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கித் தருவதையே தம்முடைய குறிக்கோளாய்க் கொண்டிருந்தார் ஒலோ. அந்த மனிதனை 'புத்த ஸோபா' (Zorba the Buddha) என்றும், அவனுடைய பாதுகாள் மண்ணில் அழுந்த ஊன்றியிருக்கும், கைகள் விண்ணவெளியில் நட்சத்திரங்களைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்றும் அவர் வர்ணித்தார். ஒலோவின் அனைத்து நோக்கு முறைகளிலும் அனாதியான (Timeless) கிழக்கத்திய விவேகத்தையும், மேற்கத்திய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ஆற்றலையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பார்வை இருக்கிறது.

அந்தப் பார்வையின் காட்சிப் பரப்பெல்லையை நாம் புரிந்து கொண்டு வாழ்வில் செயற்படுத்தும் பட்சத்தில், அது மனித இனப் பண்பையே முழுமையாய் மாற்றக்கூடியதாகும்.

ஒலோவின் நூல்கள் எழுதப்பட்டவையல்ல. அவர் முப்பத்தைந்து ஆண்டு காலத்தில் முன்னேற்பாடின்றி மக்களிடையே நிகழ்த்திய உரைகளிலிருந்து எழுத்து வடிவம் பெற்றவையாகும்.

ஒலோவை, 'இருபதாம் நூற்றாண்டை உருவாக்கிய ஆயிரம் பேரில் ஒருவர்' என்று 'சண்டே மைம்ஸ்' (Sunday Times - London) பத்திரிகையும், 'இந்தியாவின் தலையெழுத்தை மாற்றியமைத்த பத்து பேரில் - கார்த்தி, நேரு, புத்தர் உள்ளிட்டவர்களில் ஒருவர் என்று 'சண்டே மிட்-டே' (Sunday Mid-Day) பத்திரிகையும் விவரிக்கின்றன.

ஒலோ தியான மையம்:

மக்கள் விழிப்புணர்வு, ஓய்வு, வேடிக்கை விளையாட்டு இவற்றுடன் கூடிய புதிய வாழ்க்கை முறையின் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக ஒலோ தியான மையம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அது இந்தியாவில் முன்புக்குத் தென்கிழக்காய் (100 மைல் தொலைவு) புனேயில், நீண்ட வரிசையாய் நிழல்த்து மரங்கள் அணிசெய்யும் 'கோரேகான் பாக்' பகுதியில் (40 ஏக்கர் பரப்பளவு) அமைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் நூறு நாடுகளில் இருந்து வருகைதரும் ஆயிரமாயிரம் மக்களுக்குப் பலவகை நிகழ்ச்சி நிரல்களை மையம் வழங்குகிறது. வருகை புரிவோர் தங்குவதற்கு வளாகத்திற்குள்ளாயமைந்த புதிய ஒலோ விருந்தினர் இல்லத்தில் வசதிகள் உண்டு.

தியான மையத்தின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் புகழ்பெற்ற 'ஸென் தோட்டப் பூங்கா'வை அடுத்த பிரமிடு காம்ப்ளக்ஸில் நடைபெறும். மக்களுக்குப் புதிய வாழ்க்கை முறையை வடித்துக் கொடுக்கும் சாதனங்களால் அந்த நிகழ்ச்சி வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் ஒன்று ஓய்வு சார்ந்த தெளிநிலை (Relaxed Awareness) ஆகும். அதுவே தங்கள் வாழ்க்கை நெடுகிலும் அவர்கள் தொடரக்கூடிய அனுகுமுறையும் ஆகும்.

கயத்தைக் கண்டறிவும் வகுப்புகள், அமர்வுகள் பயிற்சித் தொடர்கள், தியானச் செயல்முறைகள் இவை ஆண்டு முழுவதும் அளிக்கப்படுகின்றன.

உடற்பயிற்சிக்கும், உடல்நலம் காக்கவும் ஒரு திறந்தவெளி அரங்கம் உள்ளது. அங்கே ஸென் அணுகுமுறையில் விளையாட்டுகளையும், பொழுதுபோக்கையும் செய்து பார்க்க முடியும்.

பிரதான தியான அரங்கில் செயல்திட்ட நேரம் காலை 6 மணி முதல் இரவு 11 மணி வரையில் ஆகும். இதில் சுறுசுறுப்பானது, அமைதியானது என இரு தியான முறைகள் இடம்பெறும். தினமும் மாலைத் தியானக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, பல்வேறு கலாசாரங்களைக் கொண்ட இம்மையத்தின் திறந்தவெளி உணவருந்தும் பகுதிகளில் நண்பர் குழாமுடன் ஆட்டமும் பாட்டுமாய் இரவு வாழ்க்கை உயிர்த் துடிப்போடு காணப்படும்.

மையம் பாதுகாப்பான முறையில் சுயமாய் தயாரித்து வகைப்டிய குடிநீரையும், மையத்தின் சொந்த நிலத்தில் பயிரிடப்பட்ட தாரை வகைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவையும் வழங்குகிறது.

தியான மையத்திற்கு நேரடிச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்வோர் தேவையான தகவல்களை www.osho.com தளத்தில் பெற முடியும்.

இது 'ஆன்லைன்' பத்திரிகை, ஒலிஒளியுடன் கூடிய தகவல் வகை (Web Casting), ஓர் ஆடியோ பக் கிளப், முழுமையான ஆங்கில இந்தி உரை சேமிப்புகள், ஒஷோ ஒலிஒளி, புத்தக வெளியீடுகளின் முழுமையான விசைப்படியல் இவற்றுடனான விரிந்து பரந்த இணைய தளம் ஆகும். ஒஷோ அபிவிருத்தி செய்த செயல்பிக்க தியான உத்திகளும், ஆற்றொழுக்கு போன்ற ஒளிக்காட்சி (Video) விளக்கங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன.

தியான மையத்தில் பங்கேற்போர் விரிவான தகவல்களைப் பெற அன்பு கூர்ந்து தொடர்பு கொள்ளவும்:

OSHO COMMUNE INTERNATIONAL

17, KOREGAON PARK, PUNE-411001, M.S. INDIA.
Phone : 0204019999 Fax : 0204019990
E-Mail : visitor@oshonet.net Website : www.oshocommune.com

BOOKS BY OSHO (in English Language)

Early Discourses and Writings

- A Cup of Tea
- Dimensions Beyond The Known
- From Sex to Superconsciousness
- The Great Challenge
- Hidden Mysteries
- I Am The Gate
- The Inner Journey
- Psychology of the Esoteric
- Seeds of Wisdom
- Meditation
- The Voice of Silence And Now and Here (Vol. 1 & 2)
- In Search of the Miraculous (Vol. 1 & 2)
- Meditation: The Art of Ecstasy
- Meditation: The First and Last Freedom
- The Path of Meditation
- The Perfect Way
- Yaa-Hool The Mystic Rose
- Buddha and Buddhist Masters
- The Book of Wisdom
- The Dhammapada: The Way of the Buddha (Vol. 1-12)
- The Diamond Sutra
- The Discipline of Transcendence (Vol.1-4)
- The Heart Sutra

Indian Mystics

- Enlightenment: The Only Revolution (Ashtavakra)
- Showering Without Clouds (Sahaj)
- The Last Morning Star (Daya)
- The Song of Ecstasy (Adi Shankara)

Baul Mystics

- The Beloved (Vol. 1 & 2)

Kabir

- The Divine Melody
- Ecstasy: The Forgotten Language
- The Fish in the Sea is Not Thirsty

The Great Secret

- The Guest
- The Path of Love
- The Revolution

Jesus and Christian Mystics

- Come Follow to You (Vol. 1-4)
- I Say Unto You (Vol. 1 & 2)
- The Mustard Seed
- Theologia Mystica

Jewish Mystics

- The Art of Dying
- The True Sage

Western Mystics

- Guida Spirituale (Desiderata)
- The Hidden Harmony (Heraclitus)
- The Messiah (Vol 1 & 2)
- (Commentaries on Khalil Gibran's The Prophet)
- The New Alchemy: To Turn You On (Commentaries on Mabel Collins' Light on the Path)
- Philosophia Perennis (Vol. 1 & 2)
- (The Golden Verses of Pythagoras)
- Zarathustra: A God That Can Dance
- Zarathustra: The Laughing Prophet (Commentaries on Nietzsche's Thus Spake Zarathustra)

Sufism

- Just Like That
- Journey to the Heart
- The Perfect Master (Vol. 1 & 2)
- The Secret
- Sufis: The People of the Path (Vol. 1, 2)
- Unto Mystica (Vol. 1 & 2)
- The Wisdom of the Sands (Vol. 1 & 2)

Tantra

- Tantra: The Supreme Understanding
- The Tantra Experience

- The Royal Song of Saraha
(same as Tantra Vision, Vol. 1)
- The Tantric Transformation
- The Royal Song of Saraha
(same as Tantra Vision, Vol. 2)
- The Book of Secrets: Vignyan Bhairav Tantra
- The Upanishads**
- Behind a Thousand Names
(Nirvana Upanishad)
- Heartbeat of the Absolute
(Ishavasya Upanishad)
- I Am That (Isha Upanishad)
- The Message Beyond Words
(Kathopanishad)
- Philosophia Ultima (Mandukya Upanishad)
- The Supreme Doctrine (Kenopanishad)
- Finger Pointing to the Moon
(Adhyatma Upanishad)
- That Art Thou (Sarvasar Upanishad,
Kaivalya Upanishad, Adhyatma
Upanishad)
- The Ultimate Alchemy, Vol. 1&2
(Atma Pooja Upanishad Vol 1 &2)
- (Atma Pooja Upanishad Vol 1 &2)
- Vedanta: Seven Steps to Samadhi
(Akshaya Upanishad)
- Flight of the Alone to the Alone
(Kaivalya Upanishad)
- Tao**
- The Empty Boat
- The Secret of Secrets
- Tao: The Golden Gate (Vol. 1&2)
- Tao: The Pathless Path (Vol. 1&2)
- Tao: The Three Treasures (Vol 1-4)
- When the Shoe Fits
- Yoga:**
- The Path of Yoga (previously)
- Yoga: The Alpha and the Omega (Vol. 1)
- Yoga: The Alpha and the Omega (Vol. 2-10)
- Zen and Zen Masters**
- Ah, This!
- Ancient Music in the Pines
And the Flowers Showered

A Bird on the Wing

Bodhidharma:

The Greatest Zen Master

Communism and Zen Fire, Zen Wind

Dang Dang Doko Dang

The First Principle

God is Dead:

Now Zen is the Only Living Truth

The Grass Grows By Itself

The Great Zen Master Ta Hui

Hsin Hsin Ming: The Book of Nothing

I Celebrate Myself: God is No Where,

Life is Now Here

Kyozan: A True Man of Zen

Nirvana: The Last Nightmare

No Mind: The Flowers of Eternity

No Water, No Moon,

One Seed Makes the Whole Earth

Green

Returning to the Source

The Search:

Talks on the 10 Bulls of Zen

A Sudden Clash of Thunder

The Sun Rises in the Evening

Take it Easy (Vol. 1 & 2)

This Very Body the Buddha

Walking in Zen, Sitting in Zen

The White Lotus

Yakusan: Straight to the Point of

Enlightenment

Zen Manifesto: Freedom From Oneself

Zen: The Mystery and

the Poetry of the Beyond

Zen: The Path of Paradox

(Vol. 1, 2 & 3)

Zen: The Special Transmission

Zen Boxed Sets

The World of Zen (5 Vol.)

Live Zen

This. This. A Thousand Times This

Zen: The Diamond Thunderbolt

Zen: The Quantum Leap

from Mind to No-Mind

The World Tour

Beyond Enlightenment

(Talks in Bombay)

Beyond Psychology

(Talks in Uruguay)

Light on the Path

(Talks in the Himalayas)

The Path of the Mystic

(Talks in Uruguay)

Sermons in Stones (Talks in Bombay)

Socrates Poisoned Again After 25

Centuries (Talks in Greece)

The Sword and the Lotus

(Talks in the Himalayas)

The Transmission of the Lamp

(Talks in Uruguay)

Osho's Vision for the World

The Golden Future

The Hidden Splendor

The New Dawn

The Rebel

The Rebellious Spirit

The Mantra Series

Hari Om Tat Sat

Om Mani Padme Hum

Om Shantih Shantih Shantih

Sat-Chit-Anand

Satyam-Shivam-Sundram

Personal Glimpses

Books I Have Loved

Glimpses of a Golden Childhood

Notes of a Madman

Interviews with the World Press

The Last Testament (Vol. 1)

Intimate Talks between Master and

Disciple - Darshan Diaries

A Rose is a Rose is a Rose

Be Realistic: Plan for a Miracle

Believing the Impossible Before

Breakfast

Beloved of My Heart

Blessed are the Ignorant

The Rajneesh Bible (Vol. 2-4)

- Dance Your Way to God
Don't Just Do Something,
Sit There
Far Beyond the Stars
For Madmen Only
The Further Shore
Get Out of Your Own Way
God's Got A Thing about You
God is Not for Sale
The Great Nothing
Hallelujah!
Let Go!
- The 99 Names of Nothingness
No Book, No Buddha, No Teaching, No
Disciple, Nothing to Lose but Your Head
Only Losers Can Win in This Game.
Open Door
Open Secret
The Shadow of the Whip
The Sound of One Hand Clapping
The Sun Behind the Sun Behind the Sun
The Tongue-Tip Taste of Tao This is It
Turn On, Tune In and Drop the Lot
What Is, Is, What Ain't, Ain't
Won't You Join The Dance?
- Compilations**
After Middle Age:
A Limitless Sky At the Feet of the Master
Bhagwan Shree Rajneesh:
On Basic Human Rights
Jesus Crucified Again, This Time in
Ronald Reagan's America
- Priests and Politicians: The Mafia of
the Soul
Take it Really Seriously
- Gift Books of Osho Quotations**
A Must for Contemplation Before Sleep
A Must for Morning Contemplation
India My Love
- Photo books**
Shree Rajneesh:
A Man of Many Climates, Seasons and
Rainbows through the eye of the
camera Impressions...
Osho Commune International Photo-
book
- Books about Osho**
Bhagwan : The Buddha for the Future by
Juliet Forman
Bhagwan Shree Rajneesh: The Most
Dangerous Man Since Jesus Christ by
Sue Appleton
Bhagwan : The Most Godless Yet the
Most Godly Man by Dr. George Meredith
Bhagwan: One Man Against the Whole
Ugly Past of Humanity by Juliet Forman
Bhagwan : Twelve Days That Shook the
World by Juliet Forman
Was Bhagwan Shree Rajneesh Poisoned
by Ronald Reagan's America? by Sue
Appleton.
Diamond Days With Osho by Mia Prem
Shunyo

*For any information about Osho Books
& Audio / Video Tape please contact:*

OSHO Media International

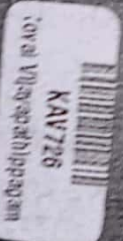
17 KOREGAON PARK, PUNE-411 001, MS INDIA

Phone: +91-20-66019999 Fax: +91-20-66019990

E-mail: distribution@osho.net Website: <http://www.osho.com>

OSHO

ISBN: 978-81-8345-243-4

Code No : 1431

OSHO
LIBRARY

POST BOX NO: 6123

NO: 8, MASILAMANI STREET,

PONDY BAZAAR, T.NAGAR,

CHENNAI - 600 017.

☎ 24364243, 2432 2177